

การติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน หมวดวิชาศึกษาทั่วไป
กลุ่มรายวิชาพลานามัย ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

วิทยานิพนธ์
ของ
ธนกร กอเสนาะรส

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา

เมษายน 2558

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน หมวดวิชาศึกษาทั่วไป
กลุ่มรายวิชาพลานามัย ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

วิทยานิพนธ์
ของ
ธนกร กอเสนาะรส

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา

เมษายน 2558

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวธนภร กอเสนาะรส
แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
วิจัยและประเมินผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
(รศ.สมนึก ภัททิยณี) ประธานกรรมการ
(อาจารย์บัณฑิตศึกษาประจำคณะ)

.....
(อาจารย์ ดร.มังกร ศรีสะอาด) กรรมการ
(อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก)

.....
(อาจารย์ ดร.นงนา เหลืองอังกูร) กรรมการ
(อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม)

.....
(อาจารย์ ดร.ดวงไกร ทวีสุข) กรรมการ
(อาจารย์บัณฑิตศึกษาประจำคณะ)

.....
(ผศ.ดร.กนกพร ทองสอดแสง) กรรมการ
(ผู้ทรงคุณวุฒิ)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

.....
(ผศ.ดร.พชรวิทย์ จันทร์ศิริสร)
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

.....
(ศ.ดร.ประดิษฐ์ เทอดทูล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่ 30 เดือน เม.ย. พ.ศ. 2558

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ได้รับเงินอุดหนุนโครงการวิจัย งบประมาณเงินรายได้
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2556

ประกาศขอบคุณการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณา และความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก อาจารย์ ดร.มังกร ศรีสะอาด ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.นุชชานา เหลืองอังกูร กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์สมนึก ภัททิยธนี ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.ดวงไกร ทวีสุข กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกพร ทองสอดแสง ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนได้รูปเล่มฉบับสมบูรณ์ ผู้ทำวิทยานิพนธ์ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาท เนืองเฉลิม รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ ท้ายเรือคำ อาจารย์ ดร.ชัยรัตน์ ชูสกุล อาจารย์ ดร.ชยานนท์ อวิคุณประเสริฐ และ อาจารย์วีระยุทธ กองวงษา ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ตลอดจนให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อฉันท์ กอเสนาะรส คุณแม่พรธิดา กอเสนาะรส ผู้ให้ชีวิต และการศึกษาแก่ผู้ศึกษา ขอบคุณ คุณวราพร ขุนอ้วน และพี่ ๆ น้อง ๆ ทุกคนที่เป็นกำลังใจ มาโดยตลอด

ประโยชน์และคุณค่าจากการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบบูชาพระคุณบุพการี คุณบิดา มารดา และบูรพาจารย์ผู้มีพระคุณทุกท่าน

ธนภร กอเสนาะรส

ชื่อเรื่อง	การติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน หมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มรายวิชาพลานามัย ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ผู้วิจัย	นางสาวธนภร กอเสนาะรส
กรรมการควบคุม	อาจารย์ ดร.มังกร ศรีสะอาด และอาจารย์ ดร.นุชชานา เหลืองอังกูร
ปริญญา	กศ.ม. สาขาวิชา วิจัยและประเมินผลการศึกษา
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีที่พิมพ์ 2558

บทคัดย่อ

การติดตามและประเมินผล ช่วยให้ได้ข้อมูลที่บ่งบอกถึงประสิทธิภาพของการดำเนินงาน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนว่าเป็นอย่างไร และยังเป็นแรงจูงใจให้ผู้ดำเนินงานได้ทราบ ผลการดำเนินงาน จุดเด่น จุดด้อย และนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ ติดตามและ ประเมินผลการจัดการเรียนการสอนของนิสิตที่เรียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มรายวิชาพลานามัย จำนวน 19 รายวิชา กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 368 คน จากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในปีการศึกษา 2555 ประกอบด้วย นิสิตระดับปริญญาตรีที่เลือกลงทะเบียนเรียนในหมวดวิชาศึกษา ทั่วไป กลุ่มรายวิชาพลานามัย จำนวน 19 รายวิชา จำนวน 351 คน จาก 8 คณะ 1 วิทยาลัย ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) อาจารย์ผู้สอนหมวดวิชาศึกษา ทั่วไป กลุ่มรายวิชาพลานามัย จำนวน 19 รายวิชา จำนวน 12 คน ซึ่งเป็นอาจารย์ในสังกัด ภาควิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพและการกีฬา และ อาจารย์ประจำหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 5 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 2 ชนิด ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อ การจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลานามัย เป็นชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 2 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 สำหรับนิสิต มี 5 ด้าน จำนวน 40 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r_{xy}) ตั้งแต่ .38 - .77 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.96 ฉบับที่ 2 สำหรับกรรมการประจำหลักสูตรและ อาจารย์ผู้สอน มี 7 ด้าน จำนวน 47 ข้อ และ แบบสังเกต ชนิดมีโครงสร้าง จำนวน 4 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำเสนอข้อมูล เองคุณภาพด้วยการพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. ด้านความมุ่งหมายและขอบเขตเนื้อหากลุ่มวิชา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
2. ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
3. ด้านการจัดผู้สอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
4. ด้านเนื้อหาวิชา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
5. ด้านวิธีการสอน การจัดกิจกรรม และปัจจัยส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
6. ด้านการวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
7. ด้านคุณภาพนิสิต มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

8. ด้านอาจารย์ผู้สอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

9. จุดเด่น ด้านความมุ่งหมายมีความชัดเจน ครอบคลุมในแต่ละรายวิชา สามารถปรับใช้ใน ชีวิตประจำวันได้จริง มีความหลากหลาย น่าสนใจ ไม่น่าเบื่อ เข้าใจง่าย แพลกใหม่ มีงบประมาณ ในการสนับสนุน อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความสามารถ เชี่ยวชาญในแต่ละรายวิชา กระจือรื้ออัน สนุกสนาน เป็นกันเอง การประเมินหลากหลาย ยุติธรรม เป็นรายวิชาที่ส่งเสริมสุขภาพทำให้คุณภาพ ชีวิตดีขึ้น

10. จุดด้อย ระยะเวลาในการเรียนการสอนไม่เพียงพอ ส่วนมากเป็นรายวิชาปฏิบัติต้อง ใช้เวลาในการฝึก อาจต้องมีการฝึกนอกเวลา จำนวนอาจารย์ผู้สอนน้อยลง เนื่องจากรายวิชาที่เปิด สอนน้อยลง และไม่สามารถเชิญอาจารย์พิเศษมาสอนได้ เนื่องจากเป็นนโยบาย อัตราส่วนระหว่าง งบประมาณอาจารย์ และนิสิต ไม่สอดคล้องกัน สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และสถานที่มีจำกัดไม่เพียงพอต่อ การฝึกปฏิบัติ นิสิตมีจำนวนมากทำให้ดูแลไม่ทั่วถึง

11. ข้อสังเกต พบว่า การเตรียมการสอนของอาจารย์ที่สอนในกลุ่มรายวิชาพลานามัย มีการเตรียมการสอนครบ มีความพร้อม ทั้งบุคลิก และการแต่งกาย แต่ อุปกรณ์ประกอบการเรียน การสอนมีความพร้อมปานกลาง เนื่องจากนิสิตมีจำนวนมาก ทำให้อุปกรณ์ประกอบการสอน บางรายวิชาไม่เพียงพอ ส่วนสภาพแวดล้อมในการสอน พบว่า ยังไม่สะดวกเท่าที่ควร เนื่องจากบาง รายวิชายังไม่มีสถานที่สำหรับใช้ในการเรียนการสอน ต้องเดินทางออกนอกพื้นที่ และสถานที่ใน การเรียนการสอนยังไม่เพียงพอ

โดยสรุป กลุ่มรายวิชาพลานามัย หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ของนิสิตระดับปริญญาตรี มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก 7 ด้าน แต่ควรให้การสนับสนุน และส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร และด้านการจัดผู้สอน เพื่อเป็นการเพิ่มคุณภาพของนิสิตให้ดียิ่งขึ้น และยังเป็นข้อมูลนำไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรต่อไป

TITLE An Evaluation of the Learning and Studying Habits of Bachelor's Students Studying the Health Education Elective Subject at Maharakham University, Thailand

RESEARCHER Ms. Thanaporn Korsanorros

ADVISORS Dr. Mangkorn Srisa-ard and Dr. Nuchwana Luangangoon

DEGREE M.E.d. **MAJOR** Research and education evaluation

UNIVERSITY Maharakham University **DATE** 2015

ABSTRACT

The study and evaluation of students' learning and activities, and teachers' teaching methods allows us to verify the efficiency of each, and see which is worthy of investment. Beside this, it allows us to convey the strengths and weaknesses of each to the students. The data is also used to improve and develop the process of activity setting, learning and teaching more efficiently. This research aims to follow and evaluate the results of students' learning and teachers' methods focusing on Bachelor's students studying 19 Health Education elective subjects. The sample group included 368 people from Maharakham University, Thailand, in the 2012 academic year. The group included 351 Bachelor's degree students from 8 faculties obtained by cluster sampling, and 17 lecturers obtained by purpose sampling. The instrument used for the research was questionnaires with 5 score levels, with separate questionnaires for students and teachers. The student questionnaire had 40 questions on 5 topics, which had an (r_{xy}) power value of 0.38-0.77 and efficiency value of 0.96. The teacher questionnaire had 47 questions on 7 topics and 4 additional construction observation questions. The statistics used for data analysis were: percentage, mean and standard deviation. The data was presented by descriptive analysis.

The results were as follows:

1. Objective and subjects group content scope: it was highly suitable.
2. Curriculum management: it was moderately suitable.
3. Setting the teaching persons: it was highly suitable.
4. Subject content: it was highly suitable.
5. Teaching method, activity management, and factors of learning & teaching support: it was highly suitable.
6. Measuring and evaluation: it was highly suitable.
7. The student quality: it was highly suitable.
8. The teaching teacher side: it was highly suitable.

9. Course prominent points: gives positive results from each subject, applies to use in routine life, includes a broad range of content, is interesting, not boring, easy to understand, strange and new and has a suitable budget to support it. Besides that, teachers have knowledge and ability, skill in each subject, are enthusiastic, enjoyable and fair in each subject.

10. Weak point was the range of learning is insufficient. Almost all subjects needed time for practice. The range of specialist teachers is too small, due to small number of subjects and because of policy. A high ratio between teachers to students, and students to materials, equipment, and places.

11. Student comments found that the teachers preparing the subjects had good personality and dressing but the equipment and teaching was only moderately good. As for teaching environment, it is not fully convenient as some subjects do not have a local place to learn and teach, so students have to travel to another campus.

Conclusion: Bachelor's degree students studying health elective subjects feel that the subjects are high quality in most areas, but need improvement in the support and promotion of learning and teaching. Teachers believe that improving the curriculum using these study results can help the students' educational outcomes.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1	บทนำ 1
	ภูมิหลัง 1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย 4
	ความสำคัญของการวิจัย 5
	ขอบเขตของการวิจัย 5
	นิยามศัพท์เฉพาะ 5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 8
	เอกสารเกี่ยวกับหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มรายวิชาพลานามัย ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) 8
	หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน 43
	วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษา 46
	หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการประเมิน 49
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 58
	งานวิจัยในประเทศ 58
	งานวิจัยต่างประเทศ 62
3	วิธีดำเนินการวิจัย 65
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 65
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 67
	วิธีการสร้างเครื่องมือ 68
	การเก็บรวบรวมข้อมูล 70
	การวิเคราะห์ข้อมูล 71
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 72
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 74
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล 74
	ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล 74
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 74
	ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล 74
	ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอนและนิสิตที่ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ การจัดการเรียนการสอน ทั้ง 8 ด้าน 76

บทที่	หน้า
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ จุดเด่น จุดด้อย และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การจัดการเรียนการสอน	
	91
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	96
ความมุ่งหมายของการวิจัย	96
สรุปผล	96
อภิปรายผล	100
ข้อเสนอแนะ	103
บรรณานุกรม	104
ภาคผนวก	109
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	110
ภาคผนวก ข ค่าดัชนีความสอดคล้อง ค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามและ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	125
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ ทดลองใช้เครื่องมือ และเก็บรวบรวมข้อมูล	128
ประวัติย่อของผู้วิจัย	136,

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จุดมุ่งหมายทางการศึกษา	48
2	จำนวนนิสิตที่ลงทะเบียนเรียน จาก 8 คณะ 1 วิทยาลัย	66
3	จำนวนนิสิตที่ลงทะเบียนเรียน ตามกลุ่มรายวิชาพลานามัย	67
4	จำนวน และร้อยละของผู้บริหาร อาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	75
5	จำนวน และร้อยละ ของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	76
6	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ในด้านต่างๆ ที่เหมือนกัน	77
7	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ในด้านต่างๆ ที่เหมือนกัน	78
8	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ด้านความมุ่งหมายและขอบเขตเนื้อหาหลักสูตร แบ่งออกเป็นรายชื่อ	79
9	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร แบ่งออกเป็นรายชื่อ	81
10	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ด้านการจัดผู้สอน แบ่งออกเป็นรายชื่อ	83
11	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ด้านเนื้อหาวิชา แบ่งออกเป็นรายชื่อ	86
12	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ด้านวิธีการสอน การจัดกิจกรรม และปัจจัยส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน การเรียนการสอน แบ่งออกเป็นรายชื่อ	87
13	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน แบ่งออกเป็นรายชื่อ	88
14	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ด้านคุณภาพของนิสิต แบ่งออกเป็นรายชื่อ	89
15	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ด้านอาจารย์ผู้สอน	90
16	ผลการประเมินความสอดคล้องของข้อความ จากผู้เชี่ยวชาญ ค่าอำนาจจำแนก (r_{xy}) ที่เข้าเกณฑ์และ ค่าความเชื่อมั่น (α) ของแบบสอบถาม (ฉบับที่ 1 สำหรับนิสิต)	126
17	ผลการประเมินความสอดคล้องของข้อความ จากผู้เชี่ยวชาญ (ฉบับที่ 2 สำหรับคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน)	127

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน	45
2 รูปแบบการประเมินของอัลคิน	56
3 รูปแบบการประเมินแบบชิป	57

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การจัดการศึกษาของไทยในปัจจุบัน เน้นการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมไทยให้มีคุณธรรม และมีความรอบรู้อย่างเท่าทัน ให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และศีลธรรม สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลง เพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคง แนวการพัฒนาคน ดังกล่าวมุ่งเตรียมเด็กและเยาวชนให้มีพื้นฐานจิตใจที่ดีงาม มีจิตสาธารณะ พร้อมทั้งมีสมรรถนะ ทักษะ และความรู้พื้นฐานในการดำรงชีวิต อันส่งผลต่อการพัฒนาประเทศแบบยั่งยืน (สภาพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2554 : 4) ส่วน การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา หรือระดับ มหาวิทยาลัยถือว่าเป็นสถาบันการศึกษาขั้นสูงที่มีพันธกิจหลัก คือ งานสอน เพื่อถ่ายทอดความรู้ งานวิจัย งานบริการวิชาการแก่สังคม และถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรม เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มีความสมดุลทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคม รวมทั้งเข้าใจในตนเองและการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น อยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณค่า เป็นการต่อยอด การศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้มีพัฒนาการที่ดีขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2554 : 3) ดังนั้น หลักสูตรจึงเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษา เมื่อกล่าวถึงการจัดการศึกษา ไม่ว่าจะระดับใดก็ตาม จำเป็นจะต้องกล่าวถึงหลักสูตรควบคู่กันไปด้วยเสมอ การจัดการศึกษาจะสำเร็จลุล่วงไปไม่ ถ้าปราศจากหลักสูตร ซึ่งหลักสูตรเปรียบเสมือนเครื่องชี้แนวทางว่า ควรจะดำเนินการจัดการศึกษาไป ในแนวทิศทางใด ในการจัดการศึกษาหลักสูตรเป็นองค์ประกอบในการจัดการศึกษา สามารถสะท้อน ให้เห็นเป้าหมายว่า ต้องการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาประชากรของประเทศไปในทิศทางใดและอย่างไร นอกจากนี้หลักสูตรยังเป็นเสมือนเข็มทิศช่วยชี้ทางให้ครูสามารถจัดการศึกษาได้บรรลุตามต้องการ ทั้งนี้เพราะหลักสูตรก็คือ แผนดำเนินการศึกษาเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายนั่นเอง การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ต้องจัดให้มีความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการศึกษา เพื่อที่จะสร้างกำลังคนไป ประกอบการทำงานอาชีพ หรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น มหาวิทยาลัยจึงไม่ใช่แค่ผลิตให้มีความรู้ ทักษะ ทางวิชาชีพเท่านั้น แต่ต้องเป็นบัณฑิตที่มีคุณธรรม จริยธรรม ตามวิชาชีพและทำงานร่วมกับผู้อื่นใน สังคมได้อย่างมีความสุข (ไพฑูริย์ สีนลารัตน์. 2549 : 1)

ทบวงมหาวิทยาลัยมีนโยบายให้สถาบันอุดมศึกษาทำการติดตาม และปรับปรุงหลักสูตรที่ใช้ อยู่ทุกๆ 5 ปี และมหาวิทยาลัยส่วนมากได้ทำการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาไปแล้วเป็นระยะ เพื่อทราบความเปลี่ยนแปลงในการปฏิบัติงานและรับฟังความต้องการของสังคม ซึ่งการติดตามและ ประเมินผล จะช่วยให้ได้ข้อมูลที่บ่งบอกถึงประสิทธิภาพของการดำเนินงานการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนว่าเป็นอย่างไร คุ่มค่ากับการลงทุนหรือไม่ และยังเป็นแรงใจให้ผู้ดำเนินงานให้ทราบผลการ ดำเนินงาน จุดเด่น จุดด้อย และการนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาในการดำเนินงานการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (สมคิด พรหมจ้อย. 2554 : 31) จะเห็นได้ ว่า ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในระดับใดก็ตามจำเป็นต้องได้รับการประเมินหลักสูตรเพื่อการพัฒนา ต่อไปและในการศึกษาทุกระดับนั้นได้รวมถึงสถาบันอุดมศึกษาก็เป็นระดับการศึกษาที่มีความสำคัญที่

จะต้องมีการพัฒนาปรับเปลี่ยนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรสามารถพัฒนาผู้เรียนได้อย่างเต็มศักยภาพและตอบสนองความต้องการของประชาคมโลกแห่งการเรียนรู้ (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2543 : 2)

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เป็นสถาบันที่มีพันธามุ่งมั่นผลิตบัณฑิตให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่นผสมผสานกับวิทยาการสมัยใหม่ที่เป็นสากล ให้เกิดความงอกงามทางสติปัญญาที่เพียบพร้อมด้วยวิชาการ จริยธรรมและคุณธรรม และมีความรับผิดชอบต่อสังคม ดังปรัชญามหาวิทยาลัยที่ว่า “ผู้มีปัญญาพึงเป็นอยู่เพื่อมหาชน” เพื่อให้บรรลุพันธกิจที่ตั้งไว้ มหาวิทยาลัยมหาสารคามได้จัดหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่มุ่งมั่นผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังกล่าวมาอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาต่างๆ ควรมุ่งเน้นการสอนแบบบูรณาการ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่จะสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ในเรื่องที่สัมพันธ์กับวิถีชีวิต วัฒนธรรม สังคม ตลอดจนสภาพแวดล้อมของผู้เรียน เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่เน้นการพัฒนาคนให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างเกื้อกูลกันในสังคมได้อย่างมีความสุข มีความสามารถในการดำเนินชีวิต เป็นผู้มองโลกในแง่ดีและเป็นคนที่มีความสุข มีความรู้ความเข้าใจ ในเอกลักษณ์วัฒนธรรมท้องถิ่นอีสานและสามารถถ่ายทอดได้ และมีความสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ นำพาให้เกิดประโยชน์กับท้องถิ่น ประเทศชาติ และนานาชาติได้ อีกทั้งการกำหนดหลักสูตร ระดับปริญญาตรี ต้องสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548 ซึ่งกำหนดไว้ว่า หมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมายถึง วิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้ อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจธรรมชาติ ตนเอง ผู้อื่น และสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารความหมายได้ดี มีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรมทั้งของไทยและของประชาคมนานาชาติ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงตนอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี (สำนักศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 2554 : 3 - 4)

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรทางการสอน ระดับปริญญาตรี ระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก มีการจัดการเรียนการสอนทั้งในระบบปกติ และระบบพิเศษ ระดับปริญญาตรีมีทั้งหมด 16 คณะ และ 2 วิทยาลัย ได้แก่ คณะศึกษาศาสตร์ คณะเทคโนโลยี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะการบัญชีและการจัดการ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ผังเมืองและนฤมิตศิลป์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ คณะวิทยาการสารสนเทศ คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ วิทยาลัยการเมืองการปกครอง คณะสัตวแพทยศาสตร์ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ (กองทะเบียนและประมวลผล. 2551 : 15) โดยกำหนดสาระสำคัญเกี่ยวกับหลักสูตรระดับปริญญาตรี ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาสารคามว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548 และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548 ดังนี้ หลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี มีจำนวนหน่วยกิต รวมไม่น้อยกว่า 120 หน่วยกิต หลักสูตรปริญญาตรี ต่อเนื่อง 2 ปี มีจำนวนหน่วยกิต รวมไม่น้อยกว่า 72 หน่วยกิต หลักสูตรปริญญาตรี 5 ปี มีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า 150 หน่วยกิต หลักสูตรปริญญาตรี ไม่น้อยกว่า 6 ปี มีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า 180 หน่วยกิต (กองทะเบียนและประมวลผล. 2548 : 1)

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป เป็นวิชาพื้นฐานของหลักสูตรระดับปริญญาตรีทุกหลักสูตรในทุกคณะ ในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยนิสิตต้องลงทะเบียนเรียนตามข้อกำหนดของหลักสูตรและตามเกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี ตลอดหลักสูตรจำนวนไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต โครงสร้าง หมวดวิชาศึกษาทั่วไป แบ่งเป็นกลุ่มวิชาที่สอดคล้องกับที่กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับ ปริญญาตรีของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีกลุ่มวิชา 6 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มภาษาอังกฤษ 2) กลุ่มภาษาไทย 3) กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 4) กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 5) กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ และ 6) กลุ่มสหศาสตร์ ซึ่งในกลุ่มสหศาสตร์ จะมีรายวิชาที่รวมกัน ของแต่ละกลุ่มวิชา จำนวน 50 รายวิชา ประกอบด้วยกลุ่มรายวิชาพลานามัย จำนวน 40 รายวิชา ในแต่ละรายวิชาจะมีจำนวน 1 หน่วยกิต และอีก 10 รายวิชา มีจำนวน 2 หน่วยกิต ได้แก่ กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 6 รายวิชา กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 3 รายวิชา และกลุ่มภาษาต่างประเทศ จำนวน 1 รายวิชา (สำนักศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัย มหาสารคาม. 2554 : 11 - 30)

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เป็นคณะที่กล่าวได้ว่ามีรากฐานการกำเนิดมา พร้อมกับการกำเนิดวิทยาลัยวิชาการศึกษา มหาสารคาม เมื่อวันที่ 27 มีนาคม 2511 เพราะวิทยาลัยวิชา การศึกษา ได้ก่อตั้งขึ้นมาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตครูในสาขาวิชาต่าง ๆ ออกไปเป็นครูตามโรงเรียน โดยทั่วไปในแถบพื้นที่ภาคอีสาน วันที่ 29 มิถุนายน 2517 วิทยาลัยวิชาการศึกษา มหาสารคาม ได้ยกฐานะขึ้นเป็น "มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม" และในวันที่ 9 ธันวาคม 2537 ได้แยกตัวเป็นเอกเทศจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็น "มหาวิทยาลัยมหาสารคาม" ซึ่งคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามก็ได้ถูกยกฐานะเป็น "คณะ" อย่างสมบูรณ์เช่นเดียวกับ คณะต่างๆ ในมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ซึ่งมีภาควิชาที่มีการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรต่างๆ ภายใต้ ของคณะศึกษาศาสตร์ ซึ่งมีภาควิชาที่สังกัด 6 ภาควิชา ได้แก่ ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและ การแนะแนว ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา ภาควิชา บริหารการศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน และ ภาควิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพและการกีฬา (คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 2556 : 5 -9) ส่วน ภาควิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และการกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ ดำเนินการจัดการเรียนการสอน ระดับปริญญาตรี หลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตร มหาบัณฑิต (วท.ม.) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา และระดับปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา (www.edu.msu.ac.th/ss/เกี่ยวกับสาขาวิชา/) และรับผิดชอบจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญา ตรี หมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มรายวิชาพลานามัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (สำนักศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 2554 : 11 - 30)

การติดตามและประเมินผล ช่วยให้ได้ข้อมูลที่บ่งบอกถึงประสิทธิภาพของการดำเนินงาน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนว่าเป็นอย่างไร คัดค้านกับการลงทุนหรือไม่ และยังเป็นแรงจูงใจ ให้ผู้ดำเนินงานได้ทราบผลการดำเนินงาน จุดเด่น จุดด้อย และนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงและ พัฒนาการดำเนินงานการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (สมคิด พรหมจ้อย. 2542 : 31) ส่วน ไทเลอร์ มีความเห็นว่า จุดมุ่งหมายของการประเมิน เพื่อตัดสินว่าจุดมุ่งหมาย ของการศึกษาที่ตั้งไว้ในรูปของจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมนั้นประสบความสำเร็จหรือไม่ มีส่วนใดบ้าง

ต้องปรับปรุงแก้ไข และถือว่าการประเมินโครงการเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน ลำดับขั้นของการประเมินการเรียนการสอนมีดังนี้ กำหนดจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมด้วยข้อความที่ชัดเจน เฉพาะเจาะจง กำหนดเนื้อหาหรือประสบการณ์ทางการศึกษาที่ต้องการให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ เลือกรูปวิธีการเรียนการสอนที่เหมาะสม เมื่อจบบทเรียนจึงประเมินผล โดยการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เกี่ยวข้องถึง การวัดผลที่เป็นกระบวนการที่จะตรวจสอบคุณภาพของการเรียนการสอน ว่าได้ช่วยให้นักเรียนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้หรือไม่ ถ้าการวัดผลพบว่ายังไม่เป็นไปตามที่วางไว้ ครูก็ต้องหันมาพิจารณาว่ากระบวนการในขั้นตอนใดที่ยังบกพร่องจะแก้ไขปรับปรุงอย่างไร จะเห็นได้ว่าการวัดผลเป็นสิ่งที่ต้องทำตลอดเวลาควบคู่ไปกับการเรียนการสอน ไม่ใช่เป็นกระบวนการขั้นสุดท้ายของการเรียนการสอน จะเห็นได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างการวัดผลกับกระบวนการเรียนการสอน การวัดผล มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนตลอดเวลา ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับโอกาสและจุดมุ่งหมายของการวัดผล ไม่ใช่ มีจุดมุ่งหมายเฉพาะนำผลการวัดไปตัดสินได้ - ตก หรือใครเก่ง - อ่อน หรือใครได้เกรดอะไร และครูควรจะนำผลการวัดไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนในหลายๆ ลักษณะ จุดมุ่งหมายของการวัดผลการศึกษา มีดังนี้ เพื่อค้นและพัฒนาสมรรถภาพของผู้เรียน เพื่อวินิจฉัย เพื่อจัดอันดับหรือจัดตำแหน่ง เพื่อจัดอันดับหรือจัดตำแหน่งเพื่อเปรียบเทียบหรือเพื่อทราบพัฒนาการของนักเรียน เพื่อพยากรณ์ และเพื่อประเมิน ซึ่งหมายถึงการวัดเพื่อนำผลที่ได้มาตัดสิน หรือสรุปคุณภาพของการจัดการศึกษาว่ามีประสิทธิภาพสูงหรือต่ำ หลักสูตรเหมาะสมหรือไม่ ควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไร รวมทั้งนำไปวิเคราะห์ผลบางอย่าง เช่น เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลเหมาะสมหรือไม่ เป็นต้น (สมนึก ภัททิยธนี. 2556 : 7-9)

ตามที่กล่าวมานั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน หมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มรายวิชาพลานามัย จำนวน 19 รายวิชา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นประโยชน์ในการพัฒนานิสิตต่อไปในอนาคต และนำไปใช้ในการพิจารณาในการปรับปรุงหลักสูตรต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนของนิสิตที่เรียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มรายวิชาพลานามัย จำนวน 19 รายวิชา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ทั้ง 8 ด้าน ประกอบด้วย

1. ด้านความมุ่งหมายและขอบเขตเนื้อหากลุ่มวิชา
2. ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร
3. ด้านการจัดผู้สอน
4. ด้านเนื้อหาวิชา
5. ด้านวิธีการสอน การจัดกิจกรรม และปัจจัยส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน
6. ด้านการวัดและประเมินผล
7. ด้านคุณภาพนิสิต
8. ด้านอาจารย์ผู้สอน

ความสำคัญของการวิจัย

1. เป็นข้อมูลสารสนเทศในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และเป็นแนวทางในการพัฒนานิสิตต่อไป
2. เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ กำหนดนโยบาย วางแผน และการพิจารณาการปรับปรุงหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา ให้เกิดประสิทธิภาพในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน สามารถตอบสนองความต้องการของสังคมในปัจจุบันได้มากขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 3,836 คน จำแนกได้ดังนี้
 - 1.1 นิสิตที่เลือกลงทะเบียนเรียนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาพลานามัย จำนวน 19 รายวิชา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประจำปีการศึกษา 2555 ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 จาก 16 คณะ และ 2 วิทยาลัย จำนวน 3,819 คน
 - 1.2 อาจารย์ผู้สอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มรายวิชาพลานามัย จำนวน 19 รายวิชา จำนวน 12 คน ซึ่งเป็นอาจารย์ในสังกัดภาควิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพและการกีฬา
 - 1.3 อาจารย์ประจำหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 5 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 368 คน จำแนกได้ดังนี้
 - 2.1 นิสิตที่เลือกลงทะเบียนเรียนในกลุ่มวิชาพลานามัย จำนวน 19 รายวิชา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประจำปีการศึกษา 2555 ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 จำนวน 351 คน จาก 8 คณะ และ 1 วิทยาลัย ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)
 - 2.2 อาจารย์ผู้สอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มรายวิชาพลานามัย จำนวน 19 รายวิชา จำนวน 12 คน ซึ่งเป็นอาจารย์ในสังกัดภาควิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพและการกีฬา ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)
 - 2.3 อาจารย์ประจำหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 5 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนการสอน หมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มรายวิชาพลานามัย หมายถึง กระบวนการที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพของนิสิตตามความมุ่งหมายของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มสหศาสตร์ รายวิชาพลานามัย จำนวน 19 รายวิชา โดยใช้รูปแบบของกิจกรรมการเรียน และการสอน ที่เหมาะสมกับเนื้อหา ผู้เรียนและสถานการณ์

2. กลุ่มรายวิชาพลานามัย หมายถึง รายวิชาพลานามัยที่นิสิตเลือกลงทะเบียนเรียน ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มสหศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 2555 จำนวน 19 รายวิชา ประกอบด้วย วิชาเทเบิลเทนนิส กิจกรรมเข้าจังหวะ ตะกร้อและเซปักตะกร้อ โม่เดินดินซันซ์ เกมเบ็ดเตล็ด ลีลาศ กอล์ฟ แอโรบิกไดนาซันซ์ วายน้ำ บาสเกตบอล รักบี้ฟุตบอล ฟุตบอล วอลเลย์บอล แบดมินตัน มวยไทย กระบี่กระบอง ศิลปะการป้องกันตัว โยคะเพื่อสุขภาพ และการเหยียดยืดและความอ่อนตัวเพื่อสุขภาพ

3. การติดตามและประเมินผล หมายถึง การไปสังเกต และกระบวนการวิเคราะห์ ตรวจสอบความก้าวหน้า และความสัมฤทธิ์ผลของการดำเนินงานว่ามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มรายวิชาพลานามัย จำนวน 19 รายวิชา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) ที่เปิดสอนในปีการศึกษา 2555 โดยพิจารณาในด้านต่างๆ ดังนี้

3.1 ด้านความมุ่งหมายและขอบเขตเนื้อหาในกลุ่มวิชา หมายถึง ด้านความมุ่งหมาย และขอบเขตเนื้อหาในกลุ่มวิชา หมายถึง กระบวนการ ในการจัดการเรียนการสอนในแต่ละกลุ่มวิชา ความสอดคล้องของเนื้อหาในแต่ละรายวิชา กับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและมีความทันสมัย

3.2 ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร หมายถึง การที่ผู้บริหารให้การสนับสนุน งบประมาณ การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอน การประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ปรึกษาปัญหาและอุปสรรคการเรียนการสอนร่วมกันระหว่างผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน การจัดการ ฝึกอบรม เสริมทักษะอาจารย์ผู้สอน

3.3 ด้านการจัดผู้สอน หมายถึง การจัดผู้สอนวิชาศึกษาทั่วไป ได้แก่ สัดส่วน ระหว่าง อาจารย์กับจำนวนนิสิตที่เรียนในแต่ละรายวิชา การเลือกอาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาตรงกับรายวิชาที่สอน มีความรู้ ความสามารถ เชี่ยวชาญ ในเนื้อหาวิชาที่สอน มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ได้ และการเชิญอาจารย์พิเศษที่มีความเชี่ยวชาญภายนอกมาเป็นผู้สอน

3.4 ด้านเนื้อหาวิชา หมายถึง เนื้อหาในวิชาที่สอน ควรมีลักษณะดังนี้ ให้ความรู้ใหม่ๆ มีความสำคัญและน่าสนใจ มีความครอบคลุม และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มีความทันสมัยและทัน เหตุการณ์ มีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต เนื้อหาวิชาก่อให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ควรสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม และแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง แก่ผู้เรียน และควรคำนึงถึง ความเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ หรือ รายวิชาอื่นๆ ได้

3.5 ด้านวิธีการสอน การจัดการกิจกรรม และปัจจัยส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน หมายถึง วิธีการหรือพฤติกรรมการสอน ที่ผู้สอนนำมาใช้ดำเนินการในการเรียนการสอน โดยผู้สอน ถ่ายทอดความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และเจตคติ สู่มุ่เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ได้แก่ การเลือกใช้วิธีการสอนที่เหมาะสม เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจของผู้เรียน ได้แก่ การจัดประสบการณ์ ต่าง ๆ ทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับ เนื้อหาวิชา การเชิญอาจารย์ผู้สอนที่มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญเฉพาะภายนอกมาเป็น อาจารย์ผู้สอน และการจัดสถานที่ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่ใช้ในการเรียนการสอน มีประโยชน์ ทันสมัย เพียงพอและเอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน ได้แก่ สื่อ อุปกรณ์การกีฬาชนิดต่างๆ สถานที่เรียน มีความเหมาะสม

3.6 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล เกณฑ์ที่ใช้ในการวัดและประเมินผล ลักษณะของข้อสอบ รวมทั้งวิธีการต่าง ๆ ที่ผู้สอนดำเนินการ เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนและการแจ้งผลการประเมิน

3.7 ด้านคุณภาพของนิสิต หมายถึง คุณลักษณะของนิสิตที่เกิดขึ้นหลังจากที่นิสิตเรียนในรายวิชา ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป โดยนิสิตเป็นผู้มีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรง มีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย มีความขยันและตั้งใจเรียน รู้จักคิดอย่างมีเหตุผล คิดอย่างมีเหตุผล มีคุณธรรม มองโลกในแง่ดี และสามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

3.8 ด้านอาจารย์ผู้สอน หมายถึง ผู้สอนหรือบุคลากรที่ทำการสอนในรายวิชาต่างๆ มีความรู้ ความสามารถ เชี่ยวชาญในการสอน มีความตรงต่อเวลา มีความซื่อสัตย์ สุจริต ยุติธรรม มีความเป็นกันเอง สามารถให้คำปรึกษาได้เป็นอย่างดี

4. อาจารย์ประจำหลักสูตร หมายถึง อาจารย์ประจำหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2556) ภาควิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และการกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

5. อาจารย์ หมายถึง อาจารย์ผู้สอนสังกัดจากภาควิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพและการกีฬา และบุคลากรหรืออาจารย์ภายนอก ที่มีความเชี่ยวชาญพิเศษ ทำหน้าที่สอนในกลุ่มรายวิชาพลานามัย จำนวน 19 รายวิชา หมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มสหศาสตร์ ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

6. นิสิต หมายถึง นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 จาก 16 คณะ 2 วิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่ลงทะเบียนเรียน ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มรายวิชาพลานามัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประจำปีการศึกษา 2555

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มรายวิชาพลานามัย ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
2. หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน
3. วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษา
4. หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการประเมิน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

เอกสารเกี่ยวกับหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มรายวิชาพลานามัย ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2554)

1. ความมุ่งหมายของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป
 - สำนักศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (2554 : 3 - 4) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เป็นสถาบันที่มีปณิธานมุ่งมั่นผลิตบัณฑิตให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่นผสมผสานกับวิทยาการสมัยใหม่ที่เป็นสากล ให้เกิดความมั่งคั่งทางสติปัญญาที่เพียบพร้อมด้วยวิชาการ จริยธรรมและคุณธรรม และมีความรับผิดชอบต่อสังคม ดังปรัชญามหาวิทยาลัยที่ว่า “ผู้มีปัญญาพึงเป็นอยู่เพื่อมหาชน” เพื่อให้บรรลุปณิธานที่ตั้งไว้ มหาวิทยาลัยมหาสารคามได้จัดหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่มุ่งเน้นผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ดังกล่าวมาอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งการกำหนดหลักสูตรระดับปริญญาตรีต้องสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548 ซึ่งกำหนดไว้ว่า หมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมายถึง วิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจธรรมชาติ ตนเอง ผู้อื่น และสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารความหมายได้ดี มีคุณธรรมตระหนักในคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรมทั้งของไทยและของประชาคมนานาชาติ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงตนอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี หมวดวิชาศึกษาทั่วไปจึงมีรายวิชามุ่งสร้างบัณฑิต ให้เป็นผู้มีคุณลักษณะดังต่อไปนี้
 - 1.1 เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจธรรมชาติตนเอง ผู้อื่นและสังคม
 - 1.2 เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้มีความใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารความหมายได้ดีและมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

1.3 เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรมทั้งของไทยและประชาคมนานาชาติ

1.4 เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงตนอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี

1.5 เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม ท่างไกลยาเสพติดและเข้าใจระบอบประชาธิปไตย

1.6 เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้มีศรัทธาในตนเอง องค์กรที่ทำงาน และประเทศไทย เพื่อเป็นพลังในการสร้างสรรค์ให้ผู้อื่นเป็นลำดับแรก

1.7 เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการตั้งคำถาม/ปัญหา และตอบคำถาม/แก้ไขปัญหา โดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์

1.8 เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสารกับผู้คนในประชาคมต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ อย่างน้อยภายในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2. โครงสร้างหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

โครงสร้างหมวดวิชาศึกษาทั่วไป แบ่งเป็นกลุ่มวิชาที่สอดคล้องกับที่กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรีของกระทรวงศึกษาธิการ ตลอดหลักสูตรเรียนไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิตจำแนกได้ดังตัวอย่าง

กลุ่มวิชา	จำนวนรายวิชาที่เปิด	จำนวนหน่วยกิต
1. กลุ่มภาษาอังกฤษ	5	8
2. กลุ่มภาษาไทย	5	4
3. กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	21	ไม่น้อยกว่า 2*
4. กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	7	ไม่น้อยกว่า 2*
5. กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ	6	ไม่น้อยกว่า 2*
6. กลุ่มสหศาสตร์	50	2
รวม	94	ไม่น้อยกว่า 30

หมายเหตุ : *เลือกเรียนเพิ่มเติมรายวิชาใดก็ได้ในกลุ่ม 3 กลุ่มนี้ (กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ) อีกไม่น้อยกว่า 10 หน่วยกิต เพื่อให้หน่วยกิต รวมไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรแต่ละหลักสูตรในระดับปริญญาตรี

3. ความมุ่งหมายและขอบเขตเนื้อหากลุ่มวิชา

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ได้กำหนดความมุ่งหมายและขอบเขตเนื้อหา ตลอดจนกระบวนการของกลุ่มวิชา ทั้ง 6 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มภาษาอังกฤษ กลุ่มภาษาไทย กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ และ กลุ่มสหศาสตร์

1. กลุ่มภาษาอังกฤษ รายวิชาในกลุ่มนี้เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะและความรู้พื้นฐานในการใช้ภาษาอังกฤษทั้งในด้านทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน เพื่อเป็นเครื่องมือในการศึกษาและการสื่อสารได้ดีในระดับอุดมศึกษา และการสื่อสารด้านภาษาอื่น ๆ ที่จะสามารถนำไปใช้ เพื่อเพิ่มศักยภาพของผู้เรียนและนำทักษะความรู้นี้ไปใช้ในวิชาชีพได้

2. กลุ่มภาษาไทย รายวิชาในกลุ่มนี้เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะและความรู้พื้นฐานในการใช้ภาษาไทย ทั้งในด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน เพื่อเป็นเครื่องมือในการสื่อสารทางสังคมในชีวิตประจำวัน รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ต่อไป

3. กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ รายวิชาในกลุ่มนี้ มุ่งพัฒนากระบวนการคิด วิเคราะห์ และการแสวงหาความรู้ด้านมนุษยศาสตร์ ความรู้ที่เป็นแก่นสำคัญ ทางสังคมศาสตร์ อันได้แก่ ความรู้เรื่องพฤติกรรมมนุษย์เกี่ยวกับสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ภูมิปัญญาท้องถิ่น ปัญหาสังคม กระบวนการแก้ไขปัญหาอย่างมีระบบ เพื่อให้รู้จักและเข้าใจตนเอง มีความรับผิดชอบ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ จินตนาการ คุณธรรม จริยธรรม และการใช้เหตุผลของมนุษย์ เพื่อสร้างวัฒนธรรมอารยธรรม และศิลปกรรมต่าง ๆ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และสามารถนำมาใช้อธิบายปัญหาของตนเอง ผู้อื่น และปรากฏการณ์ในสังคมปัจจุบันได้

4. กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รายวิชาในกลุ่มนี้เน้นกระบวนการคิดและการแสวงหาความรู้จากธรรมชาติทั้งด้านชีวภาพและกายภาพ สร้างความเข้าใจในความหมาย ความสำคัญ ของกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีผลต่อวิถีชีวิต ความคิดของมนุษย์ และสภาพแวดล้อมทั้งในปัจจุบันและอนาคต การค้นหาสารสนเทศชนิดต่าง ๆ ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา ค้นคว้า และวิจัย ตลอดจนการนำคอมพิวเตอร์มาประยุกต์ในงานต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของการดำรงชีวิตของตนเอง สังคม สิ่งแวดล้อม และการพัฒนาแบบยั่งยืน ซึ่งมีผลต่อชีวิตประจำวันของมนุษย์ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

5. กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ รายวิชาในกลุ่มนี้เน้นให้ผู้เรียนได้มีความรู้พื้นฐานที่จำเป็นต่อสุขภาพ ตระหนักในความสำคัญของการพัฒนาสุขภาพ ปัจจัยที่สำคัญที่มีผลต่อสุขภาพของบุคคลรอบครัว ชุมชน การส่งเสริมสุขภาพและการมีคุณภาพชีวิตที่ดี

6. กลุ่มสหศาสตร์ รายวิชาในกลุ่มนี้เป็นการพัฒนากระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ ผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์ของศาสตร์ต่างสาขา อันได้แก่ กลุ่มพลานามัย กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มภาษาต่างประเทศ ซึ่งทำให้นิสิตมีทักษะและความรู้พื้นฐานในการเล่นกีฬารวมทั้งกติกาการแข่งขัน มารยาทในการเล่นกีฬา ก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และการออกกำลังกายที่ถูกต้อง เพื่อให้มีสุขภาพอนามัยที่ดี อันจะเป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์สถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างรอบคอบ และอย่างมีเหตุผลทั้งในระดับสังคม การดำเนินชีวิตส่วนตัวและวิชาชีพ อีกทั้งยังเป็นหนทางในการเสริมสร้างให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ ด้วยการวิเคราะห์กรณีตัวอย่าง การอภิปรายและการประยุกต์แก้ปัญหา ดังตัวอย่าง

รายวิชา

1. กลุ่มภาษาอังกฤษ	8 หน่วยกิต
วิชาที่กำหนดให้เลือกรหัส ทุกคนต้องลงทะเบียนเรียน	
0021 001 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน Fundamental English	2(2-0-4)
เลือกเรียนจำนวนไม่น้อยกว่า	6 หน่วยกิต
0021 002 การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในชีวิตประจำวัน Listening and Speaking English for Daily-Life Communication	2(2-0-4)
0021 003 การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในชีวิตประจำวัน Reading and Writing English for Daily-Life Communication	2(2-0-4)
0021 004 ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิชาการ English for Academic Purposes	2(2-0-4)
0021 005 ภาษาอังกฤษเพื่อการเตรียมพร้อมในการประกอบอาชีพ English for Career Preparation	2(2-0-4)
2. กลุ่มภาษาไทย	4 หน่วยกิต
0022 001 ภาษาไทยกับสุนทรียภาพ Thai Language and Aesthetics	2(2-0-4)
0022 002 ภาษาไทยเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิชาการ Thai for Academic Purposes	2(2-0-4)
0022 003 ภาษาไทยในบริบททางสังคมและวัฒนธรรม Thai in Social and Cultural Contexts	2(2-0-4)
0022 004 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร Thai for Communication	2(2-0-4)
0022 005 การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต Reading for Life-Quality Development	2(2-0-4)
3. กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	ไม่น้อยกว่า 2 หน่วยกิต*
0023 001 มนุษย์และอารยธรรม Man and Civilization	2(2-0-4)
0023 002 มนุษย์กับสังคม Man and Society	2(2-0-4)

0023	003	อารยธรรมอีสาน Isan Civilization	2(2-0-4)
0023	004	มนุษย์กับศาสนา Man and Religion	2(2-0-4)
0023	005	ชีวิตในโลกสมัยใหม่ Life in Modern World	2(2-0-4)
0023	006	การใช้เหตุผลและจริยธรรม Reasoning and Morality	2(2-0-4)
0023	007	ศิลปะกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต Arts and Life - Quality Development	2(2-0-4)
0023	008	พุทธศาสนากับการดำรงชีวิต Buddhism and Living	2(2-0-4)
0023	009	การเงินและการบัญชีในครัวเรือน Household Finance and Accounting	2(2-0-4)
0023	010	ธุรกิจการค้าโลก World Business	2(2-0-4)
0023	011	การบัญชีและการจัดการธุรกิจ Accounting and Business Management	2(2-0-4)
0023	012	ศิลปะการดำเนินชีวิตในสังคม Art of Living in Society	2(2-0-4)
0023	013	มรดกวัฒนธรรมไทย Thai Cultural Heritage	2(2-0-4)
0023	014	จริยศาสตร์ Ethics	2(2-0-4)
0023	015	กฎหมายในชีวิตประจำวัน Law in Daily Life	2(2-0-4)
0023	016	จิตวิทยาในลีลาชีวิตยุคใหม่ Psychology in Modern Life Styles	2(2-0-4)
0023	017	ดนตรีกับชีวิต Music and Life	2(2-0-4)
0023	018	การคิดเชิงสร้างสรรค์ Creative Thinking	2(2-0-4)
0023	019	มนุษย์กับการเรียนรู้ Man and Learning	2(2-0-4)
0023	020	ภาษาและวัฒนธรรมอาเซียน ASEAN Languages and Cultures	2(2-0-4)

0023 021 ศิลปะวิจิักษ์ 2(2-0-4)
Art Appreciation

4. กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ไม่น้อยกว่า 2 หน่วยกิต*

0024 001 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการจัดการ 2(2-0-4)
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
Science and Technology for Natural Resources
and Environmental Management

0024 002 วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและภูมิปัญญาท้องถิ่น 2(2-0-4)
Science Technology and Local Wisdom

0024 003 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 2(2-0-4)
เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต
Science and Technology for Life-Quality
Development

0024 004 การจัดการอาหารและพลังงานทางการเกษตร 2(2-0-4)
อย่างยั่งยืน
Sustainable Management of Agricultural
Food and Energy

0024 005 การรู้วิทยาศาสตร์ในสังคมโลกาภิวัตน์ 2(2-0-4)
Scientific Literacy in Globalized Society

0024 006 ความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่น 2(2-0-4)
Biodiversity and Local Wisdom

0024 007 สภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ 2(2-0-4)
Global Warming and Climate Change

5. กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ ไม่น้อยกว่า 2 หน่วยกิต*

0025 001 การบริโภคในชีวิตประจำวัน 2(2-0-4)
Consumption in Daily-life

0025 002 การดูแลและการจัดการสุขภาพ 2(2-0-4)
Health Care and Management

0025 003 การออกกำลังกายและนันทนาการ 2(2-0-4)
Physical Exercise and Recreation

0025 004 เพศศึกษากับชีวิตในวัยรุ่น 2(2-0-4)
Sex Education and Adolescent's life

0025 005 สุขภาพเพื่อชีวิต 2(2-0-4)
Health for Life

0025 006	ยาในชีวิตประจำวัน Drug in Daily-life	2(2-0-4)
----------	---	----------

หมายเหตุ : *เลือกเรียนเพิ่มเติมรายวิชาใดก็ได้ในกลุ่ม 3 กลุ่มนี้ (กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ) อีกไม่น้อยกว่า 10 หน่วยกิต เพื่อให้หน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรแต่ละหลักสูตรในระดับปริญญาตรี

6. กลุ่มสหศาสตร์		2 หน่วยกิต
0026 001	แนวคิดทางวิทยาศาสตร์กับปรัชญา Concepts of Sciences and Philosophy	2(2-0-4)
0026 002	การพัฒนาบุคลิกภาพ Personality Development	2(2-0-4)
0026 003	การเรียนรู้ร่วมกันเพื่อการพัฒนาชุมชน Collaborative Learning for Community Development	2(2-0-4)
0026 004	ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง Sufficiency Economy Philosophy	2(2-0-4)
0026 005	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต Information and Communication Technology for Life-long Learning	2(2-0-4)
0026 006	พลเมืองศึกษา Civic Education	2(2-0-4)
0026 007	การพัฒนานิสิต Student Development	2(2-0-4)
0026 008	การจัดการสารสนเทศยุคใหม่ในชีวิตประจำวัน New Age Information Management in Daily-life	2(2-0-4)
0026 009	เกษตรผสมผสานปริทัศน์ Overview of Integrated Agriculture	2(2-0-4)
0026 010	ประสบการณ์ต่างประเทศ Overseas Experience	4(2-4-6)
0026 011	เทเบิลเทนนิส Table Tennis	1(1-1-1)
0026 012	กิจกรรมเข้าจังหวะ Rhythmic Activities	1(1-1-1)

0026 013	ตะกร้อและเซปักตะกร้อ Takraw and Sepak Takraw	1(1-1-1)
0026 014	โมเดิร์นแดนซ์ Modern Dance	1(1-1-1)
0026 015	เกมเบ็ดเตล็ด Minor Games	1(1-1-1)
0026 016	การบริหารกาย Body Conditioning	1(1-1-1)
0026 017	มวยปล้ำ Wrestling	1(1-1-1)
0026 018	ไอคิโด Aikido	1(1-1-1)
0026 019	ลีลาศ Ballroom Dance	1(1-1-1)
0026 020	ฮอกกี้ Hockey	1(1-1-1)
0026 021	ซอฟท์บอล Softball	1(1-1-1)
0026 022	แฮนด์บอล Handball	1(1-1-1)
0026 023	ยิงธนู Archery	1(1-1-1)
0026 024	กอล์ฟ Golf	1(1-1-1)
0026 025	โบว์ลิ่ง Bowling	1(1-1-1)
0026 026	จักรยาน Bicycling	1(1-1-1)
0026 027	ยกน้ำหนัก Weight Lifting	1(1-1-1)
0026 028	ดาบสากล Fencing	1(1-1-1)
0026 029	กระโดดน้ำ Diving	1(1-1-1)
0026 030	โปโลน้ำ Water Polo	1(1-1-1)

0026	031	แอโรบิกแดนซ์ Aerobic Dance	1(1-1-1)
0026	032	ลาตินแดนซ์ Latin Dance	1(1-1-1)
0026	033	กรีฑา Track and Field	1(1-1-1)
0026	034	ว่ายน้ำ Swimming	1(1-1-1)
0026	035	บาสเกตบอล Basketball	1(1-1-1)
0026	036	รักบี้ฟุตบอล Rugby Football	1(1-1-1)
0026	037	ฟุตบอล Football	1(1-1-1)
0026	038	วอลเลย์บอล Volleyball	1(1-1-1)
0026	039	ยิมนาสติก Gymnastics	1(1-1-1)
0026	040	เทนนิส Tennis	1(1-1-1)
0026	041	แบดมินตัน Badminton	1(1-1-1)
0026	042	มวยสากล Boxing	1(1-1-1)
0026	043	มวยไทย Thai Boxing	1(1-1-1)
0026	044	ยูโด Judo	1(1-1-1)
0026	045	กระบี่กระบอง Sword and Pole Fighting	1(1-1-1)
0026	046	ศิลปะการป้องกันตัว Martial Arts	1(1-1-1)
0026	047	การเสริมสร้างร่างกายเพื่อสุขภาพ Body Sculpting	1(1-1-1)
0026	048	โยคะเพื่อสุขภาพ Yoga for Healthcare	1(1-1-1)

0026 049	คิกบ็อกแอโรบิค Kickbox Aerobic	1(1-1-1)
0026 050	การเหยียดยืดและความอ่อนตัวเพื่อสุขภาพ Stretch and Flexibility for Health	1(1-1-1)

*** กลุ่มรายวิชาพลานามัย เป็นกลุ่มรายวิชา ที่มีรหัสวิชาตั้งแต่ 0026 011 ถึง 0026 050

คำอธิบายรายวิชา

1. กลุ่มภาษาอังกฤษ

วิชาที่กำหนดให้นิสิตทุกคนต้องลงทะเบียนเรียน

0021 001	ภาษาอังกฤษพื้นฐาน Fundamental English คำศัพท์และหลักการใช้ภาษาอังกฤษ ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียนขั้นพื้นฐาน เพื่อเตรียมความพร้อมของผู้เรียนในระดับปริญญาตรี Basic English vocabulary and usage, listening, speaking, reading, and writing skills for undergraduate studies	2(2-0-4)
0021 002	การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน Listening and Speaking English for Daily-Life Communication คำศัพท์และหลักการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการฟังและพูดตามสถานการณ์ที่กำหนด การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการแนะนำตัว การทักทาย การติดต่อทางโทรศัพท์ การกล่าวขอบคุณ การกล่าวคำเชิญ การแสดงความยินดี การบรรยายวัตถุ บุคคลและสถานที่ การฟังข่าวและการชม ภาพยนตร์ภาคภาษาอังกฤษ English vocabulary and usage for listening and speaking in specific situations, use of English for self-introduction, greeting, telephoning, expressions of gratitude and appreciation, invitations, congratulations, descriptions of objects, people and places, listening to English news, and watching English movies	2(2-0-4)
0021 003	การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน Reading and Writing English for Daily-Life Communication คำศัพท์และหลักการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการอ่านและการเขียนตามสถานการณ์ที่ กำหนด ทักษะการเขียนสรุปความ การย่อความ การกรอกฟอร์ม การเขียนจดหมายส่วนตัว การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ ทักษะการอ่านหนังสือพิมพ์ การอ่านโฆษณา การอ่านฉลากยาและ ผลิตภัณฑ์ต่างๆ การอ่านและการเขียนชื่อคนและสถานที่ภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ English vocabulary and usage for reading and writing in specific situations, skills for note-taking, summarizing, completing forms, personal correspondence, and	2(2-0-4)

0022 002 ภาษาไทยเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิชาการ 2(2-0-4)

Thai for Academic Purposes

หลักการใช้ภาษาไทยในการแสดงออกทางวิชาการในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน แนวทางพัฒนาคุณภาพงานทางวิชาการ โดยคำนึงถึงการสืบค้น มาตรฐานความรู้ วิธีการเรียบเรียงและ รูปแบบการนำเสนอ การใช้ศัพท์บัญญัติและการใช้ทับศัพท์ โดยใช้ภาษาที่เหมาะสมทั้งการพูดและการเขียน

Principles of Thai language use for various academic purposes both in speaking and writing, ways to improve the quality of academic works with consideration of researching methods, knowledge standards, compilation methods, and presentation forms, use of terminology and transliterated words, appropriate use of both spoken and written language styles

0022 003 ภาษาไทยในบริบททางสังคมและวัฒนธรรม 2(2-0-4)

Thai in Social and Cultural Contexts

ความรู้และความเข้าใจในวิถีความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับบริบททางสังคม และวัฒนธรรม เช่น ภาษากับวัฒนธรรม, การเมือง, เศรษฐกิจ, ความเชื่อและศาสนา ทักษะการใช้ภาษาให้สอดคล้องกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรม

Knowledge and understanding of the interrelationship among languages, social contexts, and culture such as language and culture, politics, economy, belief and religion, skills in using language in relation to social and cultural contexts

0022 004 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร 2(2-0-4)

Thai for Communication

ความหมายและความสำคัญของการสื่อสารทางภาษา หลักการใช้ภาษาในการสื่อสารด้านต่างๆ ทักษะการใช้ภาษาทั้งการฟัง การอ่าน การพูดและการเขียน โดยเน้นการแสดงออกอย่างมีประสิทธิภาพ

Definition and significance of language communication, principles of language usage for various kinds of communication, skills in using language including listening, reading, speaking, and writing with emphasis on effective performance

0022 005 การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต 2(2-0-4)

Reading for Life-Quality Development

หลักและกลวิธีในการอ่านงานเขียนประเภทต่าง ๆ ทั้งสารคดี บันเทิงคดีและสารบันเทิงคดี ทั้งภาษาร้อยแก้วและร้อยกรอง โดยเน้นการอ่านเพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด พัฒนาคุณธรรม และสร้างเสริมค่านิยมที่ดีงาม เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต

Principles and strategies in reading various types of writing including nonfiction, fiction in both prose and poetry with emphasis on reading for knowledge, ideas, moral development and promoting good values for life development

3. กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

0023 001 มนุษย์และอารยธรรม 2(2-0-4)

Man and Civilization

พัฒนาการและความสัมพันธ์ของมนุษย์ในอารยธรรมและวัฒนธรรมต่างๆ ทั้งในโลกตะวันตกและโลกตะวันออก จนสู่โลกสมัยใหม่ เพื่อเข้าใจธรรมชาติและศักยภาพของมนุษย์

Development and relationships of mankind in various Western and Eastern civilizations and cultures from ancient times until the present in order to understand nature and human capacity

0023 002 มนุษย์กับสังคม 2(2-0-4)

Man and Society

ธรรมชาติของสังคมมนุษย์ โครงสร้าง องค์ประกอบ การจัดระเบียบและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ความสัมพันธ์ของมนุษย์ในสังคม ในมิติทางวัฒนธรรม การเมือง กฎหมาย เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม ปัญหาสังคมร่วมสมัย และการสร้างจิตสำนึกที่ดี การมีส่วนร่วมและปฏิบัติตนในฐานะสมาชิกที่ดีของสังคม

Nature of human society, structure, components, management and social change, human relationships in society in terms of culture, politics, law, economy, and environment, contemporary social problems and moral awareness, participation and practice as a good member of society

0023 003 อารยธรรมอีสาน 2(2-0-4)

Isan Civilization

หลักฐานร่องรอยอันแสดงถึงความเจริญของสังคมอีสานในอดีต วิถีชีวิตของผู้คนในยุคปัจจุบันตั้งแต่การตั้งถิ่นฐาน การเรียนรู้ในการปรับตัวตามความเปลี่ยนแปลง การสร้างตัวตนและสำนึกในคุณค่าของผู้คนในท้องถิ่นอีสาน

Evidences and traces revealing Isan Civilization in the past, ways of life of the people in the past until present, community settlement, adaptation to changes, self establishment and awareness of the local Isan values

- 0023 004 มนุษย์กับศาสนา 2(2-0-4)**
Man and Religion
 ความหมายและความสำคัญของความเชื่อ ลัทธิและศาสนา ปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่อความเชื่อ แนวคิดหลักและลักษณะของศาสนาพราหมณ์-ฮินดู พุทธ คริสต์ อิสลาม และศาสนาอื่นๆ ลักษณะร่วมและลักษณะเฉพาะ แนวทางสร้างเสริมสันติสุขในสังคมและวัฒนธรรมที่หลากหลาย
 Definition and significance of beliefs, doctrines, and religions, fundamental factors affecting belief, main concepts and characteristics of Hinduism, Buddhism, Christianity, Islam, and other religions, shared and unique characteristics of religions, ways for promoting peace in multicultural societies
- 0023 005 ชีวิตในโลกสมัยใหม่ 2(2-0-4)**
Life in Modern World
 ความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในสังคมโลกอันส่งผลต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในแง่มุมต่างๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมือง วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และด้านอื่น ๆ แนวทางการใช้ชีวิตอย่างรู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลง
 Important changes in global society affecting the ways of life of people in various dimensions including economy, society, culture, politics, science, technology, etc., ways for living with awareness of changes
- 0023 006 การใช้เหตุผลและจริยธรรม 2(2-0-4)**
Reasoning and Morality
 ธรรมชาติของมนุษย์ พัฒนาการทางความคิดและปัจจัยพื้นฐานในการใช้เหตุผล แนวการใช้เหตุผลและหลักจริยธรรมที่สำคัญ หลักการใช้เหตุผลเพื่อเข้าใจตนเอง ผู้อื่นและสังคม
 Nature of man, development of thoughts and fundamental factors for reasoning, ways to use logic and morals, the use of reason for understanding oneself, others, and society
- 0023 007 ศิลปะกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต 2(2-0-4)**
Arts and Life-Quality Development
 ความหมายและความสำคัญของศิลปะ หลักการสร้างสรรคงานศิลปะและการรับรู้สุนทรียะทางศิลปะแขนงต่างๆ ทั้งในด้านสถาปัตยกรรม ทัศนศิลป์ นาฏศิลป์ และดุริยางคศิลป์ การประยุกต์ใช้ศิลปะแต่ละประเภทในการพัฒนาคุณภาพชีวิต
 Definition and significance of arts, principles of various art creations and appreciations including architecture, visual art, dancing art, and musical art, application of various art forms for life development

0023 008 พุทธศาสนากับการดำรงชีวิต **2(2-0-4)**
Buddhism and Living

ความหมายและลักษณะของพุทธศาสนาและการดำรงชีวิตตามแนวพุทธ หลักคำสอนของพุทธศาสนาที่สำคัญขั้นพื้นฐาน การนำหลักพุทธธรรมไปประยุกต์ใช้เพื่อการดำรงชีวิตให้มีความสุขและแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน รวมทั้งการรู้และเข้าใจพิธีและเทศกาลทางพุทธศาสนาในชีวิตประจำวัน

Definition and characteristic of Buddhism and Buddhist living; significant Buddhist fundamental doctrines; application of Buddhist doctrines for happy living and solving problems in daily life, including knowing and understanding Buddhist ceremonies and festivals in daily life

0023 009 การเงินและการบัญชีในครัวเรือน **2(2-0-4)**
Household Finance and Accounting

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจและระบบการเงินการธนาคาร การทำธุรกิจและบริหารการเงินในภาคครัวเรือน การทำบัญชีครัวเรือนและการทำธุรกรรมการเงินในชีวิตประจำวัน การออมและการลงทุนเบื้องต้น การนำแนวทางการทำธุรกิจและการดำเนินชีวิตของนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

Introduction to economic system and financial and banking systems, household business and financial management, household accounting and financial activities in daily life, saving and basic investment, the application of successful business person's ways of life and business principles for living, following the sufficient economy philosophy

0023 010 ธุรกิจการค้าโลก **2(2-0-4)**
World Business

ความสำคัญของธุรกิจระหว่างประเทศ เขตการค้าและเขตเศรษฐกิจที่สำคัญของโลก ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศ ความแตกต่างทางภูมิศาสตร์ วัฒนธรรมที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศ แนวโน้มและทิศทางการขยายตัวของธุรกิจระหว่างประเทศในสังคมปัจจุบัน

Significance of international business, international trade and economic areas, factors for success in international business, geographic and cultural differences affecting international business, trends and directions of international business expansion in present society

- 0023 011 การบัญชีและการจัดการธุรกิจ** **2(2-0-4)**
Accounting and Business Management
 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบัญชี และการจัดการ ธุรกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม วิสาหกิจ
 ชุมชน การส่งเสริมสนับสนุนของภาครัฐ การบริหารความเสี่ยง องค์ประกอบและปัจจัยแห่งความสำเร็จ
 ของธุรกิจ แนวโน้มความเจริญเติบโตของธุรกิจในปัจจุบัน กรณีศึกษาธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
 Introduction to accounting and business management of small, medium,
 and community enterprise, promotion and support from government sector, risk
 management, components and factors for business success, current trends for business
 growth, a case study of small and medium enterprise
- 0023 012 ศิลปะการดำเนินชีวิตในสังคม** **2(2-0-4)**
Art of Living in Society
 ลักษณะและรูปแบบความสัมพันธ์ของคนในสังคม ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกใน
 ครอบครัว ระหว่างเพื่อนร่วมชั้นเรียน ระหว่างเพื่อนร่วมงาน ระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา
 ระหว่างผู้อาวุโสและผู้ด้อยอาวุโส มารยาทไทย มารยาทสากล ทักษะการมีมนุษยสัมพันธ์ หลักการและ
 ศิลปะการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข และการติดต่อสื่อสารที่นำไปสู่ความสำเร็จในการสร้าง
 ความสัมพันธ์
 Characteristics and forms of relationship in society, relationships among family
 members, friends, colleagues, employer and employees, and elderly and younger
 people, Thai and international manners, interpersonal skills, principles and art of living
 happily together in society, communication for building successful relationships
- 0023 013 มรดกวัฒนธรรมไทย** **2(2-0-4)**
Thai Cultural Heritage
 ประวัติศาสตร์ ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และภูมิปัญญาไทยในวิถีไทย
 การทำนุบำรุง อนุรักษ์ส่งเสริม พัฒนาและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยสู่เวทีสากล
 History, religion, art, culture, local wisdom, and Thai wisdom in Thai ways,
 maintenance, preservation, development, and promotion of Thai art and culture on
 international stage
- 0023 014 จริยศาสตร์** **2(2-0-4)**
Ethics
 หลักการ ความหมาย และความสำคัญของจริยศาสตร์ ปัญหาพื้นฐานทางจริยศาสตร์ใน
 สังคมโลกปัจจุบัน การประยุกต์ใช้แนวทางจริยศาสตร์ในการดำรงชีวิตที่มีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับในฐานะ
 สมาชิกที่ดีของวิชาชีพ และสังคม สามารถใช้จริยศาสตร์เพื่อสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามให้กับสังคม
 Principles, definition, and significance of ethics, fundamental ethical
 problems in present society, application of ethical ways for quality of living, being an

acceptable member of a profession and society, ability to use ethics for creative creations of good things for society

0023 015 กฎหมายในชีวิตประจำวัน **2(2-0-4)**
Law in Daily Life

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย ประวัติและวิวัฒนาการของกฎหมายไทย กฎหมายไทย และกฎหมายสากลที่มีความสำคัญในการดำรงตนในสังคม ความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมายกับจารีต ประเพณี และวิถีชีวิตในสังคมไทย

Introduction to law, history and development of Thai law, major Thai and International laws for living in society, interrelation of law and norm, tradition, and ways of life in Thai society

0023 016 จิตวิทยาในลีลาชีวิตยุคใหม่ **2(2-0-4)**
Psychology in Modern Life Styles

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับจิตวิทยาเพื่อการดำรงชีวิต แรงจูงใจในการเรียนรู้ การฝึกสมอง การเข้าใจและเห็นคุณค่าในตัวเอง การเสริมสร้างคุณค่าให้กับตนเอง การควบคุมอารมณ์ การปรับตัวสู่สังคมสมัยใหม่ การเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ มีจิตสาธารณะ สามารถใช้ชีวิตในสังคมยุคใหม่ได้อย่างมีความสุข

Introduction to psychology for living, motivation for learning, brain training, self understanding and self-esteem, emotional control, self adaptation to modern society, being a qualified citizen with public mind, capable of living happily in modern society

0023 017 ดนตรีกับชีวิต **2(2-0-4)**
Music and Life

ลักษณะ ธรรมชาติ และองค์ประกอบของดนตรี ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับดนตรีไทย ดนตรีพื้นบ้าน ดนตรีตะวันออก และดนตรีตะวันตก การประยุกต์ใช้ดนตรีเพื่อการนันทนาการและการท่องเที่ยว การสร้างจินตนาการและเจตคติที่ดีต่อดนตรี ทักษะและมารยาทในการฟังดนตรี การชื่นชมความงามและการตระหนักถึงคุณค่าของดนตรี หลักการวิเคราะห์ และวิจารณ์ดนตรีเบื้องต้น ชีวิตและผลงานของคีตกวีที่คัดสรร

Characteristics, nature, and components of music, introduction to Thai music, Thai folk music, Eastern music, and Western music, application of music for recreation and tourism, creation of imagination and positive attitude towards music, skills and manners in listening to music, musical aesthetics and value awareness, introduction to musical analysis and criticism, life and work of selected musicians

0023 018 **การคิดเชิงสร้างสรรค์** 2(2-0-4)

Creative Thinking

ความหมายและความสำคัญของการคิดเชิงสร้างสรรค์ หลักการ วิธีการและเทคนิคในการคิดเชิงสร้างสรรค์ การพัฒนาในการคิดเชิงสร้างสรรค์

Definition and significance of creative thinking, principles, methods, and techniques for creative thinking, creative thinking development

0023 019 **มนุษย์กับการเรียนรู้** 2(2-0-4)

Man and Learning

ธรรมชาติทางสมองของมนุษย์และการเรียนรู้ พัฒนาการด้านกระบวนการเรียนรู้ของมนุษย์หลักการพื้นฐานของการจัดกระบวนการจิตตปัญญาศึกษา การเรียนรู้ด้วยใจที่ใคร่ครวญ การเรียนรู้แบบกระบวนทัศน์ใหม่ที่มุ่งการพัฒนาด้านในตน การวางพื้นฐานจิตใจและกระบวนทัศน์ใหม่ที่เป็นองค์รวมอย่างแท้จริงและเน้นการส่งเสริมศักยภาพของมนุษย์ให้เข้าถึงความจริง ความงาม และความดี แนวคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับบมณฑลแห่งการเรียนรู้ การสร้างพื้นที่ว่าง การสืบค้นและการบ่มเพาะ สภาวะจิตตื่นรู้ การรับฟังอย่างลึกซึ้ง เขาวนปัญญาด้านจิตวิญญาณ การศึกษาเพื่อการเปลี่ยนแปลง ด้านในอย่างลึกซึ้ง

Nature of human brain and learning, development of human learning processes, fundamental principles of contemplative educational processes, learning through reflection, new learning paradigms emphasizing inner self development, establishing a sound mental foundation and new holistic paradigms focusing on promoting human competencies to attain truth, beauty, and virtue, fundamental concepts of learning space, space creation, searching for and creating conscious minds, careful listening, spiritual knowledge, study for profound inward changes

0023 020 **ภาษาและวัฒนธรรมอาเซียน** 2(2-0-4)

ASEAN Languages and Cultures

ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมอาเซียน ความหลากหลายของภาษาในกลุ่มประเทศอาเซียน ลักษณะร่วมและลักษณะเฉพาะทางด้านความคิด ค่านิยมซึ่งแสดงออกผ่านภาษาวรรณกรรม และงานเขียนอันจะมีส่วนเสริมสร้างความเข้าใจวัฒนธรรมอาเซียนโดยรวม

Knowledge and understanding of ASEAN cultures, diversity of language in ASEAN countries, shared and unique characteristics of ideas and values expressed through language, literature, and writing, promoting understanding of ASEAN cultures as a whole

0023 021 ศิลปวิจารณ์ 2(2-0-4)

Art Appreciation

ลักษณะของทัศนศิลป์ โดยมุ่งสร้างรสนิยม ความชื่นชม และความสำนึกในคุณค่าของงานสร้างสรรค์ทางศิลปะ จากตัวอย่างของศิลปกรรมทั้งในอดีตและปัจจุบัน บทบาทของทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมของมนุษยชาติ ทั้งตะวันออกและตะวันตก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการแสดงออก ทั้งนี้ให้เห็นอิทธิพลโดยตรงของทัศนศิลป์ที่มีต่อการดำรงชีวิตของคนไทย

Visual arts features as a means to foster refined tastes, appreciation, and gratitude of art creation reflected on previous and current art works; roles of visual arts in human culture, in both the West and the East, especially in expression indicating the direct influence of visual arts on Thai way of living.

4. กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

0024 001 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 2(2-0-4)

และสิ่งแวดล้อม

Science and Technology for Natural Resources and Environmental Management

ความหมายและความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปัญหาของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อระบบนิเวศ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แนวทางการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

Definition and significance of natural resources and environment, problems of natural resources and environment effecting ecosystem, science and technology related to natural resources and environmental management, guidelines for sustainable conservation of natural resources and environment

0024 002 วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและภูมิปัญญาท้องถิ่น 2(2-0-4)

Science Technology and Local Wisdom

ความหมายและความสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่น แนวทางการปกป้องคุ้มครองภูมิปัญญาท้องถิ่น ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เชื่อมโยงกับภูมิปัญญาท้องถิ่น แนวทางการบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

Definition and significance of local wisdom, local wisdom preservation, knowledge of science and technology related to local wisdom, integration of local wisdom using science and technology

0024 006 ความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่น **2(2-0-4)**
Biodiversity and Local Wisdom

ความหมายและความสำคัญของความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่น การศึกษาความหลากหลายทางชีวภาพของพืช สัตว์และจุลินทรีย์ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ส่งผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพ การสูญหายของความหลากหลายทางชีวภาพที่ส่งผลกระทบต่อชุมชน

Definition and significance of biodiversity; studies of biodiversity of plants, animals and micro-organisms, climate change affecting biodiversity, biodiversity losses affecting local communities

0024 007 สภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ **2(2-0-4)**
Global Warming and Climate Change

ความหมายของสภาวะโลกร้อน ปัจจัยที่ทำให้เกิดสภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศโลก ผลกระทบของภาวะโลกร้อนต่อตนเอง ชุมชน และสังคมโลก พฤติกรรมที่เหมาะสมในการบริโภคทรัพยากรธรรมชาติ และการใช้พลังงาน การสร้างความตระหนักและจิตสำนึกที่ดีต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาสภาวะโลกร้อนอย่างยั่งยืน

Definition of global warming, factors causing global warming, effects of global warming on individual, community, and world society, appropriate behaviors in natural resource and energy consumption, creating realization and awareness on protection and problem solving sustainable of environment for sustainable remedies to global warming

5. กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ

0025 001 การบริโภคในชีวิตประจำวัน **2(2-0-4)**
Consumption in Daily-life

ขอบข่ายและความสำคัญของการบริโภค ภาวะโภชนาการที่ดี แนวทางปฏิบัติทางด้านการบริโภคที่ดี การเลือกซื้อยาและผลิตภัณฑ์สุขภาพที่ปลอดภัย การวิเคราะห์และการประเมินคุณค่าในการบริโภค การจัดการผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการบริโภค สิทธิของผู้บริโภค กฎหมายและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค

Scope and significance of consumption, good nutritional status and practical guidelines for good consumption, safe choices for medicinal and health products, analysis and evaluation of consumption value, management of consumerism effects, consumer rights, laws, and organizations for consumer protection

- 0025 002 การดูแลและการจัดการสุขภาพ 2(2-0-4)**
Health Care and Management
 ความหมายและความสำคัญของการจัดการสุขภาพ การดูแลสุขภาพ กาย ใจ สังคม และปัญญา หลักและแนวคิดการดูแลสุขภาพ การเสริมสร้างสุขภาพ การควบคุมและป้องกันโรค การปฐมพยาบาล การฟื้นฟูสมรรถภาพ การสร้างเสริมสุขภาพและระบบบริการสุขภาพและการประกันสุขภาพ
 Definition and significance of health management, health care, body, mind, society, and wisdom, principles and concepts in health care, health promotion as well as disease control and prevention, first aids, physical rehabilitation, health promotion health service system and health insurance
- 0025 003 การออกกำลังกายและนันทนาการ 2(2-0-4)**
Physical Exercise and Recreation
 ความหมาย ความสำคัญและประเภทของการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา และนันทนาการ กฎกติกาและ ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา การออกกำลังกาย การเล่นกีฬา และนันทนาการที่เหมาะสมตามวัยและสถานภาพส่วนบุคคล การป้องกันการบาดเจ็บจากการออกกำลังกายและการดูแลเบื้องต้น และเลือกฝึกกีฬาอีก 1 ประเภท
 Definition, significance, and types of physical exercise, sport, and recreation, sport rules and sportsmanship, physical exercise, sport and recreation for appropriate ages and personal health conditions, prevention of injury from physical exercise and first aid practice, and select one type of sports
- 0025 004 เพศศึกษากับชีวิตในวัยรุ่น 2(2-0-4)**
Sex Education and Adolescent's life
 ความคิดรวบยอดของเพศศึกษา ครอบครัว สถาบัน สังคมกับการพัฒนาบทบาทของเพศที่พึงประสงค์ในสังคมไทย การผลักดันความต้องการทางเพศ การปลดปล่อยความต้องการทางเพศที่เหมาะสม การมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย การมีจริยธรรมทางเพศ
 Concepts of sex education, family, institutions, society on development of appropriate sex roles of adolescent, appropriate sexual release, safe sex, sex ethics
- 0025 005 สุขภาพเพื่อชีวิต 2(2-0-4)**
Health for Life
 ความหมาย องค์ประกอบ และความสำคัญของสุขภาพ การดูแลสุขภาพองค์รวม ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อสุขภาพ การป้องกันสภาวะเสี่ยงด้านสุขภาพ ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ ความสำคัญของระบบสุขภาพและสิ่งแวดล้อมต่อคุณภาพชีวิต

Definition, component, and significance of health, holistic health care, major health factors, prevention of health risk conditions, health science advancement, significance of health system and environment to life-quality

0025 006 ยาในชีวิตประจำวัน 2(2-0-4)

Drug in Daily-life

ความหมายของยา ระบบยาและสภาพปัญหาการใช้ยาในประเทศไทย นโยบายแห่งชาติ ด้านยา บัญชียาหลักแห่งชาติ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง หลักการใช้ยาทั่วไป ยาสามัญประจำบ้าน ยาที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน สมุนไพรที่ใช้ในงานสาธารณสุขมูลฐาน การใช้ยาในทางที่ผิด ฐานข้อมูลด้านยา เพื่อการใช้ยาอย่างปลอดภัย

Definition of drug, drug system and problems of drug use in Thailand, national drug policy, national main drug list, related law, general principles of drug use, common home drugs, commonly used drugs, herbal medicine for basic public health services, drug abuse, drug database and safety drug use

6. กลุ่มสหศาสตร์

0026 001 แนวคิดทางวิทยาศาสตร์กับปรัชญา 2(2-0-4)

Concepts of Sciences and Philosophy

ธรรมชาติของปรัชญา ธรรมชาติของวิทยาศาสตร์ ความแตกต่างระหว่างปรัชญากับวิทยาศาสตร์ แนวคิดพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ การประยุกต์แนวคิดพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ในชีวิตประจำวัน

Nature of philosophy, nature of science; differences between philosophy and science; Basic ideas in sciences; applications of basic ideas in daily life

0026 002 การพัฒนาบุคลิกภาพ 2(2-0-4)

Personality Development

ความหมายและความสำคัญของการพัฒนาบุคลิกภาพ การแต่งตัว การแต่งกาย การเจรจา มารยาทสังคม การเข้าสังคม การสร้างมนุษยสัมพันธ์ การเป็นผู้นำ การประเมินตนเอง การวางแผนพัฒนาตนเอง เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเป็นปกติสุข

Definition and significance of personality development, appropriate dressing, speaking, social manners, socialization, appropriate interpersonal relationship, leadership, self-evaluation, self development planning for living happily with others

- 0026 003 **การเรียนรู้ร่วมกันเพื่อการพัฒนาชุมชน** 2(2-0-4)
Collaborative Learning for Community Development
 การเรียนรู้ของนิสิตในชุมชน การบูรณาการความรู้ในห้องเรียนกับองค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน
 Learning of students in community, integration of classroom knowledge with local knowledge and wisdom for community life development
- 0026 004 **ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง** 2(2-0-4)
Sufficiency Economy Philosophy
 ความหมาย หลักการ และแนวทางการดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การเรียนรู้จากการปฏิบัติเพื่อให้เกิดความตระหนักในวิถีชีวิตแห่งความพอเพียง การสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่นในบริบทของสังคมยุคใหม่ การสืบสานแนวคิด รูปแบบ และเนื้อหาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตให้เกิดความเหมาะสมกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนไป
 Definition, principles, and guidelines for living following the sufficiency economy philosophy, learning from actions to create awareness of sufficient ways of life, adherence to local wisdom in the context of new-age society, adherence to the concept, model, and content of sufficiency economy of His Majesty the King, appropriate application of the sufficient economy philosophy's principles to living in the changing society
- 0026 005 **เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต** 2(2-0-4)
Information and Communication Technology for Life-long Learning
 กระบวนการและวิธีการเรียนรู้ ลักษณะของบุคคลที่เรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้ สารสนเทศและทรัพยากรสารสนเทศ การเข้าถึงสารสนเทศและแหล่งการเรียนรู้ ความสำคัญและประเภทของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการสืบค้นสารสนเทศ การเรียบเรียงและการนำเสนอรายงานอย่างมีคุณภาพและถูกหลักวิชาการ
 Learning processes and techniques, characteristics of learned persons, learning resources, information and information sources, access to information and information resources, significance and types of information and communication technology, information and communication technology for information retrieval, compilation and presentation of papers with high quality and academic standards

- 0026 006 พลเมืองศึกษา 2(2-0-4)**
Civic Education
 ความหมายและความสำคัญของความเป็นพลเมือง บทบาทหน้าที่พลเมือง การบำเพ็ญ
 คุณงามความดีและความรู้ ทักษะที่จำเป็นในการมีส่วนร่วมทางการเมืองทุกระดับ การศึกษา
 ประชาธิปไตย การเตรียมตัวเพื่อเป็นพลเมืองที่ดีสำหรับสังคมทั้งปัจจุบันและอนาคต
 Definition and significance of citizenship, roles and responsibilities of
 citizens, cultivation of virtues and knowledge, necessary skills for political participations
 at all levels, democratic education, preparation for being good citizens in both present
 and future societies
- 0026 007 การพัฒนานิสิต 2(2-0-4)**
Student Development
 นโยบายการพัฒนานิสิต ลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ บทบาทและความรับผิดชอบ
 ของนิสิตต่อสังคม การพัฒนานิสิตสู่การเป็นผู้นำ การเตรียมความพร้อมในการทำงาน การพัฒนา
 บุคลิกภาพ ทักษะในการทำงานเป็นทีม ทักษะในการติดต่อสื่อสาร จริยธรรมในการทำงาน การจัดทำ
 โครงการ การวางแผนการทำงาน การนำเสนอและประเมินผลโครงการ
 Student development policies, characteristics of required graduates, roles
 and responsibilities of students for society, student development for leadership, career
 preparation, personality development, team-working skill, communication skill, work
 ethics, project management, planning, presentation, and evaluation of project
- 0026 008 การจัดการสารสนเทศยุคใหม่ในชีวิตประจำวัน 2(2-0-4)**
New Age Information Management in Daily-life
 แนวคิดและแนวโน้มเกี่ยวกับข้อมูลและสารสนเทศยุคใหม่ บทบาทของสารสนเทศกับ
 สังคม การประยุกต์สารสนเทศที่มีประโยชน์กับชีวิตและสังคม การรู้สารสนเทศ กระบวนการจัดการ
 สารสนเทศยุคใหม่ ความปลอดภัยของสารสนเทศ การใช้สารสนเทศตามกฎหมายและจริยธรรม
 Concepts and trends of new age data and information, roles of
 information in society, application of information beneficial to daily-life and society,
 information literacy, new age information management process, information security,
 information usage conforming to laws and ethics
- 0026 009 เกษตรผสมผสานปรัทัศน์ 2(2-0-4)**
Overview of Integrated Agriculture
 นิยามศัพท์และรูปแบบของระบบเกษตรผสมผสาน ความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจสังคม
 การเมืองและการเกษตร สถานการณ์การเกษตรในประเทศไทย ความยั่งยืนและการใช้ประโยชน์ของ
 ทรัพยากรการเกษตร เกษตรกรรมที่เหมาะสม ระบบการผลิตและความเป็นอยู่ของเกษตรกร

ความสัมพันธ์ระหว่างเกษตรผสมผสานกับการสร้างมูลค่าเพิ่มของผลผลิตทางการเกษตรและอุตสาหกรรมในครัวเรือน

Definition and patterns of integrated agricultural system, relationship between socio-economic, politic and agriculture, situation of agriculture in Thailand, agricultural resource sustainability and utilization, Good Agricultural practice, production system and farmer's living, relationship between integrated agriculture and value added to agricultural products and cottage agro-industries

0026 010 ประสบการณ์ต่างประเทศ 4(2-4-6)

Overseas Experience

ฝึกประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ เรียนรู้ภาษา วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ประวัติศาสตร์ ตลอดจนประชาชนของประเทศนั้นๆ

Experience training in an oversea university, learning the language, culture, tradition, history and people of the visited country

0026 011 เทเบิลเทนนิส 1(1-1-1)

Table Tennis

การฝึกทักษะเบื้องต้นต่างๆ ความรู้และความเข้าใจ เทคนิคต่างๆ การเตรียมอุปกรณ์ เทคนิคการสอน หลักการฝึก การเล่นเกมเดี่ยวและประกบคู่ การจัดการแข่งขันและกติกากการแข่งขัน

Practices of various basic skills; knowledge and understanding of various table tennis techniques; equipment preparation; teaching technique; training principal; single and double playing; competition management and rule

0026 012 กิจกรรมเข้าจังหวะ 1(1-1-1)

Rhythmic Activities

การฝึกทักษะเบื้องต้นของการเคลื่อนไหวต่างๆ ทักษะเบื้องต้นของจังหวะดนตรี การเคลื่อนไหวประกอบไปกับดนตรี การร้องเพลงประกอบการเล่นและการเต้นรำที่ง่ายๆ การเต้นพื้นเมืองที่ง่ายๆ และเป็นที่ยอมรับ หลักเบื้องต้นของการเต้นสแควดานซ์

Practices of basic movement skills; basic skills of rhythm; movement with music; singing with simple playing and dancing; simple and popular country dancing; basic principle of square dance

- 0026 013 ตะกร้อและเซปักตะกร้อ 1(1-1-1)**
Takraw and Sepak Takraw
 การฝึกทักษะเบื้องต้นต่างๆ ความรู้และความเข้าใจ เทคนิคต่างๆ การเตรียมอุปกรณ์ การปลูกฝังความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ดีต่อศิลปะประจำชาติ และกติกาการแข่งขัน
 Practices of various basic skills; knowledge and understanding of various takraw and sepak takraw techniques and competition rules ; equipment preparation; development of positive attitudes towards this national art
- 0026 014 โหมเดินด๊านซ์ 1(1-1-1)**
Modern Dance
 การฝึกทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นให้เข้ากับจังหวะดนตรี เพื่อสร้างสรรค์ เจตคติ และความคิดริเริ่มทางการเคลื่อนไหว
 Practices of basic movement skills to synchronize with rhythm of music for attitude development and movement creativity
- 0026 015 เกมเบ็ดเตล็ด 1(1-1-1)**
Minor Games
 ความมุ่งหมาย เทคนิคการเป็นผู้นำการฝึกกิจกรรมในการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด ตลอดจนฝึกการกระทำและการใช้เครื่องมือประกอบการเล่น
 Objectives and techniques of activity leaders in miscellaneous games ; practices of training and utilizing instrument in games
- 0026 016 การบริหารกาย 1(1-1-1)**
Body Conditioning
 ความมุ่งหมาย การดำเนินการในการจัดตารางฝึก การพัฒนาประสิทธิภาพทางกาย โปรแกรมการฝึก แนวโน้มของการฝึกและความสมบูรณ์ของร่างกาย การทดสอบประสิทธิภาพและการเลือกกิจกรรมและการวางโปรแกรม การฝึกประสิทธิภาพของร่างกายนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และอุดมศึกษา
 Objectives and procedures of training schedule setting ; development of physical ability; training program; trend of training and physical fitness; ability testing and selection of activity as well as program design; physical ability training for basic and higher education students

- 0026 017 มวยปล้ำ 1(1-1-1)
Wrestling
 การฝึกทักษะเบื้องต้น ความรู้และความเข้าใจ เทคนิคต่างๆ การเตรียมอุปกรณ์ การปลุกฝังความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ดี
 Practices of basic skills; knowledge and understanding of various wrestling techniques; equipment preparation; development of positive attitudes towards the sport
- 0026 018 ไอคิโด 1(1-1-1)
Aikido
 การฝึกทักษะเบื้องต้นต่างๆ ความรู้และความเข้าใจ เทคนิคต่างๆ การเตรียมอุปกรณ์ การปลุกฝังความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ดี
 Practices of basic skills; knowledge and understanding of various aikido techniques; equipment preparation; development of positive attitudes towards the sport
- 0026 019 บัลเลต 1(1-1-1)
Ballroom Dance
 การฝึกทักษะเบื้องต้น ความรู้และความเข้าใจในการเต้นแบบต่างๆ การปลุกฝังความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ดี
 Practices of basic skills; knowledge and understanding of various ballroom dance techniques; equipment preparation; development of positive attitudes towards the sport
- 0026 020 ฮอกกี้ 1(1-1-1)
Hockey
 การฝึกทักษะเบื้องต้นต่าง ๆ ความรู้และความเข้าใจ เทคนิคการเล่น การเตรียมอุปกรณ์ การปลุกฝังความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ดี
 Practices of various basic skills; knowledge and understanding of various hockey techniques; equipment preparation; development of positive attitudes towards the sport

- 0026 021 **ซอฟท์บอล** 1(1-1-1)
Softball
 การฝึกทักษะเบื้องต้นต่างๆ ความรู้และความเข้าใจ เทคนิคต่างๆ การเตรียมอุปกรณ์
 การปลูกฝังความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ดี
 Practices of various basic skills; knowledge and understanding of various
 softball techniques; equipment preparation; development of positive attitudes towards
 the sport
- 0026 022 **แฮนด์บอล** 1(1-1-1)
Handball
 การฝึกทักษะเบื้องต้นต่าง ๆ ความรู้และความเข้าใจ เทคนิคต่างๆ การเตรียมอุปกรณ์
 การปลูกฝังความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ดี
 Practices of various basic skills; knowledge and understanding of various
 handball techniques; equipment preparation; development of positive attitudes
 towards the sport
- 0026 023 **ยิงธนู** 1(1-1-1)
Archery
 การฝึกทักษะเบื้องต้นต่างๆ ความรู้และความเข้าใจ เทคนิคต่างๆ การเตรียมอุปกรณ์
 การปลูกฝังความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ดี
 Practices of various basic skills; knowledge and understanding of various
 archery techniques; equipment preparation; development of positive attitudes towards
 the sport
- 0026 024 **กอล์ฟ** 1(1-1-1)
Golf
 การฝึกทักษะเบื้องต้นต่างๆ ความรู้และความเข้าใจ เทคนิคต่างๆ การเตรียมอุปกรณ์
 การปลูกฝังความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ดี
 Practices of various basic skills; knowledge and understanding of various
 golf techniques; equipment preparation; development of positive attitudes towards
 the sport

- 0026 025 **โบว์ลิ่ง** 1(1-1-1)
Bowling
 การฝึกทักษะเบื้องต้นต่างๆ ความรู้และความเข้าใจ เทคนิคต่างๆ การเตรียมอุปกรณ์
 การปลูกฝังความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ดี
 Practices of various basic skills; knowledge and understanding of various
 bowling techniques; equipment preparation; development of positive attitudes towards
 the sport
- 0026 026 **จักรยาน** 1(1-1-1)
Bicycling
 การฝึกทักษะเบื้องต้นต่างๆ ความรู้และความเข้าใจ เทคนิคของจักรยานประเภทต่างๆ
 การเตรียมอุปกรณ์ การปลูกฝังความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ดี
 Practices of various basic skills; knowledge and understanding of various
 bicycling techniques; equipment preparation; development of positive attitudes
 towards the sport
- 0026 027 **ยกน้ำหนัก** 1(1-1-1)
Weight Lifting
 การฝึกทักษะเบื้องต้นต่างๆ ความรู้และความเข้าใจ เทคนิคของการยกน้ำหนักประเภท
 ต่าง ๆ การเตรียมอุปกรณ์ การปลูกฝังความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ดี
 Practices of various basic skills; knowledge and understanding of various
 weight lifting techniques; equipment preparation; development of positive attitudes
 towards the sport
- 0026 028 **ดาบสากล** 1(1-1-1)
Fencing
 การฝึกทักษะเบื้องต้นต่างๆ ความรู้และความเข้าใจ เทคนิคต่างๆ การเตรียมอุปกรณ์
 การปลูกฝังความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ดี
 Practices of various basic skills; knowledge and understanding of various
 fencing techniques; equipment preparation; development of positive attitudes towards
 the sport

- 0026 029 **กระโดดน้ำ** 1(1-1-1)
Diving
เงื่อนไขของรายวิชา : 0026 034 ว่ายน้ำ
Prerequisite : 0026 034 Swimming
 การฝึกทักษะเบื้องต้นต่างๆ ความรู้และความเข้าใจ เทคนิคต่างๆ การเตรียมอุปกรณ์
 การปลูกฝังความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ดี
 Practices of various basic skills; knowledge and understanding of various
 diving techniques; equipment preparation; development of positive attitudes towards
 the sport
- 0026 030 **โปโลน้ำ** 1(1-1-1)
Water Polo
เงื่อนไขของรายวิชา : 0026 034 ว่ายน้ำ
Prerequisite : 0026 034 Swimming
 การฝึกทักษะเบื้องต้นต่างๆ ความรู้และความเข้าใจ เทคนิคต่างๆ การเตรียมอุปกรณ์
 การปลูกฝังความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ดี
 Practices of various basic skills; knowledge and understanding of various
 swimming techniques, preparation of playing equipment, and development of positive
 attitudes towards the sport
- 0026 031 **แอโรบิกแดนซ์** 1(1-1-1)
Aerobic Dance
 หลักและวิธีการออกกำลังกายแบบแอโรบิก ด้วยการนำเอาหลักบริหารกายต่างๆ มา
 ผสมผสานกับทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้น ประกอบดนตรีในจังหวะที่มีความเร็วช้าและลีลาต่างกัน
 Principles and techniques in aerobic exercise, with combination of
 principles of physical exercise and basic movements, in accompaniment of music with
 varied rhythms and styles
- 0026 032 **ลาตินแดนซ์** 1(1-1-1)
Latin Dance
 การฝึกทักษะเบื้องต้น ความรู้ และความเข้าใจในการเต้นแบบลาตินแดนซ์ การปลูกฝัง
 ความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ดี
 Practices of basic skills; knowledge and understanding of various latin
 dance techniques; equipment preparation; development of positive attitudes towards
 the sport

- 0026 033 **กรีฑา** 1(1-1-1)
Track and Field
 การฝึกทักษะเบื้องต้น เทคนิคการเล่น การเตรียมอุปกรณ์ การปลูกฝังความรู้ ความ
 เข้าใจและเจตคติที่ดี
 Practices of basic skills; playing techniques; equipment preparation;
 development of positive attitudes towards the sport
- 0026 034 **ว่ายน้ำ** 1(1-1-1)
Swimming
 การฝึกทักษะเบื้องต้นของการว่ายน้ำ ความรู้และความเข้าใจ เทคนิคการว่ายน้ำแบบ
 ต่างๆ การเตรียมอุปกรณ์การสอน การปลูกฝังความรู้ และเจตคติที่ดี
 Practices of swimming basic skills; knowledge and understanding of
 various swimming techniques; equipment preparation; development of positive
 attitudes towards the sport
- 0026 035 **บาสเกตบอล** 1(1-1-1)
Basketball
 การฝึกทักษะเบื้องต้น ความรู้และความเข้าใจ เทคนิคต่างๆ การเตรียมอุปกรณ์ การ
 ปลูกฝังความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ดี
 Practices of basic skills; knowledge and understanding of various
 basketball techniques; equipment preparation; development of positive attitudes
 towards the sport
- 0026 036 **รักบี้ฟุตบอล** 1(1-1-1)
Rugby Football
 การฝึกทักษะพื้นฐาน ความรู้และความเข้าใจ เทคนิคต่างๆ การเตรียมอุปกรณ์ การ
 ปลูกฝังความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ดี
 Practices of basic skills; knowledge and understanding of various rugby
 football techniques; equipment preparation; development of positive attitudes
 towards the sport
- 0026 037 **ฟุตบอล** 1(1-1-1)
Football
 การฝึกทักษะเบื้องต้นต่างๆ ความรู้และความเข้าใจ เทคนิคต่างๆ การเตรียมอุปกรณ์
 การปลูกฝังความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ดี

Practices of various basic skills; knowledge and understanding of various football techniques; equipment preparation; development of positive attitudes towards the sport

0026 038 วอลเลย์บอล 1(1-1-1)

Volleyball

การฝึกทักษะเบื้องต้นต่างๆ ความรู้และความเข้าใจ เทคนิคต่างๆ เทคนิคเบื้องต้นของการเล่น ทั้งความชำนาญเฉพาะตัวและเล่นเป็นทีม การเตรียมอุปกรณ์ การปลูกฝังความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ดี

Practices of various basic skills; knowledge and understanding of various volleyball techniques; basic playing techniques including having good personal skills and team work , equipment preparation, development of positive attitudes towards the sport

0026 039 ยิมนาสติก 1(1-1-1)

Gymnastics

การฝึกทักษะเบื้องต้นต่างๆ ความรู้และความเข้าใจ เทคนิคของยิมนาสติกประเภทต่างๆ การเตรียมอุปกรณ์ การปลูกฝังความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ดี

Practices of various basic skills; knowledge and understanding of various gymnastics techniques; equipment preparation; development of positive attitudes towards the sport

0026 040 เทนนิส 1(1-1-1)

Tennis

การฝึกทักษะเบื้องต้นต่างๆ ความรู้และความเข้าใจ เทคนิคต่างๆ การเตรียมอุปกรณ์ การปลูกฝังความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ดี

Practices of various basic skills; knowledge and understanding of various tennis techniques; equipment preparation; development of positive attitudes towards the sport

0026 041 แบดมินตัน 1(1-1-1)

Badminton

การฝึกทักษะเบื้องต้นต่างๆ ความรู้และความเข้าใจ เทคนิคต่างๆ การเตรียมอุปกรณ์ การปลูกฝังความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ดี

Practices of various basic skills; knowledge and understanding of various badminton techniques; equipment preparation; development of positive attitudes towards the sport

- 0026 042 มวยสากล 1(1-1-1)**
Boxing
 การฝึกทักษะเบื้องต้นต่างๆ ความรู้และความเข้าใจ เทคนิคต่างๆ อันเป็นเทคนิคเบื้องต้นของมวยสากล การเตรียมอุปกรณ์ การปลุกฝังความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ดี
 Practices of various basic skills; knowledge and understanding of various basic boxing techniques; equipment preparation; development of positive attitudes towards the sport
- 0026 043 มวยไทย 1(1-1-1)**
Thai Boxing
 การฝึกทักษะเบื้องต้นต่างๆ ความรู้และความเข้าใจ เทคนิคต่างๆ การเตรียมอุปกรณ์ การปลุกฝังความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ดีในศิลปะประจำชาติ
 Practices of various basic skills; knowledge and understanding of various Thai boxing techniques; equipment preparation; development of positive attitudes towards this national art
- 0026 044 ยูโด 1(1-1-1)**
Judo
 การฝึกทักษะเบื้องต้นต่างๆ ความรู้และความเข้าใจ เทคนิคต่างๆ การเตรียมอุปกรณ์ การปลุกฝังความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ดี
 Practices of various basic skills; knowledge and understanding of various judo techniques; equipment preparation; development of positive attitudes towards the sport
- 0026 045 กระบี่กระบอง 1(1-1-1)**
Sword and Pole Fighting
 การฝึกทักษะเบื้องต้นต่างๆ ของกระบี่กระบอง ความรู้และความเข้าใจ เทคนิคการเลือกประเภทของกระบี่กระบอง การเลือกเครื่องมือที่ถนัด และการเตรียมอุปกรณ์ การปลุกฝังความรู้ ความเข้าใจในเจตคติที่ดี เทคนิคการเล่นเพลงประกอบการเล่น
 Practices of various of sword and pole fighting basic skills; knowledge and understanding of their techniques; selection of sword and pole fighting type; selection of the instrument; ; the technique of song use in playing; development of positive attitudes towards the sport

- 0026 046 ศิลปะการป้องกันตัว 1(1-1-1)**
Martial Arts
 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับศิลปะการป้องกันตัว การเตรียมอุปกรณ์เพื่อใช้ป้องกันตัว การปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อการป้องกันตัว และการฝึกทักษะเบื้องต้นเพื่อการป้องกันตัว
 Knowledge and understanding of martial arts, preparation of equipment for self-defense, building good attitude towards self-defense, and training of basic martial art skills
- 0026 047 การเสริมสร้างร่างกายเพื่อสุขภาพ 1(1-1-1)**
Body Sculpting
 หลักวิธีการ และทักษะเบื้องต้นของการฝึกด้วยน้ำหนักหรือการฝึกที่มีแรงต้านรู้จักใช้อุปกรณ์และวางแผนโปรแกรมการฝึกเพื่อพัฒนากล้ามเนื้อของร่างกาย ให้มีสัดส่วนสวยงามและเหมาะสม
 Principles of body sculpting, basic skills in body building with weights or resistance exercise, using weight-training equipment and setting up muscle-development programs for a good physical figure
- 0026 048 โยคะเพื่อสุขภาพ 1(1-1-1)**
Yoga For Healthcare
 หลักวิธีการ และทักษะเบื้องต้นเกี่ยวกับท่าต่างๆ ที่ควรทราบเพื่อพัฒนาสุขภาพ รวมทั้งการสร้างโปรแกรมท่าการฝึกที่ถูกต้องเหมาะสม
 Principles of Yoga, basic training in Yoga movements for good health, and setting up programs for suitable training of Yoga movements
- 0026 049 คิกบ็อกแอโรบิค 1(1-1-1)**
Kickbox Aerobic
 หลักวิธีการ และทักษะการบริหารร่างกายประกอบดนตรี โดยการประยุกต์ท่าทางการเคลื่อนไหวจากทักษะมวยไทย รวมทั้งการสร้างโปรแกรมการฝึกเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายประกอบดนตรี เป็นไปด้วยความสนุกสนานและท้าทาย
 Principles of kickbox aerobics and skills in physical exercise with music accompaniment, with the adaptation of Thai boxing movements, setting up programs in strengthening one's physical capacity with enjoyment and motivation
- 0026 050 การเหยียดยืดและความอ่อนตัวเพื่อสุขภาพ 1(1-1-1)**
Stretch and Flexibility for Health
 ประวัติความเป็นมา ความรู้ความเข้าใจ ฝึกทักษะเกี่ยวกับการเหยียดยืดกล้ามเนื้อ และข้อต่อต่างๆ ของร่างกาย เพื่อเพิ่มความอ่อนตัว และการทำงานของร่างกายให้มีประสิทธิภาพ อันส่งผลต่อสุขภาพที่สมบูรณ์

History and essential concepts, training in stretching muscles and joints to increase flexibility and physical coordination for more effectiveness and good health

หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

ชมพูช รัตนา (2538 : 6-7) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา มีองค์ประกอบหลายอย่างที่จะมีผลต่อผู้เรียน ซึ่งสามารถแยกได้ดังนี้

1. จำนวนผู้เรียน
2. คุณภาพของผู้สอน ต้องให้เข้าใจปรัชญาศึกษาทั่วไปชัดเจน ให้มี Interaction ในห้องเรียน
3. วิธีการสอน ต้องสัมพันธ์กับผู้สอน กลุ่มใหญ่/เล็ก ต้องเน้นให้นักศึกษารู้จักกัน เพื่อรู้แนวคิดของต่างสาขา
4. สื่อการเรียนการสอน เน้นการศึกษาด้วยตนเองของนักศึกษา อาจใช้งบประมาณที่สูง
5. กิจกรรมเสริมหลักสูตร อาจมีทัศนศึกษาเพื่อให้เห็นความเป็นไป
6. การวัดและประเมินผล ต้องเป็นไปตามนโยบายและเป้าหมาย นักศึกษาจะเรียนเพื่อความรู้อย่างไร เพื่อให้สอบได้

ชุติมา สุวรรณหะ (2540 : 19-22) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของทบวงมหาวิทยาลัย ได้กำหนดรูปแบบการจัดวิชาศึกษาทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษา ดังนี้

1. ด้านการเรียนการสอน
 - 1.1 ผู้สอนควรเป็นผู้รู้ เข้าใจปรัชญาของวิชาศึกษาทั่วไปอย่างดี มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีความรอบรู้ มีประสบการณ์ในรายวิชาที่สอน มีวิธีการสอนหลายรูปแบบ ใช้สื่อการสอนด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย และควรสอนเป็นทีม
 - 1.2 จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมความรู้
 - 1.3 วิธีสอน สอนให้ผู้เรียนรู้จักวิเคราะห์ วิจัย หาเหตุผล หาวิธีที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่สอน
 - 1.4 อุปกรณ์การสอน ดำรงให้เพียงพอ และควรใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย เหมาะสมและมีคุณภาพ
2. ด้านผู้เรียน
 - 2.1 ควรจัดให้นักศึกษามีจำนวนพอเหมาะในแต่ละชั้น
 - 2.2 ควรปรับพื้นฐานความรู้ของนักศึกษาให้เท่าเทียมกันก่อนการเรียนวิชาศึกษาทั่วไป
 - 2.3 สร้างแรงจูงใจให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของวิชาศึกษาทั่วไป

3. ด้านการวัดและประเมินผล

3.1 จัดอบรมให้ผู้สอนมีความรู้ด้านเทคนิคและวิธีการวัดและประเมินผล

3.2 ควรวัดและประเมินผลหลาย ๆ วิธี การมีส่วนร่วมในการอภิปราย การติดตามผลการทำงานนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไปแล้ว เพื่อนำมาปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

พรรณณี อวนสกุล (2542 : 2-8) ได้กล่าวถึง การสอนรายวิชาเกี่ยวกับภาษาต่าง ๆ ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปว่า “ไม่มีที่ใดในโลกที่ไม่ใช้ภาษาเป็นสื่อ” ดังนั้นการเรียนการสอนจึงควรมุ่งให้นักศึกษา มีความรู้ความสามารถทางภาษาเป็นอย่างดี ดังเช่น

1. การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทยควรมีจุดมุ่งหมาย คือ

1.1 ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ

1.2 เป็นพื้นฐานของการหาความรู้อื่น ๆ ในเบื้องต้น

1.3 การใช้ภาษาไทยที่เหมาะสมและถูกต้องย่อมแสดงความเป็นบัณฑิตหรือผู้มีการศึกษา (Educated Man) ซึ่งต้องมีการฝึกฝนทางด้านต่าง ๆ ดังนี้

1.3.1 ให้รู้จักอ่าน ฟัง แล้วจับประเด็นได้ เช่น วิชาย่อความ

1.3.2 ให้รู้จักจดจำเรื่องได้

1.3.3 ให้รู้จักวิเคราะห์และแสดงเหตุผลด้วยภาษาได้

1.3.4 ให้มีความรู้ทางภาษาไทยที่ถูกต้อง

1.3.5 ให้รู้จักใช้ภาษาไทยได้ดีในสังคม

2. การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ควรมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนนำไปใช้ในสังคมโลกปัจจุบัน ซึ่งมีลักษณะ Globalization และเป็นสังคมข่าวสารที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ยังได้กำหนดจุดประสงค์ของการเรียนภาษาอังกฤษ คือ

2.1 เพื่อให้นักศึกษาติดต่อสื่อสารในระดับพื้นฐานได้เข้าใจ

2.2 สามารถอ่านได้เข้าใจบ้าง

2.3 สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง

สำหรับการเพิ่มความรู้ความสามารถทางด้านภาษา ควรทำดังนี้

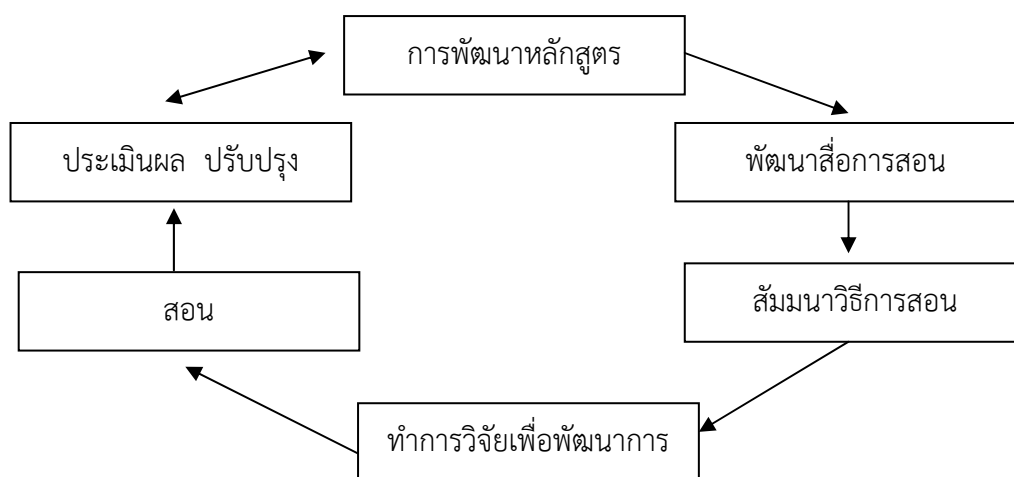
1. เพิ่มการเขียน (โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ) มากขึ้น

2. ส่งเสริมให้มีการใช้ข้อสอบแบบอัตนัยเพราะข้อสอบปรนัยนอกจาก เป็นการไม่ฝึกฝนทักษะด้านการเขียนแล้ว ยังสกัดกั้นความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาด้วย

3. การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาวิทยาศาสตร์ ควรมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนรู้วิธีการ หลักการทางวิทยาศาสตร์ ประวัติความเป็นมาทางวิทยาศาสตร์ เพื่อให้ตระหนักถึงวิธีการและความสามารถของมนุษย์ในการศึกษาค้นคว้า สำหรับวิธีการสอนควรเชิญวิทยากรต่าง ๆ มาให้ความรู้ในลักษณะกรณีศึกษา (Case Study) การจัดการเรียนการสอนไม่ควรแยกสอนนักศึกษา ระหว่างสายวิทยาศาสตร์กับสายศิลปศาสตร์ ควรเรียนร่วมกันและมีเนื้อหาการสอนร่วมกันได้ ตัวอย่างเช่น วิชาวิทยาศาสตร์ในอารยธรรมจัดเป็นวิชาศึกษาทั่วไป นักศึกษาควรรู้วิวัฒนาการของวิทยาศาสตร์ว่ามีการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขอย่างไร มีวิธีคิดทางวิทยาศาสตร์ในยุคต่างๆ แตกต่างกันอย่างใด ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ส่งผลกระทบต่อสังคมทั้งเชิงบวกและเชิงลบอย่างไรพยายามอธิบายให้เป็นลักษณะสหวิทยาการ สำหรับวิชาคณิตศาสตร์ ควรสอนให้นักศึกษาระหนักว่าสามารถ

นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ควรสอนเป็นลักษณะกรณีศึกษาที่เห็นภาพชัดเจนของการใช้ประโยชน์ไม่ใช่สอนสูตร กฎเกณฑ์ที่มีตัวเลข สมการยาว ๆ ทำให้น่าเบื่อปัญหาในการจัดการเรียนการสอนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป คือ การพัฒนาผู้สอนและสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอน ซึ่งผู้สอนต้องวางแผนตามขั้นตอน ดังแสดงในภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน

จากภาพประกอบ 1 ผู้สอนต้องพัฒนาสื่อการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจตามวัตถุประสงค์ของการสอน ซึ่งสื่อการสอนนับว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญในการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนคิดเห็น ทำเป็นและแก้ปัญหาเป็น ดังนั้น สื่อการสอนจึงควรได้รับการพัฒนาให้สามารถนำมาใช้ ให้ผู้เรียนเกิดความรู้และทักษะอย่างแท้จริง นอกจากการพัฒนาสื่อการสอนแล้ว ผู้สอนยังควรสัมมนาวิธีการสอนเพื่อเลือกเทคนิควิธีที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา และควรทำการวิจัยเพื่อให้ได้องค์ความรู้ใหม่ วิธีใหม่หรือสื่อใหม่ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการสอนให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยเมื่อได้ข้อมูลที่เหมาะสมแล้วผู้สอนจึงควรนำมาสรุปเพื่อเป็นแนวทางในการนำไปจัดการเรียนการสอนและเสริมสร้างบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนต่อไป

เสริมศรี ไชยศร (2539 : 27-30) กล่าวว่า วิชาวิธีการสอนในระดับอุดมศึกษา ผู้สอนจะทำการสอนได้ดีเพียงใดขึ้นอยู่กับความเข้าใจในหลักจิตวิทยาทั่วไปที่ใช้ในการสอน 12 ประการดังนี้

1. ผู้เรียนมีความแตกต่างระหว่างบุคคลในหลายด้าน แม้ว่าจะจัดกลุ่มคล้ายกลุ่มที่ผู้เรียนมีความสามารถระดับเดียวกัน (Homogeneous Grouping) แล้วก็ตาม ผู้เรียนมีพื้นฐานต่างกันไม่ว่าจะเป็นด้านความเข้าใจ ทักษะ ความรู้สึก เจตคติและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ
2. ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง (Self Concept) และเกี่ยวกับครูของผู้เรียนมีผลต่อพฤติกรรมการเรียนการสอน
3. การเรียนรู้อาจหมายถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ซึ่งก็คือ ผลผลิตของประสบการณ์การเรียนรู้
4. การเรียนรู้จำเป็นต้องให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอย่างกระฉับกระเฉง

5. ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดีในสิ่งที่ยอมรับว่ามีประโยชน์หรือมีความหมาย
6. การเรียนรู้จะดีต่อเมื่อผู้เรียนรับผิดชอบการเรียนรู้ของตน
7. การเรียนรู้ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมทางสังคมและทางกายภาพ
8. การเรียนรู้อย่างลึกซึ้งซึ่งมักเกิดขึ้นในสถานการณ์การเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้มีการประยุกต์การเรียนรู้ ในสถานการณ์ที่เหมือนจริงมากที่สุด
9. ผู้เรียนจะมีแรงจูงใจอยากเรียน ถ้าสามารถโยงสิ่งที่เรียนใหม่กับความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมได้
10. ผู้เรียนจะเกิดแรงจูงใจ ถ้ามีประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จอยู่เสมอ
11. ผู้เรียนมักเกิดแรงจูงใจอยากเรียนถ้ารู้สึกว่าคุณยอมรับ
12. ผู้เรียนเกิดความต้องการเรียนมากขึ้น ถ้าเข้าใจและยอมรับจุดมุ่งหมายของการเรียน

นอกจากผู้สอนต้องใช้หลักจิตวิทยาในการสอนแล้ว ผู้สอนยังต้องรู้จักพัฒนาตนเองทั้งในด้าน การปรับปรุงบุคลิกภาพ ความรู้ด้านวิชาการ ด้านวิชาชีพ รวมทั้งเทคนิควิธีต่าง ๆ โดยครูต้องมีบทบาท ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ คือ มีความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และความรู้สึกรักคิดใหม่หรือดีขึ้นมากขึ้น หรือเหมาะสมขึ้น ครูจะต้องมีความรู้ในเนื้อหาที่จะสอนและกรรมวิธีในการสอนเป็นอย่างดี ครูดีนั้น ไม่ใช่จะมีแต่เพียงความรู้และทักษะเพื่อการสอนเท่านั้น แต่จะต้องมีความอดทนอย่างพอประมาณ ที่เดียว ผลงานของครูที่บังเกิดเป็นผลดีแก่ตัวลูกศิษย์ เป็นสิ่งที่ทำให้ครูผู้มีวิญญานครูมีความสุขที่สุด เพราะครูที่ดีมิใช่แต่รักวิชาความรู้ของตนเองเท่านั้น ความสำเร็จของครูมิใช่อยู่ที่การรู้มาก รู้ดี รู้สูง แต่อยู่ที่ความสามารถในการสอนความรู้ต่าง ๆ ให้ผู้เรียนรู้และเข้าใจมากกว่าครูสอนคน ดังนั้น งานรับผิดชอบที่ยิ่งใหญ่ของครู จึงอยู่ที่ตัวลูกศิษย์และการเรียนของเขา ผู้เรียนเองอาจจำเนื้อหาวิชา หรือกระบวนการวิชาที่ครูสอนไม่ได้ แต่สิ่งที่ผู้เรียนจะจำได้ก็คือครูและความเป็นครูของครูนั่นเอง การที่ครู สอนอบรมเยาวชนนั้นนับเป็นงานที่ยิ่งใหญ่ที่ครูพึงทำได้ เพื่อสังคมมนุษย์ ผู้ที่เป็นครูจึงควรเชื่อและนับ ถือตนเอง เชื่อในคุณค่าของสิ่งที่ครูกำลังพยายามทำให้สำเร็จ สิ่งนั้นได้แก่ สอนให้ผู้อื่นเกิดการเรียนรู้ อันจะทำให้ผู้นั้นปฏิบัติตนได้เหมาะสมกับสภาพการณ์ทั้งหลายทั้งปวง

วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษา

1. ความหมายของการวัดผล

บราวน์ (Brown. 1987 : 159-193) ได้ให้ความหมายของการวัดผลไว้อย่างกว้าง ๆ ว่าเป็นการพิจารณาหรือตีค่าข้อมูลในรูปตัวเลข

ทอร์นไดค์ และ ฮาเกน (Thorndike and Hagen. 1979 : 15-16) ได้อธิบาย ความหมายของการวัดผลว่า การวัดผล เป็นการบอกคุณลักษณะของคนที่ได้พัฒนาขึ้นอย่างกว้างขวาง จากการให้การศึกษา ซึ่งจะบอกคุณลักษณะได้ 2 วิธี คือ

1. การบอกคุณลักษณะด้วยการทดสอบ
2. การบอกคุณลักษณะด้วยการสังเกตพฤติกรรม

ไทเลอร์ (Tyler. 1943 : 97-101) ได้ให้ความหมายของการวัดผลในเชิงจิตวิทยาว่าการวัดผลเป็นการรวมของกิจกรรมหลายอย่าง ในกิจกรรมเหล่านั้นมีสิ่งที่เหมือนกันอย่างหนึ่ง คือ การใช้จำนวน ดังนั้นการวัดผลจึงหมายถึงการกำหนดค่าเป็นตัวเลข โดยเป็นไปตามกฎเกณฑ์ กฎเกณฑ์ที่ว่านี้เกี่ยวข้องกับ การบวก ลบ คูณ หาร ทางคณิตศาสตร์

อีเบล (Ebel. 1986 : 14) ได้ให้ความหมายของการวัดผลว่า หมายถึง กระบวนการของการกำหนดจำนวนให้กับแต่ละสมาชิกของสิ่งของ หรือบุคคลที่ต้องการวัด เพื่อชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างของคุณสมบัติที่จะวัดของสิ่งของหรือบุคคลนั้น ๆ นอกจากคุณสมบัติ หรือคุณลักษณะของสิ่งนั้นจะต้องวัดได้แล้ว การวัดผลยังมีความหมายรวมถึงการเปรียบเทียบคุณลักษณะของสิ่งที่ต้องการจะวัดกับมาตรฐานบางอย่างที่กำหนดไว้ด้วย

สมนึก ภัททิยธนี (2556 : 3) กล่าวว่า การวัดผล หมายถึง กระบวนการหาปริมาณหรือจำนวนของสิ่งต่าง ๆ โดยใช้เครื่องมืออย่างใดอย่างหนึ่ง และการวัดผลทางการศึกษา หมายถึง กระบวนการหาปริมาณความสามารถเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ต้องการ อันสืบเนื่องจากการเรียนการสอน โดยใช้เครื่องมือวัดทางการศึกษาอย่างใดอย่างหนึ่งมาวัด ผลจากการวัดมักจะออกมาเป็นจำนวน (คะแนน) หรือสัญลักษณ์ หรือข้อมูล

จากความหมายต่าง ๆ ที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า การวัดผล หมายถึง กระบวนการที่จะกำหนดคุณลักษณะความรู้ ความสามารถของผู้เรียน โดยการตีค่าเป็นตัวเลขหรือสัญลักษณ์ตามกฎเกณฑ์ที่ตั้งไว้ โดยอาศัยเครื่องมือและวิธีการวัดหลาย ๆ อย่างประกอบกัน

2. การวัดและประเมินผลการเรียนในระดับอุดมศึกษา

อุทุมพร จามรมาน (2533 : 10-34) กล่าวไว้ว่า การวัดและประเมินผลการเรียนในระดับอุดมศึกษามีความเป็นอิสระ มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งสามารถกำหนดระเบียบการวัดและประเมินผลการเรียนที่เหมาะสมกับมหาวิทยาลัยของตน ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลพินิจของอาจารย์ผู้สอนว่าจะใช้เครื่องมืออะไร วิธีการวัดเช่นใด เพราะถือว่าการเรียนการสอนระดับนี้เป็นารเรียนของผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบแล้ว และสอนโดยผู้เชี่ยวชาญ การนิเทศการเรียนการสอนในระดับนี้จึงไม่มี ขึ้นอยู่กับการตกลงกันระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนว่าจะเรียนจะสอนกันอย่างไรวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนในระดับอุดมศึกษา จะเชื่อมโยงกับจุดมุ่งหมายทางการศึกษาและวิธีการเรียนการสอน กล่าวคือ ผู้สอนมักจะตั้งความหวังก่อนสอนว่า ต้องการจะให้ผู้เรียนรู้อะไรเกิดพฤติกรรมอะไร หรือทำอะไรได้บ้าง ซึ่งความหวังนี้เรียกว่า จุดมุ่งหมายทางการศึกษา ซึ่งมี 3 ด้านคือ พุทธิ จิตต และพลังทักษะ เมื่อผู้สอนตั้งความหวังไว้แล้วก็ทำการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าว การที่จะทดสอบว่าผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายหรือไม่โดยการทดสอบ ตรวจสอบ และการวัด ซึ่งการทดสอบจะแสดงออกมาในรูปข้อสอบหรือข้อคำถาม ดังนั้นวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนจึงต้องเกี่ยวข้องกับจุดมุ่งหมายทางการศึกษา กิจกรรมการเรียนการสอน ผู้เรียน ผู้สอน การทดสอบและการวัด ซึ่งสามารถจำแนกออกเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

1. การวางแผนร่วมกันระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ก่อนเริ่มกิจกรรมการเรียนการสอน ควรเริ่มปรึกษากันว่า จะมีกิจกรรมการเรียนการสอนอะไรบ้าง จึงจะช่วยให้บรรลุเป้าประสงค์ของหลักสูตร นั่นคือ ทุกคนต้องพิจารณาสาระของหลักสูตรว่าต้องการให้ผู้เรียนบรรลุผลอะไรบ้าง

2. การแปลงจุดมุ่งหมายทางการศึกษาเป็นจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม ผู้สอนต้องกำหนดล่วงหน้า ว่าต้องการให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายปริเขตใด และขั้นไหน ในจุดมุ่งหมายการศึกษาต่อไปนี้ ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 จุดมุ่งหมายทางการศึกษา

ปริเขต (Domain)		
พุทธิ (Cognitive)	จิตต (Affective)	พลังทักษะ (Psychomotor)
1. ความรู้	1. การรับ	1. การรับรู้
2. ความเข้าใจ	2. การตอบสนอง	2. การพร้อม
3. การประยุกต์	3. การตอบสนอง	3. การตอบสนอง
4. การวิเคราะห์	4. การจัดเป็นระบบ	4. การสร้างกลไก
5. การสังเคราะห์	5. การสร้างลักษณะนิสัย	5. การตอบสนองที่ยากขึ้น
6. การประเมิน	ในตัวผู้เรียน	6. การดัดแปลงให้เหมาะสม
		7. การริเริ่ม

จากตาราง 1 เมื่อกำหนดจุดมุ่งหมายทางการศึกษาแล้ว ให้ดูว่าแต่ละขั้นตอนสอดคล้องกับเนื้อหาที่จะสอนหรือไม่ เมื่อสอนไปแล้วต้องการให้ผู้เรียนทำอะไรได้บ้างโดยเฉพาะถ้าต้องการให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมอะไรได้จะต้องมีการระบุพฤติกรรมให้ชัดเจน จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมจึงระบุได้ดังนี้

- 2.1 เจื่อนไซที่แสดงพฤติกรรม
- 2.2 คำศัพท์ที่ระบุพฤติกรรม
- 2.3 เกณฑ์ขั้นต่ำที่สามารถแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ได้

3. การกำหนดเครื่องมือวัดผลการเรียน

การวัดผลการเรียนของนักศึกษา มักจะนิยมใช้แบบทดสอบ หรือข้อสอบที่อาจารย์สร้างขึ้น ข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษามีหลายประเภท เครื่องมือที่ใช้วัดผลการเรียนจึงมีหลายประเภท คือ

- 3.1 แบบทดสอบความรู้ความสามารถด้านสมองที่ครูสร้างขึ้น
- 3.2 แบบวัดความรู้สึก อารมณ์ ทศนคติ ความสนใจ บุคลิกภาพ
- 3.3 แบบสังเกตการปฏิบัติ พฤติกรรมที่แสดง ความประพฤติ
- 3.4 แบบสัมภาษณ์
- 3.5 แบบสอบถามความคิดเห็น
- 3.6 แบบทดสอบมาตรฐาน

4. การให้การทดสอบและการรวบรวมข้อมูล

เมื่อสร้างเครื่องมือวัดผลการเรียนได้แล้ว ให้ไปทดลองใช้เพื่อให้แน่ใจว่าเป็นเครื่องมือที่ใช้ได้สาระครอบคลุมเนื้อหาหรือไม่ ภาษาอ่านเข้าใจหรือไม่ เวลาที่ให้ตอบพอเพียงสำหรับกลุ่มเด็กปานกลางหรือไม่ แล้วจึงใช้เครื่องมือชิ้นนั้นเพื่อรวบรวมข้อมูลการเรียน

5. การจัดกระทำข้อมูล

ในการจัดกระทำข้อมูลเพื่อการประเมินผลมีอยู่ 3 ลักษณะ คือ

5.1 บรรยายเกี่ยวกับบุคคลเป็นราย ๆ ไป หรือต้องการบรรยายเป็นกลุ่ม

5.2 บรรยายบุคคลเฉพาะกลุ่ม หรือต้องการสรุปอ้างอิงไปถึงกลุ่มใหญ่

โดยอาศัยกลุ่มที่ศึกษานี้เป็นกลุ่มตัวอย่าง

5.3 ข้อมูลที่ได้รับเป็นข้อมูลที่บอกประเภท ลำดับที่ หรือบอกช่วง

6. การตัดเกรด

การตัดเกรด คือ การประเมินผลการเรียนของนิสิตนักศึกษา การตัดเกรดจะเข้ามามีบทบาทต่อการประเมินการเรียนหลังจากที่มีการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนมีการวิเคราะห์ข้อมูลและจัดกระทำในเชิงคะแนนรวมของผู้เรียนแต่ละคนออกมา แล้วจึงจะมาพิจารณาให้เกรดแต่ละคน การให้เกรดอาจกระทำเฉพาะผลการเรียนแต่ละตอน แต่ละครั้ง เช่น ให้เกรดในการสอบย่อยแต่ละครั้ง หรือให้เกรดงานที่ทำมาส่ง การให้เกรดในตอนท้ายของบทเรียนหลักสูตรก็ได้ การให้เกรดอาจเสนอในรูปตัวอักษรไทย อังกฤษหรือตัวเลขหรือสัญลักษณ์ใด ๆ ก็ได้ แต่ต้องมีความหมายกำกับไว้เสมอ

3. เกณฑ์การวัดผลและการสำเร็จการศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ (2548 : 16) กล่าวว่า เกณฑ์การวัดผลและการสำเร็จการศึกษาให้สถาบันอุดมศึกษากำหนดเกณฑ์การวัดผล เกณฑ์ขั้นต่ำของแต่ละรายวิชา และเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร โดยต้องเรียนครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 2.00 จากระบบ 4 ระดับคะแนน หรือเทียบเท่า จึงถือว่าเรียนจบหลักสูตรปริญญาตรี

สมนึก ภัททิยธนี (2556 : 4) กล่าวว่า การวัดประเมินผลการศึกษา หมายถึง การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยพิจารณาพัฒนาการของผู้เรียน เน้นการเรียนรู้จากสภาพจริง ไม่ได้มุ่งเปรียบเทียบกับพัฒนาการของผู้เรียนคนอื่น ๆ หรือการตัดสินได้ - ตก

หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการประเมิน

1. หลักการและแนวคิดในการประเมิน

ประชุม รอดประเสริฐ (2539 : 1-2) กล่าวว่า การประเมินนั้นเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาในชีวิตประจำวันของเรา บางครั้งเราอาจจะไม่รู้ตัวว่าเราได้ใช้วิธีการประเมินด้วยซ้ำ ทั้งนี้เพราะว่าในตลอดชีวิตของเราจะต้องประสบกับการตัดสินใจอยู่ตลอดเวลาและในการตัดสินใจนั้นจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในการช่วยให้การตัดสินใจ เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ออกมาดีที่สุด แต่อย่างไรก็ตามการประเมินในลักษณะเช่นนี้ก็ยังคงเป็นการประเมินแบบที่ไม่มีระบบหรือแบบแผนที่แน่นอน การตัดสินใจมักจะใช้ประสบการณ์เดิมของตนเองเป็นเกณฑ์

ดังนั้น ถ้าการตัดสินใจเกี่ยวข้องกับสิ่งที่มีความสลับซับซ้อนมาก ๆ มีผลกระทบจากการตัดสินใจสูง และเกี่ยวข้องกับบุคคลหรือกลุ่มคนเป็นจำนวนมาก การตัดสินใจนั้นจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลและสารสนเทศที่ถูกต้องและเพียงพอ รวมทั้งเทคนิควิธีที่ใช้ในการตัดสินใจนั้นจะต้องมีประสิทธิภาพและเป็นระบบมีความน่าเชื่อถือและได้รับการยอมรับจากทุกฝ่ายจึงจะทำให้การตัดสินใจ

ถูกต้องวิธีการเช่นนี้เรียกว่า การประเมินผลอย่างมีระบบ สำหรับความต้องการในการประเมินผลนั้น เป็นผลเนื่องจากเราได้ดำเนินการอะไรบางอย่างไปแล้วก็ย่อมจะมีความต้องการอยากรู้อะไรบ้างที่ได้ดำเนินการไปนั้นประสบความสำเร็จตามที่มุ่งหวังไว้หรือว่าประสบความสำเร็จหรือไม่รวมทั้งการดำเนินการเช่นนั้นสามารถแก้ไขปัญหาหรือสนองความต้องการได้มากน้อยเพียงใดคุ้มค่างับการลงทุนหรือไม่ ควรจะดำเนินการต่อไปอีกหรือว่าควรจะแก้ไขปรับปรุงหรือว่าควรจะยุติค่าตอบของคำถามต่าง ๆ เหล่านี้ ย่อมต้องอาศัยการประเมินผลมาช่วยทั้งสิ้น

2. ความหมายของการประเมิน (Evaluation)

อีเบลและฟรีสบาย (Ebel and Frisbie. 1986 : 14) ได้อธิบายความหมายของการประเมินผลว่า เป็นการตัดสินคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ ที่ต้องการประเมิน ซึ่งบางครั้งอาจพิจารณาจากผลที่ได้จากการวัดเท่านั้น เช่น คะแนนที่ได้จากการสอบ แต่ส่วนมากแล้วการตัดสินคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ จะพิจารณาจากผลที่ได้จากการวัดด้านต่าง ๆ และพิจารณาจากหลักฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย ตลอดจนมีการใช้วิจารณ์ญาณและความรู้สึกรู้สีก็นึกคิดของผู้ประเมินมาประกอบการตัดสินใจด้วย

กรอนลันด์ และ ลินน์ (Gronlund and Linn. 1990 : 5-8) ได้ให้ความหมายของการประเมินผลว่า เป็นกระบวนการอย่างมีระบบในการอธิบายถึงผู้เรียนว่า มีผลสัมฤทธิ์บรรลุตามจุดประสงค์ของการสอนอย่างไร โดยพิจารณาทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพประกอบในการตัดสินคุณค่าของผู้เรียน

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2544 : 20-21) ได้ให้ความหมายของการประเมินว่าเป็นกระบวนการใช้ดุลยพินิจ ค่านิยม และข้อจำกัดต่าง ๆ ในการพิจารณาตัดสินคุณค่าของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดสารสนเทศเพื่อช่วยในการตัดสินใจเลือกทางเลือกอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

สมคิด พรหมจ้อย (2542 : 29) ได้ให้ความหมายของการประเมินว่า หมายถึง การตรวจสอบความก้าวหน้าของโครงการหรือแผนงาน ตลอดจนการพิจารณาผลสัมฤทธิ์ของโครงการนั้น ๆ ว่า มีมากน้อยเพียงใด ได้ผลตามวัตถุประสงค์หรือไม่เพียงใด เป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดสารสนเทศเพื่อช่วยให้ผู้บริหารตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพสูงในลักษณะการประเมิน (Evaluation) = การวัด (Measurement) + การตัดสินใจ (Judgment)

สมชาย คุรงค์เดช (2542 : 4) ได้ให้ความหมายของการประเมินว่า หมายถึง กระบวนการในการวิเคราะห์และการให้ค่าอย่างเป็นระบบ เนื่องจากการประเมินผลจะต้องเป็นส่วนหนึ่งของการวางแผนและดำเนินโครงการ หรือกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งจะต้องเกี่ยวข้องกับการวัดมีตัวบ่งชี้ชัดเจน มีเกณฑ์เปรียบเทียบเพื่อการให้ค่า

สุวิมล ติรกันันท์ (2545 : 2) ได้ให้ความหมายของการประเมินผลว่าเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นทุกขั้นตอนของการดำเนินงานเพื่อให้ได้สารสนเทศที่สามารถใช้ในการพิจารณาการดำเนินงาน ซึ่งจะทำการดำเนินงานเป็นไปได้อย่างทันที่

สมนึก ภัททิยธนี (2556 : 4) ได้ให้ความหมายของการประเมินผลทางการศึกษา หมายถึง การตัดสินใจ หรือวินิจฉัยสิ่งต่าง ๆ ที่ได้จากการวัดผลทางการศึกษาโดยอาศัยเกณฑ์การพิจารณาอย่างใดอย่างหนึ่ง

สุפקตร์ พิบูลย์ (2545 : 7) ได้นิยามว่า การประเมินเป็นกระบวนการที่มีการเก็บรวบรวมข้อมูล และตัดสินคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ โดยเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด หากการประเมินใดมีความครบถ้วนสมบูรณ์ในด้านการวัด (Measurement) และด้านเกณฑ์การตัดสินคุณค่า (Criteria for Judgement) จะส่งผลให้การประเมินมีความถูกต้องและน่าเชื่อถือมากขึ้น

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้น จึงอาจสรุปได้ว่าการประเมินผล หมายถึง การรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตัดสินคุณค่า ความรู้ความสามารถ โดยเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้สำหรับการประเมิน

3. ประโยชน์ของการประเมิน

สมคิด พรหมจ้อย (2542 : 30) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการประเมิน สรุปได้ดังนี้

1. ช่วยให้ได้ข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผนงานและโครงการ ตรวจสอบความพร้อมของทรัพยากรต่างๆ ที่จำเป็นในการดำเนินโครงการ ตลอดจนการตรวจสอบความเป็นไปได้ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ
2. ช่วยทำให้การกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการมีความชัดเจน (กรณีประเมินก่อนดำเนินโครงการ)
3. ช่วยในการจัดหาข้อมูลเกี่ยวกับความก้าวหน้า ปัญหาอุปสรรคของการดำเนินงานโครงการ
4. ช่วยให้ข้อมูลเกี่ยวกับความสำเร็จ และความล้มเหลวของโครงการเพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจและวินิจฉัยว่าจะดำเนินโครงการในช่วงต่อไปหรือไม่ จะยกเลิกหรือขยายการดำเนินงานโครงการต่อไป
5. ช่วยให้ได้ข้อมูลที่บ่งบอกถึงประสิทธิภาพของการดำเนินโครงการว่าเป็นอย่างไร คำนวณค่ากับการลงทุนหรือไม่
6. เป็นแรงจูงใจให้ผู้ปฏิบัติงานโครงการ เพราะการประเมินโครงการด้วยตนเอง จะทำให้ผู้ปฏิบัติงานได้ทราบผลการดำเนินงาน จุดเด่น จุดด้อย และนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาโครงการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สุפקตร์ พิบูลย์ (2545 : 8) ได้กล่าวถึงการประเมินจะก่อให้เกิดประโยชน์สำคัญ ๆ ในลักษณะต่อไปนี้

1. ทำให้ได้ข้อมูล สารสนเทศต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบาย หรือทิศทางการดำเนินงานขององค์กร
2. ได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุง สื่อ/ชิ้นงาน แผนงาน โครงการ ให้เหมาะสมก่อนนำไปปฏิบัติ ลดโอกาสในการเกิดปัญหา อุปสรรคที่จะทำให้กิจกรรมหรือการดำเนินงานโครงการใด ๆ ล้มเหลว
3. การประเมินความก้าวหน้าของงานในความรับผิดชอบทำให้ผู้รับผิดชอบงาน/โครงการทราบจุดเด่น จุดด้อยของงาน มีโอกาสที่จะปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เป็นการลดโอกาสความสูญเปล่าในการปฏิบัติงาน
4. การประเมินความสำเร็จของงาน จะทำให้ทราบว่า ปฏิบัติการใด ๆ ที่ได้ลงทุนไปแล้วเกิดประโยชน์ คำนวณหรือไม่ ควรจะดำเนินการต่อไปหรือไม่ เป็นการลดโอกาสการสูญเปล่าอีกลักษณะหนึ่ง

5. กิจกรรมการประเมิน โดยเฉพาะในกรณีของการประเมินตนเอง จะทำให้ผู้รับผิดชอบงานเห็นจุดอ่อนของตน จะเกิดแรงจูงใจในการพัฒนางานและเกิดการยกระดับคุณภาพงานอย่างต่อเนื่องเป็นระยะ ๆ รวมทั้งหากบุคคลได้มีโอกาสมองเห็นความสำเร็จในการปฏิบัติงานจะทำให้เกิดแรงจูงใจเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานได้อีกลักษณะหนึ่ง

4. สาเหตุที่ต้องมีการประเมิน

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2544 : 94) กล่าวว่า การประเมินเป็นเรื่องที่มีความสำคัญในกระบวนการวางแผนและโครงการ เพราะผลจากการประเมินที่เป็นระบบ จะสามารถใช้เป็นแนวทางแก้ไขและปรับปรุงงานหรือโครงการให้เหมาะสม มีประสิทธิภาพ และเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของผู้ที่เกี่ยวข้องกับทุกฝ่าย สำหรับสาเหตุที่ต้องมีการประเมิน ประมวลได้ดังนี้

1. ผู้บังคับบัญชาสั่งการให้มีการประเมิน
2. ต้องการทราบสัมฤทธิ์ผลของโครงการหรือหลักสูตรได้ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่

3. ต้องการทราบข้อดี ข้อบกพร่อง ความเหมาะสม รวมถึงอุปสรรคต่าง ๆ ของการดำเนินโครงการหรืองานต่าง ๆ เพื่อแก้ไขและปรับปรุงการดำเนินงานให้ดียิ่งขึ้น

4. เพื่อต้องการทราบถึงความเหมาะสม ความคุ้มค่าของโครงการ

5. เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการตัดสินใจของผู้บริหารในการปรับปรุงโครงการ

5. การกำหนดประเด็นในการประเมิน

สุวิมล ทิรกานันท์ (2545 : 39-46) กล่าวว่า การกำหนดประเด็นที่ต้องการประเมินสามารถพิจารณาโดยสรุปจากสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์ของโครงการ เป็นการนำวัตถุประสงค์มากำหนดเป็นประเด็นในการประเมิน เป็นการปรับจากแผนกลยุทธ์มาเป็นแผนปฏิบัติการ โดยกำหนดตามกิจกรรมเป้าหมาย และจุดมุ่งหมาย ซึ่งจะทำให้การติดตามนโยบายจากระดับบนไปล่างมีความเป็นรูปธรรม

2. ความต้องการของผู้ใช้ผลการประเมิน ผู้ใช้การประเมินได้แก่ ผู้ให้ทุน ผู้มีหน้าที่จัดทำนโยบาย ผู้บริหารระดับสูง ผู้บริหารระดับต้น เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ ลักษณะของสิ่งที่บุคคลแต่ละระดับต้องการทราบจะแตกต่างกันออกไป เช่น เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการต้องทราบเพียงว่า ผลที่ได้ (Output) เป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่ ในขณะที่ผู้บริหารระดับสูงต้องการทราบมากกว่าผลที่ได้ อาจต้องการทราบถึงคุณภาพของการดำเนินโครงการตั้งแต่ต้นจนจบ ความพอใจของผู้ปฏิบัติงานประมาณที่ใช้ตลอดจนผลกระทบที่ไม่คาดหวังอันเนื่องมาจากโครงการ

3. ประสบการณ์ของผู้ประเมิน หากผู้ประเมินมีประสบการณ์ด้านการประเมินมาก จะทำให้สามารถระบุถึงประเด็นการประเมินในโครงการแต่ละประเภทได้ด้วยตนเอง ทั้งนี้โดยได้รับความเห็นชอบของผู้ใช้ผลการประเมิน

4. อาศัยแบบจำลอง (Model) และแนวคิด แบบจำลองที่ใช้กันทั่วไปมีอยู่ 2 ลักษณะ

4.1 Descriptive Model เป็นแบบจำลองที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นการบรรยายการอธิบายลักษณะของสิ่งต่าง ๆ และอาจมีส่วนที่แสดงสิ่งที่คาดหวังในแบบจำลองนั้นอีกด้วย

4.2 Prescription Model เป็นแบบจำลองที่สร้างขึ้นโดยมีลักษณะเป็นกฎ หรือเป็นแนวทางไปสู่การปฏิบัติ ผู้ใช้แบบจำลองจะอาศัยแบบจำลองนี้เป็นกรอบแนวคิด เป็นวิธีการในการดำเนินงาน ลักษณะแบบจำลองที่ใช้ในการประเมินแบบ Prescription Model ผู้ประเมินจะใช้

แบบจำลองในการกำหนดประเด็นที่ต้องการประเมิน และกำหนดตัวชี้วัดสำคัญ นอกจากจะมีแบบจำลองแล้วยังมีแนวคิดต่าง ๆ ที่สามารถนำมาใช้ได้โดยลักษณะเดียวกัน ซึ่งนักวิชาการด้านการประเมินคิดค้นขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ประเมิน การสร้างแบบจำลองหรือแนวคิดใด ๆ ก็ตาม จะถูกสร้างขึ้นภายใต้บริบทของผู้คิด ซึ่งอาจจะเหมาะสมกับบริบทอื่นไม่ได้ทั้งหมด ซึ่งผู้มีหน้าที่ประเมินจะต้องศึกษาบริบท และความเป็นมาของแบบจำลองและแนวคิดก่อนที่จะนำมาใช้

5. สิ่งที่เกี่ยวข้องทั้งหมด การพิจารณาประเด็นของการประเมินจากสิ่งที่เกี่ยวข้องทั้งหมดจะเริ่มต้นจากระบุสิ่งที่เกี่ยวข้อง ด้วยการวิเคราะห์โครงการจากนั้นจึงกำหนดประเด็นที่ต้องการคำตอบ โดยแยกตามส่วนประกอบของโครงการ ดังนี้

5.1 ตัวแผนงานหรือโครงการ

5.1.1 การประเมินความต้องการ (Needs Assessment) เป็นการประเมินถึงความต้องการของคนในพื้นที่ก่อนจะกำหนดโครงการ

5.1.2 การศึกษาความเป็นไปได้ (Feasibility Study) เป็นการประเมินเมื่อตัดสินใจเลือกกำหนดโครงการแล้วจะต้องพิจารณาความเป็นไปได้ในการปฏิบัติว่าจะประสบผลสำเร็จหรือไม่ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การบริหาร เทคโนโลยี และด้านสิ่งแวดล้อม

5.1.3 การประเมินบริบท (Context Evaluation) เป็นการประเมินสภาพสิ่งแวดล้อมทั้งหมดของโครงการ เช่นความสมบูรณ์ของเนื้อหา โครงการความชัดเจนของส่วนประกอบ ความสอดคล้องกับแผนแม่บทหรือตรงตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย เป็นต้น

5.2 การบริหารโครงการ

5.2.1 การประเมินสิ่งที่ป้อนเข้าสู่โครงการ (Input Evaluation) เป็นการประเมินความพร้อมของสิ่งต่าง ๆ ที่นำมาพร้อม เช่น บุคลากร งบประมาณแนวทางการจัดการ วัสดุ อุปกรณ์

5.2.2 การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการดำเนินนโยบาย แผน หรือ โครงการ ใน 2 ด้าน

5.2.2.1 การปฏิบัติงานว่ามีความถูกต้องเหมาะสมเพียงใด

5.2.2.2 การติดตามกำกับงาน เพื่อตรวจสอบว่าการดำเนินงานเป็นไปตามที่กำหนดไว้หรือไม่

5.2.3 ประเมินความก้าวหน้า (Formative Evaluation) เป็นการประเมินเมื่อโครงการได้กำหนดการไปได้ระยะหนึ่ง เพื่อนำผลที่ได้จากการประเมินไปแก้ไข ปรับปรุงโครงการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

5.3 ผลของโครงการ

5.3.1 การประเมินผลลัพธ์ (Output Evaluation) เป็นการประเมินว่าผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการเป็นไปตามที่คาดหวังหรือไม่เพียงใด

5.3.2 การประเมินผลสรุป (Summative Evaluation) เป็นการประเมินผลที่เกิดขึ้นทั้งด้านบวกและด้านลบเมื่อสิ้นสุดโครงการ เพื่อนำไปประกอบการตัดสินใจว่าควรปรับปรุง แก้ไข สานต่อ หรือยุติโครงการ

6. รูปแบบการประเมิน

สมคิด พรหมจ้อย (2542 : 43-59) กล่าวไว้ว่า รูปแบบการประเมินมีหลายประเภท สำหรับที่จะนำเสนอต่อไปนี้ เป็นรายละเอียดของรูปแบบการประเมินต่าง ๆ 4 รูปแบบคือ

1. รูปแบบการประเมินของไทเลอร์ (Tyler)

ไทเลอร์ (Tyler. 1950) เป็นผู้นำที่สำคัญในการประเมินโครงการได้ให้ความหมายของการประเมิน การประเมินคือ การเปรียบเทียบพฤติกรรมที่เกิดขึ้นกับจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้ โดยมีความเชื่อว่า จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้อย่างชัดเจน รัดกุมและจำเพาะเจาะจงแล้ว จะเป็นแนวทางช่วยในการประเมินได้อย่างดีในภายหลัง เขาได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินโดยเสนอเป็นกรอบความคิด ครั้งแรกในปี ค.ศ. 2543 โดยเน้นการกำหนดวัตถุประสงค์ ของโครงการให้อยู่ในรูปของวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมแล้วประเมินความสำเร็จของวัตถุประสงค์เหล่านั้น โดยมีแนวความคิดว่าโครงการประสบความสำเร็จหรือไม่ ดูได้จากผลผลิตของโครงการว่าตรงตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้แต่แรกหรือไม่เท่านั้น แนวคิดลักษณะนี้เรียกว่าแบบจำลอง ยึดความสำเร็จของจุดมุ่งหมายเป็นหลัก ไทเลอร์ มีความเห็นว่า จุดมุ่งหมายของการประเมิน เพื่อตัดสินว่าจุดมุ่งหมายของการศึกษาที่ตั้งไว้ในรูปของจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมนั้นประสบความสำเร็จหรือไม่ มีส่วนใดบ้างต้องปรับปรุงแก้ไข และถือว่าการประเมินโครงการเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน ลำดับขั้นของการประเมินการเรียนการสอนมีดังนี้ กำหนดจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมด้วยข้อความที่ชัดเจน เฉพาะเจาะจง กำหนดเนื้อหาหรือประสบการณ์ทางการศึกษาที่ต้องการให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ เลือกรูปแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสม เมื่อจบบทเรียน

จึงประเมินผลโครงการ โดยการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในปี 1986 ไทเลอร์ (Tyler) ได้นำเสนอกรอบความคิดของการประเมินโครงการใหม่ โดยแบ่งการประเมินออกเป็น 6 ส่วน คือ

1. การประเมินวัตถุประสงค์ (Appraising Objectives)
2. การประเมินแผนการเรียนรู้ (Evaluation the learning Plan)
3. การประเมินเพื่อแนะแนวในการพัฒนาโครงการ (Evaluation to Guild Program Development)
4. การประเมินเพื่อนำโครงการไปปฏิบัติ (Evaluating Program Implement)
5. การประเมินผลลัพธ์ของโครงการทางการศึกษา (Evaluating the Outcome of an Educational Program)
6. การติดตาม (Follow up) และการประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation)

2. รูปแบบการประเมินของ มาร์วิน ซี อัลคิน (Marvin C. Alkin)

มาร์วิน ซี อัลคิน (Alkin. 1969) ได้เสนอรูปแบบการประเมินเรียกว่า CSE (Center for the study of Evaluation) จุดเน้นของการประเมินตามแนวความคิดของอัลคิน คือ การประเมินเพื่อการตัดสินใจ อัลคินได้ให้ความหมายของการประเมินว่าเป็นกระบวนการกำหนดขอบเขตของสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ การเลือกข้อมูลข่าวสารที่เหมาะสม การเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อนำไปสู่การจัดทำรายงานสรุปให้กับผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ ในการเลือกแนวทางที่เหมาะสมกับการดำเนินงานของโครงการ การประเมินจะประกอบด้วย การจัดหาและ

วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อที่จะนำไปใช้ตัดสินใจในการประเมินความจำเป็นต้องประเมินในเรื่องต่าง ๆ 5 ด้าน ดังนี้

2.1 การประเมินระบบ (System Assessment) เป็นการอธิบายหรือพรรณาสภาพของระบบเพื่อเปรียบเทียบสภาพที่แท้จริงและความคาดหวังที่จะให้เกิดขึ้น การประเมินระบบจะช่วยทำให้เราสามารถกำหนดขอบเขตและวัตถุประสงค์ที่เหมาะสม สิ่งที่จะต้องศึกษา ได้แก่ ความต้องการของประชาชน ชุมชน และสังคมที่มีต่อสภาพการณ์ปัจจุบัน สำหรับการประเมินระบบแต่ละส่วนจำเป็นต้องใช้เทคนิคและวิธีการต่าง ๆ กัน

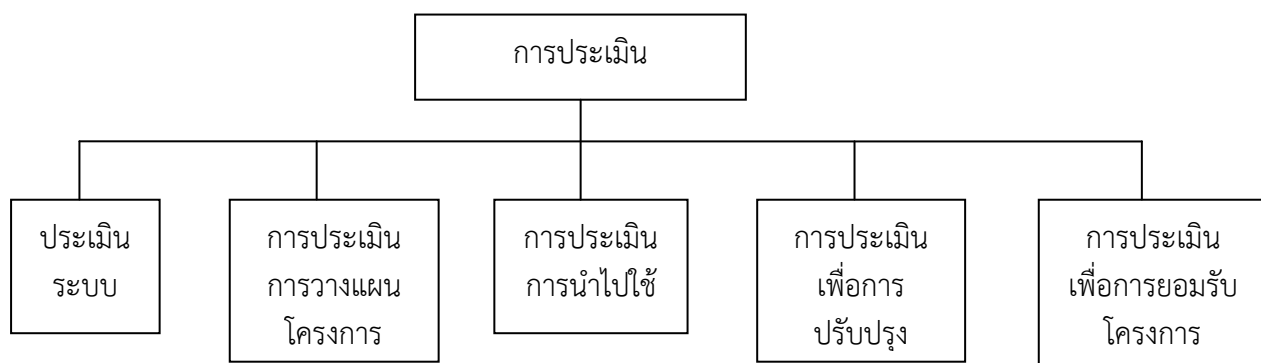
2.2 การประเมินการวางแผนโครงการ (Program Planning) การประเมินก่อนที่จะมีการดำเนินโครงการ เพื่อหาข้อมูลข่าวสารมาใช้ในการตัดสินใจพิจารณาทางเลือกที่เหมาะสมของโครงการ นักประเมินต้องหาข้อมูลที่แสดงความคาดหวังที่จะบรรลุเป้าหมาย พร้อมกับประเมินผลที่จะได้รับการใช้วิธีดำเนินการต่าง ๆ ด้วย เพื่อให้สามารถเห็นข้อเปรียบเทียบในการหาทางเลือกที่เหมาะสม โดยใช้วิธีที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะของปัญหา โดยทั่วไปจะใช้การประเมินจากเกณฑ์ภายนอก และการประเมินจากเกณฑ์ภายใน

2.3 การประเมินการนำไปใช้หรือการดำเนินโครงการ (Program Implementation) เป็นการประเมินขณะที่โครงการกำลังดำเนินงาน เพื่อตรวจสอบดูว่าการดำเนินโครงการนั้นเป็นไปตามขั้นตอนต่างๆ ที่ได้วางแผนไว้หรือไม่ ผลที่เกิดมีความสอดคล้องกับสิ่งที่วางแผนไว้หรือคาดหวังไว้เพียงใด

2.4 การประเมินเพื่อการปรับปรุงโครงการ (Program Improvement) เป็นการประเมินเพื่อหาข้อมูล ที่นำมาใช้ในการดำเนินโครงการให้บรรลุจุดมุ่งหมายและมีผลที่ไม่คาดคิดมาก่อนเกิดขึ้นบ้างหรือไม่ ดังนั้นนักประเมินจึงมีบทบาทสำคัญในการหาข้อมูลเกี่ยวกับความสำเร็จหรือความล้มเหลวในทุก ๆ ด้าน ของโครงการ ตลอดจนผลกระทบของโครงการที่มีต่อโครงการอื่น ๆ เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงโครงการต่อไป

2.5 การประเมินเพื่อการยอมรับโครงการ (Program Certification) เป็นการประเมินเพื่อหาข้อมูลข่าวสาร รายงานต่อผู้มีอำนาจการตัดสินใจ เพื่อใช้ข้อมูลในการพิจารณาตัดสินคุณค่าของโครงการ และศักยภาพในการสรุปร่างอื่น ๆ ไปสู่สถานการณ์อื่น ๆ หรือนำไปใช้กับโครงการในสถานการณ์อื่น ๆ ได้กว้างขวางเพียงใด ในขั้นนี้ข้อมูลที่ได้จากนักประเมินจะทำให้ผู้บริหารได้ตัดสินใจว่า ควรจะดำเนินการกับโครงการในลักษณะใด อาจยกเลิก ปรับปรุงใหม่หรืออาจขยายโครงการออกไปอีก รูปแบบการประเมินของอัลคิน ดังแสดงในภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 รูปแบบการประเมินของอัลคิน

3. รูปแบบการประเมินของ ไมเคิล สคริฟเว่น (Michael Sciven)

ไมเคิล สคริฟเว่น (Michael Sciven. 1967) ได้ให้ความหมายของการประเมิน คือ การรวบรวมข้อมูล การตัดสินใจเลือกเครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูลและการกำหนดเกณฑ์ประกอบการประเมิน เป้าหมายสำคัญของการประเมินคือ การตัดสินใจคุณค่าของโครงการ จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการประเมินมี 2 ประการ คือ

3.1 การประเมินความก้าวหน้า (Formative Evaluation) เป็นการประเมินระหว่างที่โครงการกำลังดำเนินการอยู่ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อปรับปรุงโครงการให้ดีขึ้นเพราะการประเมินช่วยให้ข้อมูลย้อนกลับที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาโครงการ

3.2 การประเมินผลสรุป (Summative Evaluation) เป็นการประเมินเมื่อสิ้นสุดโครงการ มีจุดมุ่งหมายเพื่อตัดสินในคุณค่าของโครงการ ตลอดจนค้นหาสิ่งที่ดีของโครงการเพื่อนำไปใช้กับสถานการณ์อื่นที่คล้ายคลึงกันต่อไปการประเมินมีวิธีการที่สามารถนำไปใช้ได้ 2 วิธี คือ

1) การประเมินก่อนมีการปฏิบัติงานหรือประเมินคุณค่าภายใน (Intrinsic Evaluation) คือ ประเมินคุณค่าของเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น เนื้อหา จุดมุ่งหมายกระบวนการ การให้คะแนน และเจตคติของครู เป็นการประเมินก่อนที่จะนำไปปฏิบัติงาน

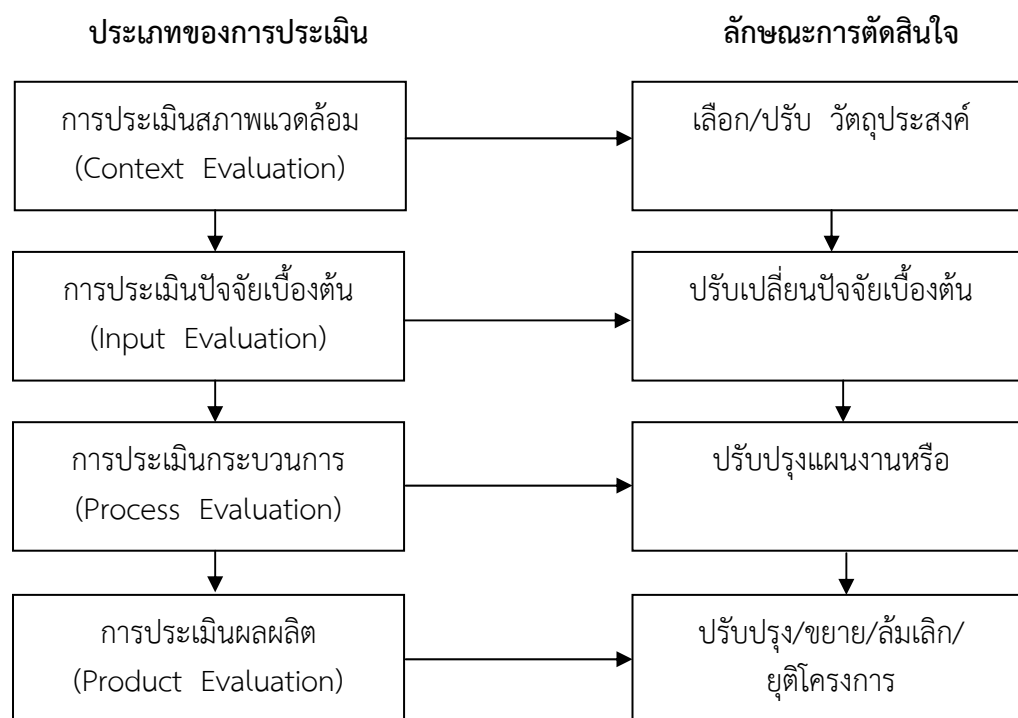
2) การประเมินคุณค่าการปฏิบัติงาน (Pay-off Evaluation) คุณค่าจากผลที่เกิดขึ้นจากการใช้เครื่องมือวัดกับนักเรียน เป็นการประเมินในส่วนซึ่งเป็นผลที่มีต่อผู้รับบริการจากการดำเนินโครงการ การประเมินคุณค่าการปฏิบัติงานให้ความสนใจเกี่ยวกับผลของโครงการที่เกิดขึ้นกับผู้รับบริการ จึงจัดว่าเป็นการตัดสินคุณค่าของโครงการโดยอิงเกณฑ์ภายนอก

4. รูปแบบการประเมินของ แดเนียล แอล สตัฟเฟิลบีม (Daneil L. Stufebeam)

แดเนียล แอล สตัฟเฟิลบีม (Stufbeam. 1997 : 61-88) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการประเมิน เรียกว่า ซิปโมเดล (CIPP Model) เป็นการประเมินที่เป็นกระบวนการต่อเนื่องโดยมีจุดเน้นที่สำคัญคือ ใช้ควบคู่กับการบริหารโครงการ เพื่อหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา วัตถุประสงค์การประเมินคือ การให้สารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ คำว่า CIPP เป็นคำย่อมาจากคำว่า Context, Input, Process และ Product สตัฟเฟิลบีม ได้ให้ความหมายว่าการประเมินเป็นกระบวนการของการบรรยาย การเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ข่าวสาร เพื่อนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจ เลือกทางเลือกที่เหมาะสม

ซึ่งการประเมินเพื่อให้ได้สารสนเทศที่สำคัญ มุ่งประเมิน 4 ด้าน คือ การประเมินสภาพแวดล้อม (Context Evaluation) การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) และการประเมินผลผลิต (Product Evaluation) รายละเอียด ดังแสดงในภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 รูปแบบการประเมินชีพ

จากภาพประกอบ 3 อธิบายแนวทางการประเมินในด้านต่าง ๆ ดังนี้

4.1 การประเมินสภาพแวดล้อม (Context Evaluation : C) เป็นการประเมิน เพื่อให้ได้ข้อมูลสำคัญ เพื่อช่วยในการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการเป็น การตรวจสอบเพื่อตอบคำถามต่าง ๆ เช่น

4.1.1 เป็นโครงการที่สนองปัญหาหรือความต้องการจำเป็นที่แท้จริงหรือไม่

4.1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการชัดเจน เหมาะสม สอดคล้องกับนโยบายขององค์กร หรือนโยบายหน่วยเหนือหรือไม่

4.1.3 เป็นโครงการที่เป็นไปได้ในแง่ของโอกาสที่จะได้รับการสนับสนุน จากองค์กรต่าง ๆ หรือไม่

4.2 การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation : I) เป็นการประเมินเพื่อใช้ ข้อมูลตัดสินใจปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการว่าเหมาะสมหรือไม่ โดยดูว่าปัจจัยที่ใช้จะมี ส่วนช่วยให้บรรลุจุดมุ่งหมายของโครงการหรือไม่ เป็นการตรวจสอบเพื่อตอบคำถามที่สำคัญ เช่น

4.2.1 ปัจจัยที่กำหนดไว้ในโครงการ มีความเหมาะสมเพียงพอหรือไม่

4.2.2 กิจกรรม/แบบ/ทางเลือกที่ได้เลือกสรรแล้ว ที่กำหนดไว้ในโครงการมีความเป็นไปได้และเหมาะสมเพียงใด

4.3 การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation : P) เป็นการประเมินระหว่าง การดำเนินงานโครงการ เพื่อหาข้อดีและข้อบกพร่องของการดำเนินงานตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ และเป็นการรายงานผลการปฏิบัติของโครงการนั้นด้วย ซึ่งเป็นการตรวจสอบ เพื่อตอบคำถามที่สำคัญ เช่น

4.3.1 การปฏิบัติงานเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้หรือไม่ กิจกรรมใดทำได้หรือทำไม่ได้ เพราะเหตุใด

4.3.2 เกิดปัญหา อุปสรรคอะไรบ้าง

4.3.3 มีการแก้ไขปัญหาอย่างไร

4.4 การประเมินผลผลิต (Product Evaluation : P) เป็นการประเมินเพื่อดูว่าผลที่เกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุดโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือตามที่คาดหวังไว้หรือไม่ โดยอาศัยข้อมูลจากการรายงานที่ได้จากการประเมินสภาพแวดล้อม ปัจจัยเบื้องต้น และกระบวนการร่วมด้วย ซึ่งเป็นการตรวจสอบเพื่อตอบคำถามที่สำคัญ ๆ เช่น

4.4.1 เกิดผล/ได้ผลลัพธ์ตามวัตถุประสงค์ของโครงการหรือไม่

4.4.2 คุณภาพของผลลัพธ์เป็นอย่างไร

4.4.3 เกิดผลกระทบอื่นใดบ้างหรือไม่

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

จากรุวรรณ เขียวน้ำซุ่ม (2553 : บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรดุขฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยใช้รูปแบบชิปปี้ (CIPP Model) เป็นกรอบในการประเมิน และการวิจัยในแนวทางแบบผสมผสานวิธี ซึ่งเป็นการผสมผสานวิธีคิดระหว่างระเบียบวิธีเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ระเบียบวิธีเชิงปริมาณ ประกอบด้วย แบบประเมิน 5 ฉบับ และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ 3 ฉบับ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกในการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มผู้ให้ข้อมูลมีทั้งสิ้น 110 คน ประกอบด้วย อาจารย์ผู้สอน จำนวน 5 คน นิสิตจำนวน 60 คน ดุขฎีบัณฑิต 15 คน ผู้บังคับบัญชาดุขฎีบัณฑิต จำนวน 15 คน เพื่อนร่วมงานดุขฎีบัณฑิต จำนวน 15 คน และ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. ด้านบริบทมีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งจะเห็นได้ว่ามีสอดคล้องกับความต้องการ เมื่อจำแนกแต่ละประเด็นพบว่าอยู่ในระดับมากทุกประเด็น ได้แก่ โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตรและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

2. ด้านปัจจัยป้อน มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งจะเห็นได้ว่า มีสอดคล้องกับความต้องการ เมื่อจำแนกแต่ละประเด็นพบว่าอยู่ในระดับมากทุกประเด็น ได้แก่ อุปกรณ์การเรียนการสอน สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา เอกสารตำราเรียน และด้านอื่น ๆ

3. ด้านกระบวนการมีความเหมาะสมและความเป็นจริงโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งจะเห็นได้ว่ามีสอดคล้องกับความต้องการ เมื่อจำแนกแต่ละประเด็นพบว่าอยู่ในระดับมากทุกประเด็น ทั้งสภาพการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผล

4. ด้านผลผลิตมีความเหมาะสมและความเป็นจริงโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดซึ่งจะเห็นได้ว่ามีสอดคล้องกับความต้องการ เมื่อจำแนกแต่ละประเด็นพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกประเด็น ได้แก่ ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน ความสามารถในการปรับตัว การยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาล ความรู้ความสามารถพิเศษ ความสามารถในการเฝ้าหาความรู้อย่างต่อเนื่องและภาวะผู้นำ

ผลการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน นิสิตและคณาจารย์บัณฑิต เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมากขึ้น มีประเด็นที่น่าสนใจ คือ นิสิตและคณาจารย์บัณฑิต มีความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอนว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในระดับชาติและนานาชาติ มีอุดมการณ์และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ มีความหลากหลายในด้านรายวิชาของหลักสูตร ซึ่งสามารถถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์แก่นิสิตได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ นิสิตยังได้รับประสบการณ์จากวิทยากรที่มีชื่อเสียงทั้งในระดับชาติและนานาชาติที่ทางหลักสูตรการศึกษาคณาจารย์บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ได้จัดประสบการณ์ให้แก่ นิสิต ซึ่งถือเป็นจุดเด่นของหลักสูตร ส่วนจุดด้อยที่ นิสิตและคณาจารย์บัณฑิตเห็นพ้องต้องกันคือ ค่าเล่าเรียนที่ค่อนข้างสูง มีเกณฑ์การจบหลักสูตรค่อนข้างยุ่งยาก เช่น การตีพิมพ์บทความต้องเป็นวารสารระดับนานาชาติ อาจารย์มีจำนวนน้อย ไม่ได้สัดส่วนต่อจำนวนนิสิต ซึ่งจุดด้อยเหล่านี้เป็นประเด็นที่ทางหลักสูตรควรนำไปพิจารณาปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เพิ่มศักดิ์ บัวส่อง (2553 : บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง การประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียน ของนักศึกษา จากประเทศกัมพูชาที่ศึกษาในอาชีวศึกษาตรีสะเกษ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 288 คน จำแนกเป็น นักศึกษากัมพูชาจำนวน 52 คน เพื่อนร่วมชั้น 150 คน ครู 60 คน ผู้บริหาร 6 คน สถานประกอบการ 10 คน และเจ้าหน้าที่ 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนของนักศึกษาจากประเทศกัมพูชาที่ศึกษาในอาชีวศึกษาตรีสะเกษ ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 1 ฉบับ 28 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r_{xy}) ตั้งแต่ .23 - .74 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .82 แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 4 ฉบับ ฉบับที่ 1 จำนวน 39 ข้อ สอบถามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูที่ปรึกษา และเจ้าหน้าที่ ฉบับที่ 2 จำนวน 10 ข้อ สอบถามความคิดเห็นของสถานประกอบการ ฉบับที่ 3 จำนวน 39 ข้อ สอบถามความคิดเห็นของเพื่อนร่วมชั้น และฉบับที่ 4 จำนวน 20 ข้อ สอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาจากประเทศกัมพูชา มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r_{xy}) ตั้งแต่ .23 - .74 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับตั้งแต่ .76 - .92 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาระดับความพึงพอใจ ความเหมาะสม ปัญหา และอุปสรรคที่มีต่อการจัดการเรียนของนักศึกษาจากประเทศกัมพูชา ที่ศึกษาในอาชีวศึกษาตรีสะเกษและระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู และสถานประกอบการต่อนักศึกษาจากประเทศกัมพูชา นำเสนอผลการวิจัยโดยใช้วิธีพรรณนาวิเคราะห์ ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. นักศึกษาจากประเทศกัมพูชาที่มาศึกษาในอาชีวศึกษาตรีสะเกษมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและสถานศึกษา การใช้เทคโนโลยีและสื่อการเรียนการสอน

และการสอนของครูโดยรวมอยู่ในระดับมาก และนักศึกษาตั้งกล่าวมีมนุษยสัมพันธ์ คุณธรรมจริยธรรม และความรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ครูผู้สอนเห็นว่านักศึกษากัมพูชามีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง สถานประกอบการเห็นว่านักศึกษากัมพูชามีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในระดับมาก

2. นักศึกษากัมพูชาที่ศึกษาในอาชีวศึกษาศรีสะเกษ เห็นว่าสถาบันศึกษาอาชีวศึกษาศรีสะเกษ มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การเอาใจใส่ดูแลของสถานศึกษา และครู - อาจารย์ โดยรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมาก

3. ความคิดเห็นจากผู้บริหาร ครูที่ปรึกษา และเจ้าหน้าที่ ต่อนักศึกษาจากประเทศกัมพูชา ที่ศึกษาในอาชีวศึกษาศรีสะเกษ โดยรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมาก

4. ความคิดเห็นจากสถานประกอบการ ต่อนักศึกษาจากประเทศกัมพูชาที่ศึกษาในอาชีวศึกษาศรีสะเกษ โดยรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมาก

5. ความคิดเห็นจากเพื่อนนักศึกษาไทยต่อนักศึกษาประเทศกัมพูชาที่ศึกษาในอาชีวศึกษาศรีสะเกษ โดยรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมาก

คะเนิงนิตย์ สายสิงห์ และอนิรุทธิ์ สายสิงห์ (2555 : บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ที่สอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่มีผลต่อความพึงพอใจของนิสิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย นิสิตปริญญาตรี ศึกษาอยู่ในภาคการ 2554 ศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2554 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 434 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งตามกลุ่มสาขาวิชา/คณะ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ F-test ผลการวิจัย พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงที่เรียนอยู่ในชั้นปีที่ 2 ซึ่งเป็นนิสิตระบบปกติ ที่มีคะแนนสะสมเฉลี่ยระหว่าง 3.00 - 3.50 มากที่สุด การจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ที่สอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่มีผลต่อความพึงพอใจของนิสิต ประกอบด้วย ด้านเนื้อหา ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล โดยด้านกิจกรรมการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยรวมมากกว่าทุกด้าน ส่วนด้านการวัดและประเมินผลมีค่าเฉลี่ยรวมน้อยกว่าทุกด้าน การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ที่สอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา พบว่า นิสิตกลุ่มสาขาวิชา วิทยาศาสตร์สุขภาพ มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ที่สอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปมากกว่านิสิตกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ที่สอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปทั้ง 5 ด้าน นิสิตมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บังอร บุตรราช (2551 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การติดตามและประเมิน การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ในชั้นเรียนขนาดใหญ่ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิต และเปรียบเทียบความคิดเห็นนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน วิชาบังคับ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มภาษา กลุ่มมนุษยศาสตร์ และกลุ่มสังคมศาสตร์ ในชั้นเรียนขนาดใหญ่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ คณะกรรมการบริหาร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 15 คน อาจารย์ผู้สอน จำนวน 48 คน นิสิตที่เคยเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 375 คน

และนิสิตที่เรียน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 377 คน รวมทั้งหมด 815 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 สำหรับอาจารย์ จำนวน 75 ข้อ และ ฉบับที่ 2 สำหรับนิสิต จำนวน 66 ข้อ โดยใช้สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ t-test (Independent) ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. คณะกรรมการบริหารคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และอาจารย์ผู้สอน มีความเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาบังคับ หมวดศึกษาทั่วไป กลุ่มภาษา กลุ่มมนุษยศาสตร์ และกลุ่มสังคมศาสตร์ ในชั้นเรียนขนาดใหญ่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความมุ่งหมายและขอบเขตเนื้อหา กลุ่มวิชา ด้านการจัดผู้สอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการบริหารจัดการหลักสูตร ด้านอาคาร สถานที่ สื่อและอุปกรณ์การสอน และด้านคุณภาพของนิสิต อยู่ในระดับปานกลาง

2. นิสิตที่เคยเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 และนิสิตที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาบังคับ หมวดศึกษาทั่วไป กลุ่มภาษา กลุ่มมนุษยศาสตร์ และกลุ่มสังคมศาสตร์ ในชั้นเรียนขนาดใหญ่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความมุ่งหมายและขอบเขตเนื้อหา กลุ่มวิชา ด้านการจัดผู้สอน ด้านวิธีการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านคุณภาพของนิสิตมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้านอาคารสถานที่ สื่อ อุปกรณ์การสอน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

3. นิสิตที่เคยเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 กับ นิสิตที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 มีความมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาบังคับ หมวดศึกษาทั่วไป กลุ่มภาษา กลุ่มมนุษยศาสตร์ และกลุ่มสังคมศาสตร์ ในชั้นเรียนขนาดใหญ่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านความมุ่งหมายและขอบเขตเนื้อหา กลุ่มวิชา โดยนิสิตที่เคยเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาบังคับ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มภาษา กลุ่มมนุษยศาสตร์ และกลุ่มสังคมศาสตร์ ในชั้นเรียนขนาดใหญ่ สูงกว่านิสิตที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

สงคราม เขาวนศิลป์ (2542 : บทคัดย่อ) ได้วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาและบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์เกี่ยวกับการนำกระบวนวิชาศึกษาทั่วไปไปใช้ประโยชน์ ในแง่มุมต่าง ๆ ซึ่งผู้ตอบแบบสำรวจมีความเห็นต่อการเรียนกระบวนวิชาศึกษาทั่วไปว่า การเรียนกระบวนวิชาศึกษาทั่วไปก่อให้เกิดพฤติกรรมตามเป้าหมายสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน 5 ประเด็น คือ มองเห็น ความเชื่อมโยงในความรู้แขนงต่าง ๆ ให้ความรู้ที่เรียนอธิบายสิ่งที่เกิดขึ้นในสังคมได้หลายแง่มุม ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างจากตนเอง เผชิญความเป็นจริงในโลกปัจจุบันได้ และมีทักษะ ในการคิด วิพากษ์วิจารณ์และอื่น ๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ส่วนความเห็นต่อการเรียน กระบวนวิชาศึกษาทั่วไปคณะมนุษยศาสตร์ว่าก่อให้เกิดพฤติกรรมในด้านลบมีน้อย คือนำไปใช้ประโยชน์ในการเรียน วิชาอื่นไม่ได้ ถูกครอบงำความรู้และความคิด เกิดความสับสน และรู้สึกกังวลและเครียดเพิ่มขึ้น แสดงว่าโดยภาพรวมกระบวนวิชาศึกษาทั่วไปนั้น ได้ตอบสนองวัตถุประสงค์ค่อนข้างสูงสมควรที่จะดำเนินการต่อไป โดยมีการปรับปรุงบางส่วนในด้านเนื้อหากระบวนวิชา วิธีการสอน การสอบ และการประเมินผล ส่วนด้านพฤติกรรมและความคิดเห็นโดยรวมพบว่า ส่วนมากเห็นความสำคัญของกระบวน วิชาศึกษาทั่วไปที่สามารถสร้างทักษะความเป็นมนุษย์ที่คิดเป็น ทำเป็น กระบวนวิชาเหล่านี้ มีผล

ทางบวกต่อการเรียน และการดำเนินชีวิตในสังคมในระดับปานกลางค่อนข้างสูง ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีความสำคัญและมีส่วนให้แต่ละคนสามารถดำเนินชีวิตด้วยความสามารถของตนเองได้

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะเห็นได้ว่ากระบวนการวิชาที่มีส่วนทำให้มีประสบการณ์ตามวัตถุประสงค์สูงสุด ตามลำดับคือ HUGE103, HUGE104, HUGE105, HUGE107 และ HUGE106 เมื่อพิจารณากระบวนการวิชาต่าง ๆ แล้วจะเห็นว่ากระบวนการวิชาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรในอันดับต้น ๆ เป็นกระบวนการวิชาที่มีธรรมชาติค่อนข้างเน้นให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์และส่วนใหญ่มีความเห็นว่ามีผลต่อการเสริมสร้างความคิด การกระทำด้วยตนเอง มีการครอบงำ ความคิดค่อนข้างต่ำ ซึ่งแตกต่างจากบางกระบวนการวิชาที่มีลักษณะของความเป็นรูปแบบ มีความยืดหยุ่น น้อยมีเนื้อหาและกิจกรรมที่หลากหลายทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกว่าจำเป็นต้องปฏิบัติตามรูปแบบ ไม่มีอิสระในการดำเนินกิจกรรม หรือมีเนื้อหาที่ต้องศึกษามาก ดังนั้นจึงเป็นกระบวนการวิชาที่ผู้ตอบอยากเห็นการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงมาก ส่วนกระบวนการวิชา HUGE106 เพิ่งจัดการเรียนการสอนเป็นครั้งแรก มีผู้เรียนน้อย จึงจัดอยู่ในอันดับสุดท้ายและสิ่งที่ผู้ตอบแบบสอบถามสำรวจความต้องการให้ปรับปรุงอย่างเด่นชัด คือ เนื้อหากระบวนการ วิชา หลักสูตร วิธีการสอน วิธีการสอบ ข้อสอบ ผู้สอนและการนำไปใช้ประโยชน์ แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้การเรียนการสอนกระบวนการวิชาต่าง ๆ มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

ศิริพร ไสยรัตน์ (2548 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเพื่อประเมินหลักสูตรปริญญาตรี พุทธศักราช 2543 หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยใช้รูปแบบ CIPP แต่ในการศึกษารั้งนี้ ศึกษาเพียง 3 ด้าน คือ ด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น และด้านกระบวนการ ผลการวิจัยปรากฏว่า 1) ด้านบริบท ผู้เชี่ยวชาญ ผู้สอน นิสิตและบัณฑิต ต่างก็มีความเห็นสอดคล้องกันว่า วัตถุประสงค์ของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปมีความเหมาะสมในระดับมาก 2) ด้านปัจจัยเบื้องต้น ประเมินที่โครงสร้างและเนื้อหารายวิชา ผู้เชี่ยวชาญและผู้สอน มีความเห็นสอดคล้องกันว่า โครงสร้างและเนื้อหาวิชาของหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนนิสิตและบัณฑิต มีความเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ นิสิตและบัณฑิต มีความเห็นสอดคล้องกันว่า คุณลักษณะของอาจารย์มีความเหมาะสมในระดับมาก ด้านวัสดุการศึกษา ตำราเรียน และสถานที่เรียน นิสิตและบัณฑิตมีความเห็นว่าวัสดุการศึกษา ตำราเรียน และสถานที่เรียนมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง 3) ด้านกระบวนการ ประเมินที่กระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลและการบริหารหลักสูตร พบว่า ผู้สอน นิสิต และบัณฑิต มีความเห็นสอดคล้องกันว่ากระบวนการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง นิสิตมีความเห็นว่าการวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมของการวัดและประเมินผล ในระดับปานกลาง แต่บัณฑิตมีความเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับมาก ผู้สอนมีความเห็นว่ามีเหมาะสมของการบริหารหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

2. งานวิจัยต่างประเทศ

แดลตัน และ ไวท์ (Dalton and Wright. 1999 : 275-278) ได้ศึกษาเรื่องการใช้ข้อมูลจากชุมชนเพื่อการปรับปรุงหลักสูตร โดยวิธีการสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการต่อผู้นำท้องถิ่นและนายจ้าง จำนวน 19 คน เกี่ยวกับการบริการสุขภาพและความเป็นมนุษย์ ข้อมูลที่ได้แบ่งเป็นด้านความรู้ทักษะและเจตคติต่อการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาสังคมสงเคราะห์ ผลการศึกษาพบว่า

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาได้แก่ ความรู้ด้านการวิจัย ทักษะในการเขียน และการสื่อสาร การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และเจตคติเกี่ยวกับการเป็นคนเปิดเผยและยืดหยุ่น

บายแลนด์ (Byland. 2001 : 440-A) ได้ศึกษารูปแบบแนวคิดเพื่อพัฒนาและก่อให้เกิด การประเมินหลักสูตรปริญญาตรีแบบเปิดสาย การเปิดสายหรือฐานข้อมูลเครือข่าย การศึกษา คือ ทางเลือกที่เข้ามาอย่างรวดเร็วของผู้ใหญ่จำนวนมากที่ย้อนกลับสู่สภาพแวดล้อมทางการศึกษา สิ่งเพิ่มเติม โรงเรียนและวิทยาลัยพยายามใช้เงินลงทุนอย่างเร่งด่วนเพื่อให้เข้าถึงเจตนาของ คนรุ่นหนุ่มสาวผู้ซึ่งเจริญเติบโตมาพร้อมอินเทอร์เน็ต ได้เกิดปัญหาขึ้น เมื่อโรงเรียนเหล่านี้ พยายาม ดันประเพณีชั้นเรียนแบบเดิมเข้าไปในอินเทอร์เน็ต นอกจากการได้พิจารณาทุกอย่างแล้ว ลักษณะเฉพาะทางธรรมชาติของการเรียนแบบเปิดสายหรือความต้องการการเติบโตอย่างรวดเร็ว ของ ตลาดนิตการศึกษา วิชาเหล่านี้บ่อนทำลายสิ่งที่ดี ๆ คุณภาพความสำเร็จในระดับปานกลาง มันเป็น ประเด็นสำคัญ ดังนั้น การตรวจสอบประเด็นสำคัญของสภาพแวดล้อมการพัฒนาและ การดำเนินการ ออกแบบหลักสูตรที่มีลักษณะเฉพาะสำหรับอินเทอร์เน็ต บางหลักสูตรอาจสะท้อน ให้เห็นความจำเป็น และความน่าสนใจของผู้เรียน ซึ่งอาจดีกว่าความจำเป็นและความน่าสนใจ ของหลักสูตรที่มหาวิทยาลัย เสนอให้ ดังนั้น ทุกๆ ข้อคิดเห็นของหลักสูตร เป็นทุก ๆ ข้อเสนอของรายวิชาอย่างแน่นอน อาจจะ ประเมินอย่างคร่าวๆ สำหรับความต้องการเหล่านี้ และความน่าสนใจ ความกลมกลืนเสมอทาง ความคิด นั่นคือ ความต้องการทางวิชาการของมหาวิทยาลัยซึ่งจะสมบูรณ์ครบถ้วนกับความจำเป็นของ อำนาจในการบัญญัติ สุดท้ายนั้น มันเป็นเรื่องสำคัญ ที่ระยะเริ่มแรกของการบริหาร การพัฒนาที่ เชื่อมต่อปรัชญาของการสอนแบบเปิดสายและการเรียน แบบฝึกหัด จุดเริ่มต้นของปรัชญาเช่นนี้ คือ การตรวจสอบผู้ซึ่งเรียนโดยอินเทอร์เน็ตและเหตุผล ของการเรียนนั้น ครั้งหนึ่งของสถาบันเขตการ เลือกตั้ง แบบฝึกหัดเบื้องต้นที่ดีสำหรับการเรียนเล็กทรอนิกส์เกิดการ พัฒนา ข้อมูลเบื้องต้นเหล่านี้ ประกอบด้วย หลายช่องทางอันจะช่วยให้ การเรียนรู้ง่ายขึ้น สะดวกขึ้น ช่องทางไหนที่ซึ่งคณะ จะสามารถพัฒนาและช่องทางที่ซึ่งสถาบัน จะพบเป้าหมายในไม่นาน แผนที่ครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพการรวมภารกิจของ มหาวิทยาลัยภายในสถานที่ดำเนินการ การศึกษาอิเล็กทรอนิกส์จะ สำคัญยิ่ง ทำให้เห็นอิทธิพล ต่อความสำเร็จของมหาวิทยาลัย ดังที่เป็นมา บนจุดของแผนทางวิชาการ ซึ่งเมื่ออยู่ถูกที่มาหลายปี โดยการประชุม ข้อมูลที่มีและได้มาจากการฝึกหัดที่ประสบความสำเร็จส่วนใหญ่ร่วมกัน พวกเขามีการพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาตรีแบบเปิดสาย รูปแบบแนวความคิด คือ สร้างขึ้น สำหรับความต้องการอื่นเพื่อพัฒนาแผนสำหรับพัฒนาหลักสูตรไปสู่อินเทอร์เน็ต

มิงกูซซี่ (Mingucci. 2002 : 451-A) ได้ศึกษาการประเมินผลของโครงการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่มีต่อการพัฒนาวิชาชีพของครูภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองระดับหลังมัธยมศึกษา จำนวน 8 คน ผู้ร่วมวิจัยที่ทำงานในโปรแกรมการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในมหาวิทยาลัย วิทยาลัยชุมชน ได้อาสาดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนวิชาการเขียนภาษา เป็นเวลา 2 ภาค เรียนติดต่อกัน ผู้ศึกษาได้สำรวจว่าผู้บริหารการศึกษาสามารถส่งเสริมการสร้างชุมชน การเรียนรู้ ด้านการศึกษาโดยเข้าร่วมเกี่ยวข้องกับกรวิจัยเชิงปฏิบัติการครั้งนี้ได้อย่างไร และได้ศึกษา ปัญหาที่ว่าการวิจัยเชิงปฏิบัติการหรือการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูซึ่งเป็นนิยามง่ายกว่าเป็น “การสืบเสาะที่ครู ดำเนินการเพื่อให้เข้าใจและปรับปรุงการปฏิบัติของตน” นั้นสามารถให้ประสบการณ์ในการพัฒนา วิชาชีพซึ่งผู้วิจัยรับรู้ว่ามีคามหมายต่อการสอนของตนมากกว่าหรือไม่การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้หลายวิธี ได้แก่ แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และจดบันทึกภาพรวมทั้งบันทึกเรื่องสั้น ๆ ด้วย ผลการศึกษา

พบว่า ครูที่ร่วมวิจัยได้ประโยชน์หลายด้านจากการฝึกปฏิบัติ ได้แก่ การมีความเชื่อในตนเองและทางวิชาชีพอื่น ๆ อันเป็นผลมาจากทำโครงการวิจัยในชั้นเรียน นอกจากนี้ยังมีหลักฐานยืนยันว่าการวิจัยเชิงปฏิบัติการสามารถช่วยสร้างชุมชนการเรียนรู้ด้านการศึกษาคือ ผู้ร่วมวิจัยมีการอภิปรายร่วมกันในโครงการวิจัยเชิงปฏิบัติการอื่น ๆ ทำให้มีส่วนร่วมแบ่งปันในปัญหาการเรียนรู้จากเพื่อน มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในเชิงสร้างสรรค์ผลงาน

คิทเทล (Kittel. 2004 : 883-A) ได้ศึกษาการสร้างเกณฑ์การประเมินและการประเมินหลักสูตร (A.C.Green) สร้างเกณฑ์การประเมินใช้ระบบการศึกษาภาคบังคับของสหพันธ์เป็นแนวทาง(ส่วนเดิมของการปรับปรุงในปี 1996) การตรวจสอบแต่ละแนวทางเพื่อระบุลักษณะเฉพาะอีก 7 แนวทาง การสืบสวนลักษณะเฉพาะทางพุทธิพิสัย, อารมณ์, พฤติกรรม, พัฒนาการ และแนวทางมาตรฐานตามธรรมชาติ นี่คือ ส่วนเสริมโดยการสำรวจทางอ้อมหรือเจาะจง แนวทางที่เป็นศูนย์กลางบนความแตกต่างหรือสังคมส่วนมาก ปัจจุบัน การวิจัยใช้การวิเคราะห์โดยละเอียดภายใต้พื้นฐานของหลักการและความสำคัญของแต่ละแนวทาง สิ่งสำคัญของการศึกษานี้ คือ สถานที่ที่สำรวจภาคเรียนที่สำรวจ ใช้ทั้ง 2 แนวทางของสหพันธ์อันดับแรก เมื่อการอภิปรายภาคบังคับสำหรับโรงเรียนเด็กทั้งหมด และอันดับ 2 เมื่อการอภิปรายลักษณะทางเพศของมนุษย์ในสภาพแวดล้อมความเชื่อถือกันและกัน การแต่งงานแบบผัวเดียวเมียเดียว โดยสรุป เสนอจุดที่เป็นประเด็นสำคัญระบุได้ 37 ลักษณะ การศึกษานี้บางส่วนของหนังสือการศึกษาภาคบังคับจะใช้ในแผนงานสำรวจกองทุนสหพันธ์การศึกษาภาคบังคับ แผนงาน A.C.Green' Game โครงการภาคบังคับ ประเมินหลักสูตรโดยใช้ทั้ง 2 วิธี ใช้เกณฑ์การประเมินและลักษณะเฉพาะ (ใช้จุดที่เป็นประเด็นสำคัญ) โดยทั่วไปการประเมินอ้างอิงจาก 369 ที่มาจากแผนงาน จัดหมวดหมู่ตามความสัมพันธ์อย่างหนึ่ง ที่สำคัญของสหพันธ์และลำดับใช้การแบ่งคะแนนแบบสามแถว (Three-tier) สรุปประเด็นสำคัญ แต่ละจุดต่างจากรูปแบบของคำถาม ดังนั้น ในคำตอบสำหรับ 37 คำถาม สิ่งที่ยอธิบายโดยละเอียด สนับสนุนโดยเกณฑ์ที่เหมาะสมจากแผนงานที่เตรียมไว้ ความพยายามของการศึกษานี้ เมื่อมีความเหมาะสม ข้อเสนอแนะสำหรับการปรับปรุง ทั้งหมดจะเข้าสู่ขั้นตอนของการประเมิน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปนั้น มีความจำเป็นต่อการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา ทั้งนี้เพราะการศึกษาวิชาชีพอย่างเดียวจะทำให้ผู้เรียนมีความรู้แคบ มีทักษะเฉพาะการประกอบอาชีพ แต่ไม่มีภูมิคุ้มกันต่อการปรับตัวในสังคมของการเปลี่ยนแปลง ตลอดจนการก้าวให้ทันความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ทั้งนี้เพราะการมีความรู้เฉพาะทางนั้นเป็นสิ่งที่ดีแต่ต้องเสริมด้วยความรู้พื้นฐานในการดำรงชีวิต เช่น ทักษะทางภาษา ความซาบซึ้งต่อศิลปะและดนตรี ความรู้สึกต่อคุณค่าของสิ่งแวดล้อม ความมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่สมบูรณ์ ความเข้าใจต่อการอยู่ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตย ความเป็นคนมีคุณธรรมและจริยธรรม ความเป็นคนมีความรับผิดชอบต่อสังคม และความเป็นคนมีกระบวนการในการคิด แก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นต้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. วิธีการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 3,836 คน จำแนกได้ดังนี้
 - 1.1 นิสิตที่เลือกลงทะเบียนเรียนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มรายวิชาพลานามัย จำนวน 19 รายวิชา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประจำปีการศึกษา 2555 ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 จาก 16 คณะ และ 2 วิทยาลัย จำนวน 3,819 คน
 - 1.2 อาจารย์ผู้สอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มรายวิชาพลานามัย จำนวน 19 รายวิชา จำนวน 12 คน ซึ่งเป็นอาจารย์ในสังกัดภาควิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพและการกีฬา
 - 1.3 อาจารย์ประจำหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 5 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 368 คน จำแนกได้ดังนี้
 - 2.1 นิสิตที่เลือกลงทะเบียนเรียนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มรายวิชาพลานามัย จำนวน 19 รายวิชา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประจำปีการศึกษา 2555 ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 จำนวน 351 คน จาก 8 คณะ และ 1 วิทยาลัย ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) มีรายละเอียดของการเลือกดังนี้
 - ขั้นที่ 1 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie และ Morgan พบว่าได้กลุ่มตัวอย่าง 351 คน
 - ขั้นที่ 2 ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่มมีขั้นตอนดังนี้
 - 2.1 ใช้คณะ/วิทยาลัย เป็นหน่วยการสุ่ม ทำการสุ่มอย่างง่ายมาร้อยละ 50 พบว่า ได้ 8 คณะ 1 วิทยาลัย ประกอบด้วยนิสิต จำนวน 2,028 คน
 - 2.2 ใช้นิสิตแต่ละคณะที่สุ่มได้เป็นหน่วยการสุ่ม ทำการสุ่มอย่างง่ายมาร้อยละ 15

ส่วนคณะที่สุ่มได้ซึ่งมีนิสิตไม่ถึง 100 คน จะใช้นิสิตทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า จำนวนนิสิต 370 คน จึงคัดเลือกให้เหลือ 351 คน ตามต้องการ (รายละเอียดแสดงดังตาราง 2 และตาราง 3)

2.2 อาจารย์ผู้สอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มรายวิชาพลานามัย จำนวน 19 รายวิชา จำนวน 12 คน ซึ่งเป็นอาจารย์ในสังกัดภาควิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพและการกีฬา ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

2.3 อาจารย์ประจำหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตรการกีฬา จำนวน 5 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

รายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตแสดงดังตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนนิสิตที่ลงทะเบียนเรียน จาก 8 คณะ 1 วิทยาลัย

ลำดับ	คณะ/วิทยาลัย	นิสิตที่ลงทะเบียน	กลุ่มตัวอย่าง
1	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	362	54
2	คณะวิศวกรรมศาสตร์	213	32
3	คณะนิติศาสตร์	33	33
4	คณะศึกษาศาสตร์	202	30
5	คณะเทคโนโลยี	164	25
6	คณะการบัญชีและการจัดการ	548	82
7	คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม	216	32
8	คณะแพทยศาสตร์	26	26
9	วิทยาลัยการเมืองการปกครอง	264	37
	รวม	2,028	351

จากนิสิต 8 คณะ 1 วิทยาลัย จำแนกตามรายวิชาพลานามัยที่เปิดสอนแสดงดังตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนจำแนกตามกลุ่มรายวิชาพลานามัย

ลำดับ	รายวิชาที่เปิดสอน ในปีการศึกษา 2555	นิสิต (8 คณะ 1วิทยาลัย)	กลุ่ม ตัวอย่าง
1	0026011 : เทเบิลเทนนิส (Table Tennis)	215	29
2	0026012 : กิจกรรมเข้าจังหวะ (Rhythmic Activities)	97	22
3	0026013 : ตะกร้อและเซปักตะกร้อ (Takraw and Sepak Takraw)	71	15
4	0026014 : โหมดินแดนซ์ (Modern Dance)	49	15
5	0026015 : เกมเบ็ดเตล็ด (Minor Games)	79	10
6	0026019 : ลีลาศ (Ballroom Dance)	89	11
7	0026024 : กอล์ฟ (Golf)	174	23
8	0026031 : แอโรบิกแดนซ์ (Aerobic Dance)	142	25
9	0026034 : ว่ายน้ำ (Swimming)	64	13
10	0026035 : บาสเกตบอล (Basketball)	78	21
11	0026036 : รักบี้ฟุตบอล (Rugby Football)	76	12
12	0026037 : ฟุตบอล (Football)	98	18
13	0026038 : วอลเลย์บอล (Volleyball)	63	21
14	0026041 : แบดมินตัน (Badminton)	159	25
15	0026043 : มวยไทย (Thai boxing)	68	17
16	0026045 : กระบี่กระบอง (Sword and Pole Fighting)	90	16
17	0026046 : ศิลปะการป้องกันตัว (Martial Arts)	98	13
18	0026048 : โยคะเพื่อสุขภาพ (Yoga for Healthcare)	231	31
19	0026050 : การเหยียดยืดและความอ่อนตัวเพื่อสุขภาพ (Streth and Flexibility for Health)	87	14
	รวม	2,028	351

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ มี 2 ชนิด ได้แก่

1. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน หมวดศึกษาทั่วไป กลุ่มรายวิชาพลานามัย เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แต่ละฉบับมี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม (checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน จุดเด่น จุดด้อย ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นต่างๆ ไป มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended)

โดยแบบสอบถามมี จำนวน 2 ฉบับ ได้แก่

ฉบับที่ 1 สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี ที่เรียนในรายวิชา เป็นแบบสอบถาม 5 ด้าน จำนวน 40 ข้อ ดังนี้

1. ด้านความมุ่งหมายและขอบเขตเนื้อหาหลักสูตร	จำนวน 7 ข้อ
2. ด้านเนื้อหาวิชา	จำนวน 7 ข้อ
3. ด้านอาจารย์ผู้สอน	จำนวน 9 ข้อ
4. ด้านวิธีการสอน การจัดกิจกรรมและ
ปัจจัยส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน	จำนวน 10 ข้อ
5. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน	จำนวน 7 ข้อ

ฉบับที่ 2 สำหรับอาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน แบบสอบถาม 7 ด้าน จำนวน 47 ข้อ ดังนี้

1. ด้านความมุ่งหมายและขอบเขตเนื้อหาหลักสูตร	จำนวน 7 ข้อ
2. ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร	จำนวน 5 ข้อ
3. ด้านการจัดผู้สอน	จำนวน 5 ข้อ
4. ด้านเนื้อหาวิชา	จำนวน 7 ข้อ
5. ด้านวิธีการสอน การจัดกิจกรรมและ
ปัจจัยส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน	จำนวน 10 ข้อ
6. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน	จำนวน 7 ข้อ
7. ด้านคุณภาพของนิสิต	จำนวน 6 ข้อ

2. แบบสังเกตพฤติกรรม 1 ฉบับ มีลักษณะการสังเกตแบบมีโครงสร้าง จำนวน 4 ข้อ

วิธีการสร้างเครื่องมือ

1. ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือของแบบสอบถามตามลำดับขั้นดังนี้
 - 1.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับความพึงพอใจการจัดการเรียนการสอน
 - 1.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม และกำหนดรูปแบบสอบถามจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องการติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน หมวดวิชาศึกษาทั่วไป แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

1.3 สร้างแบบสอบถาม ชนิดมาตราส่วนประมาณ (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 2 ฉบับ ได้แก่ ฉบับที่ 1 แบบสอบถามสำหรับนิสิต แยกเป็น 5 ด้าน จำนวน 56 ข้อ และ ฉบับที่ 2 แบบสอบถามสำหรับคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน แยกเป็น 7 ด้าน จำนวน 66 ข้อ

1.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมของข้อความ (หาความเที่ยงตรง : Validity) จำนวน 5 คน ผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

1.4.1 รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพท หนองเฉลิม อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอน หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

1.4.2 รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ ท้ายเรือคำ อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและพัฒนาศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและประเมินผล

1.4.3 อาจารย์ ดร.ชัยรัตน์ ชูสกุล หัวหน้าภาควิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพและการกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา และการจัดการเรียนการสอนกลุ่มวิชาพลานามัย

1.4.4 อาจารย์ ดร.ชยานนท์ อวิคุณประเสริฐ อาจารย์ประจำสาขาการจัดการกีฬา คณะวิทยาการจัดการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยนครพนม เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนทางวิทยาศาสตร์การกีฬา

1.4.5 อาจารย์วิระยุทธ กอวงษา อาจารย์แผนกพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับรายวิชาการกีฬา

ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับข้อความของแบบสอบถาม ตามเงื่อนไขการประเมิน ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นไม่มีความสอดคล้องกับ

จุดประสงค์

ผลการพิจารณาความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับข้อความของแบบสอบถาม จากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ทั้ง 2 ฉบับ ได้แก่

ฉบับที่ 1 สำหรับนิสิต 5 ด้าน จำนวน 56 ข้อ คัดเลือกไว้ใช้ จำนวน 40 ข้อ

ฉบับที่ 2 สำหรับอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน 7 ด้าน

จำนวน 66 ข้อ คัดเลือกไว้ใช้ จำนวน 47 ข้อ ทั้ง 2 ฉบับ โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ที่ระดับ 0.6 - 1

1.5 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม ฉบับที่ 2 ตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ ฉบับที่สมบูรณ์แล้วนำไปเก็บข้อมูลกับ อาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน จำนวน 17 คน

1.6 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม ฉบับที่ 1 ตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนิสิตที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน จากนั้นนำผลการทดลองของแบบสอบถามมาหาคุณภาพ

1.7 หากคุณภาพของแบบสอบถาม ฉบับที่ 1 เป็นรายชื่อ ได้แก่ การหาค่าอำนาจจำแนกโดยวิธี Item Total Correlation พบว่า ได้ข้อที่เข้าเกณฑ์ ฉบับที่ 1 จำนวน 56 ข้อ คัดเลือกไว้ใช้ จำนวน 40 ข้อ ตามที่ต้องการ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r_{xy}) ตั้งแต่ .38 ถึง .77

1.8 นำแบบสอบถามฉบับที่ 1 จำนวน 40 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ ด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) พบว่า ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.96

1.9 พิมพ์แบบสอบถามเป็นฉบับจริง เพื่อนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

2. ผู้วิจัยได้ดำเนินการการสร้างและหาคุณภาพของแบบสังเกตเพื่อวัดภาคปฏิบัติมีลำดับขั้นดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบสังเกตเพื่อวัดภาคปฏิบัติ

2.2 วิเคราะห์เนื้อหาและเลือกงานที่จะสร้างแบบสังเกตเพื่อวัดภาคปฏิบัติ

2.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้องานที่จะสังเกต ความคิดรวบยอดและ

จุดประสงค์การเรียนรู้

2.4 กำหนดรายการต่างๆ ที่จะสังเกตในแต่ละขั้นตอน (มักจะวางแผนไว้ 3 ขั้น คือ ขั้นเตรียม ขั้นปฏิบัติงาน และขั้นผลงาน) กำหนดอัตราส่วนของคะแนนในแต่ละขั้นตอนและเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละรายการย่อย จากแบบสังเกตเพื่อวัดภาคปฏิบัติที่สร้างขึ้น

2.5 นำตารางความสัมพันธ์ที่วิเคราะห์ในข้อที่ 3 และเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละรายการย่อยไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน (ผู้เชี่ยวชาญชุดเดียวกันกับแบบสอบถาม) พิจารณา

2.6 แก้ไขแบบสังเกตเพื่อวัดภาคปฏิบัติตามให้ผู้เชี่ยวชาญแนะนำ

2.7 จัดพิมพ์แบบสังเกตเพื่อวัดภาคปฏิบัติ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลของแบบสอบถาม ดังนี้

1. ติดต่อขอข้อมูลจำนวนนิสิตระดับปริญญาตรี ที่ลงทะเบียนเรียนในกลุ่มรายวิชา ภาลนามัย จำนวน 19 รายวิชา ในปีการศึกษา 2555 และขอตารางเรียนของนิสิต จากกองทะเบียน และประมวลผลของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

2. ติดต่อขอรับหนังสือจากฝ่ายวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อขอความอนุเคราะห์และขอความร่วมมือในการจัดเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ไปยังส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการจัดเก็บข้อมูล เพื่อใช้สำหรับวิเคราะห์ผลการวิจัย ด้วยเครื่องมือจัดเก็บข้อมูลที่ผู้วิจัยจัดทำสำหรับใช้ในการวิจัยครั้งนี้

3. เตรียมเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบบสอบถามความคิดเห็นให้เพียงพอกับกลุ่มตัวอย่าง หรือ กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

4. ดำเนินการเก็บข้อมูลในเดือนสิงหาคม – ตุลาคม 2557 โดยจัดเก็บข้อมูลกับอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน และนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จาก 8

คณะ 1 วิทยาลัย ตามตารางเรียนนิสิตที่เรียนในปัจจุบัน ได้ส่งแบบสอบถามตามจำนวนนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีจำนวน 351 คน โดยขอความอนุเคราะห์อาจารย์ผู้สอน ซึ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามและเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตัวเอง และได้ขอความอนุเคราะห์บุคคลที่เกี่ยวข้องในการเก็บแบบสอบถามคืนในบางส่วน

5. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่รับคืนมาจากกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มผู้ให้ข้อมูล มาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ แล้วนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ตามขั้นตอนดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 1 ใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)
2. ข้อมูลจากแบบสอบถาม ฉบับที่ 1 และฉบับที่ 2 ตอนที่ 2 ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดำเนินการ ดังนี้
 - 2.1 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมด มาตรวจสอบความสมบูรณ์
 - 2.2 นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์แต่ละฉบับ มาตรวจให้คะแนนเป็นรายข้อตามเกณฑ์การให้คะแนน โดยกำหนดการให้คะแนนแทนระดับความเหมาะสมของความคิดเห็น หรือระดับความพึงพอใจ ในการตอบแบบสอบถาม แล้วบันทึกคะแนนลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูปโดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

คำตอบ	คะแนนข้อความ
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

2.3 นำคะแนนที่ได้ไปดำเนินการวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของการจัดการเรียนการสอน โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 166)

ค่าเฉลี่ย	ระดับความเป็นจริงหรือความเหมาะสม
4.51-5.00	มากที่สุด
3.51-4.50	มาก
2.51-3.50	ปานกลาง
1.51-2.50	น้อย
1.00-1.50	น้อยที่สุด

3. ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด

นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้รูปแบบของการพรรณนาวิเคราะห์
(Descriptive Analysis)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 หาค่าเฉลี่ยความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับส่วนประกอบของเนื้อหาที่พิจารณา
โดยผู้เชี่ยวชาญ ใช้สูตรดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี. 2556 : 238 - 250)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยความสอดคล้องระหว่าง
ข้อคำถามกับส่วนประกอบของเนื้อหา
 $\sum x$ แทน ผลรวมคะแนนพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 หาค่าอำนาจจำแนกแบบประเมินเป็นรายข้อโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง
คะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item-total Correlation) โดยใช้สูตรดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี.
2556 : 238 - 250)

$$r_{xy} = \frac{N \sum xy - \sum x \sum y}{\sqrt{[N \sum x^2 - (\sum x)^2][N \sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
 N แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม
 X แทน คะแนนรายข้อ
 Y แทน คะแนนรวม

1.3 หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ
ครอนบาค (Cronbach) ใช้สูตรดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี. 2556 : 238 - 250)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
 n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
 $\sum s_i^2$ แทน ผลรวมความแปรปรวนรายข้อ
 s_t^2 แทน ความแปรปรวนรวม

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

2.1 ร้อยละ (Percentage) ใช้สูตรดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี. 2556 : 238 - 250)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ
 f แทน ความถี่ หรือจำนวนข้อมูลคุณลักษณะที่สนใจศึกษาหาร้อยละ
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2.2 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ใช้สูตรดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี. 2556 : 238-250)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน
 N แทน จำนวนคะแนนทั้งหมด

2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตรดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี. 2556 : 238 - 250)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน
 N แทน จำนวนคนทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของข้อมูล ดังต่อไปนี้

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

n แทน จำนวนผู้ให้ข้อมูล

ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน และนิสิต จากแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ทั้ง 8 ด้าน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ จุดเด่น จุดด้อย และข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล

ข้อมูลสภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม แสดงดังตาราง 4 - 5

ตาราง 4 จำนวน และร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูล	อาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน	
	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	10	58.80
หญิง	7	41.20
รวม	17	100.00
2. ตำแหน่งหน้าที่		
อาจารย์ประจำหลักสูตร	5	29.40
อาจารย์ผู้สอน	12	70.60
รวม	17	100.00
3. การศึกษาสูงสุด		
ปริญญาเอก	1	5.90
ปริญญาโท	13	76.50
ปริญญาตรี	3	17.60
รวม	17	100.00
4. ตำแหน่งทางวิชาการ		
ศาสตราจารย์	-	-
รองศาสตราจารย์	4	23.50
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	-	-
อาจารย์	13	77.50
รวม	17	100.00
5. ประสบการณ์การสอนในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม		
1 - 5 ปี	11	64.70
6 - 10 ปี	1	5.90
11 - 15 ปี	-	-
มากกว่า 15 ปี	5	29.40
รวม	17	100.00

จากตาราง 4 พบว่า สถานภาพของอาจารย์ ตำแหน่งที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 58.80) มีตำแหน่งหน้าที่เป็นอาจารย์ผู้สอน (ร้อยละ 70.60) การศึกษาระดับปริญญาโท (ร้อยละ 76.5) ซึ่งมีตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์ (ร้อยละ 77.50) และมีประสบการณ์การสอนในมหาวิทยาลัย 1 - 5 ปี (ร้อยละ 64.70)

ตาราง 5 จำนวน และร้อยละของนิสิตระดับปริญญาตรีที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูล	นิสิตระดับปริญญาตรี	
	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	120	34.20
หญิง	231	65.80
รวม	351	100.00
2. คณะที่สังกัด (8 คณะ 1 วิทยาลัย)		
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	54	15.39
คณะวิศวกรรมศาสตร์	32	9.12
คณะนิติศาสตร์	33	9.40
คณะศึกษาศาสตร์	30	8.55
คณะเทคโนโลยี	25	7.12
คณะการบัญชีและการจัดการ	82	23.35
คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม	32	9.12
คณะแพทยศาสตร์	26	7.41
วิทยาลัยการเมืองการปกครอง	37	10.54
รวม	351	100.00

จากตาราง 5 พบว่า นิสิตระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 65.80) โดยมาจากนิสิตระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนในกลุ่มรายวิชาพลานามัย สังกัดคณะ ต่างๆ จำนวน 8 คณะ 1 วิทยาลัย จำนวนนิสิตคณะที่มากที่สุด ได้แก่ คณะการบัญชีและการจัดการ (ร้อยละ 23.35) รองลงมา ได้แก่ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (ร้อยละ 15.39) และ วิทยาลัยการเมืองการปกครอง (ร้อยละ 10.54) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน และนิสิต จากแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ทั้ง 8 ด้าน

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม มีค่าเฉลี่ยและ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยรวมและรายด้าน แสดงดังตาราง 6 - 7

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ในด้านต่างๆ ที่เหมือนกัน

รายการประเมิน	อาจารย์ประจำหลักสูตร (n = 5)			อาจารย์ผู้สอน (n = 12)			นิสิต (n = 351)			รวม		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านความมุ่งหมายและขอบเขตเนื้อหาหลักสูตรวิชา	4.28	.54	มาก	4.51	.51	มากที่สุด	3.99	.70	มาก	4.26	.58	มาก
2. ด้านเนื้อหาวิชา	4.08	.58	มาก	4.21	.59	มาก	3.88	.98	มาก	4.06	.72	มาก
3. ด้านวิธีการสอน การจัดกิจกรรมและปัจจัยส่งเสริมการเรียนการสอน	4.33	.52	มาก	4.42	.50	มาก	4.01	.73	มาก	4.25	.58	มาก
4. ด้านการวัดและประเมินผล การเรียน	4.29	.57	มาก	4.34	.53	มาก	3.98	.71	มาก	4.20	.60	มาก
รวม	4.25	.55	มาก	4.37	.53	มาก	3.96	.78	มาก	4.19	.62	มาก

จากตาราง 6 พบว่า อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน และนิสิต ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็น โดยรวมมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร และนิสิต มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากทุกด้าน

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์ผู้สอน มีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้าน และอยู่ในระดับมาก 3 ด้าน

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรและ
อาจารย์ผู้สอน ตอบแบบสอบถาม

รายการประเมิน	อาจารย์ประจำหลักสูตร (n = 5)			อาจารย์ผู้สอน (n = 12)			รวม		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านการบริหาร จัดการหลักสูตร	3.40	.64	ปาน กลาง	3.35	.83	ปาน กลาง	3.38	.74	ปาน กลาง
2. ด้านการจัดผู้สอน	3.85	.75	มาก	3.58	.83	มาก	3.72	.79	มาก
3. ด้านคุณภาพของ นิสิต	3.80	.71	มาก	3.79	.62	มาก	3.80	.67	มาก
รวม	3.68	.70	มาก	3.57	.76	มาก	3.75	.73	มาก

จากตาราง 7 พบว่า อาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน โดยรวมมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก 2 ด้าน และมีความเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง 1 ด้าน

2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกเป็นรายข้อ แสดงดังตาราง 8 - 14

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ด้านความมุ่งหมายและขอบเขตเนื้อหาหลักสูตรวิชา แบ่งออกเป็นรายข้อ

รายการประเมิน	อาจารย์ผู้สอนประจำหลักสูตร (n = 5)			อาจารย์ผู้สอน (n = 12)			นิสิต (n = 351)			รวม		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. รายวิชาพลานามัยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้นิสิตมีความรู้พื้นฐานและมีทักษะในการเล่นกีฬา	4.00	.71	มาก	4.17	.57	มาก	3.99	.68	มาก	4.05	.65	มาก
2. รายวิชาพลานามัยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้นิสิตมีความรู้เรื่องกฎกติกา มารยาทในการเล่นกีฬา/การแข่งขัน	3.80	.45	มาก	4.25	.62	มาก	3.96	.69	มาก	4.00	.59	มาก
3. รายวิชาพลานามัยมีเป้าหมายให้นิสิตสามารถนำเทคนิค ทักษะ และ ขั้นตอนการออกกำลังกายไปปฏิบัติใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.40	.55	มาก	4.67	.49	มากที่สุด	4.01	.68	มาก	4.36	.57	มาก
4. รายวิชาพลานามัยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้นิสิตเกิดความสุขสนานเพลิดเพลินในการเรียนการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย	4.60	.55	มากที่สุด	4.75	.45	มากที่สุด	4.02	.74	มาก	4.46	.58	มาก
5. รายวิชาพลานามัยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้นิสิตสามารถนำไปใช้ในการส่งเสริมการมีสุขภาพอนามัยที่ดี	4.60	.55	มากที่สุด	4.75	.45	มากที่สุด	4.04	.70	มาก	4.46	.57	มาก
6. รายวิชาพลานามัยมีเป้าหมายเพื่อให้นิสิตสามารถนำความรู้และทักษะไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้	4.40	.55	มาก	4.42	.51	มาก	3.99	.71	มาก	4.27	.59	มาก
7. รายวิชาพลานามัยมีเป้าหมายเพื่อให้นิสิตมีเจตคติที่ดีต่อกีฬา และมี ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ทางการเคลื่อนไหวในกีฬาประเภทต่างๆ ได้	4.20	.45	มาก	4.58	.51	มากที่สุด	3.98	.66	มาก	4.25	.54	มาก

จากตาราง 8 พบว่า

อาจารย์ประจำหลักสูตร มีความคิดเห็นว่าเป็นความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 5 ข้อ

อาจารย์ผู้สอน มีความคิดเห็นว่าเป็นความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด 4 ข้อ อยู่ในระดับมาก 3 ข้อ

นิสิต มีความคิดเห็นว่าเป็นความเหมาะสม อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ด้านเนื้อหาวิชา แบ่งออกเป็นรายข้อ

รายการประเมิน	อาจารย์ผู้สอนประจำหลักสูตร (n = 5)			อาจารย์ผู้สอน (n = 12)			นิสิต (n = 351)			รวม		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. เนื้อหาวิชาพลานามัยมีความสำคัญและน่าสนใจต่อนิสิต	4.00	.00	มาก	4.25	.45	มาก	3.81	.75	มาก	4.02	.40	มาก
2. เนื้อหาวิชาพลานามัยมีความครอบคลุม และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	4.40	.55	มาก	4.08	.67	มาก	3.86	.77	มาก	4.11	.66	มาก
3. เนื้อหาวิชาพลานามัยมีความทันสมัยและทันเหตุการณ์	4.00	.71	มาก	4.17	.58	มาก	3.79	.76	มาก	3.99	.68	มาก
4. เนื้อหาวิชาพลานามัยที่เรียนมีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต	4.40	.55	มาก	4.50	.52	มาก	3.96	.76	มาก	4.29	.61	มาก
5. เนื้อหาวิชาพลานามัยมีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม และแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงแก่นิสิต	4.00	.71	มาก	4.17	.58	มาก	3.83	.76	มาก	4.00	.68	มาก
6. เนื้อหาวิชาพลานามัยมีความเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ และทักษะความสามารถของนิสิต	3.80	.84	มาก	4.16	.72	มาก	4.02	.74	มาก	3.99	.77	มาก
7. เนื้อหาวิชาพลานามัยนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ หรือรายวิชาอื่นๆได้	4.00	.71	มาก	4.17	.58	มาก	3.90	.76	มาก	4.02	.68	มาก

จากตาราง 9 พบว่า อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน และนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นเป็นรายข้อมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ด้านวิธีการสอน การจัดกิจกรรม และปัจจัยส่งเสริม การจัดการเรียนการสอน แบ่งออกเป็นรายชื่อ

รายการประเมิน	อาจารย์ผู้สอน ประจำหลักสูตร (n = 5)			อาจารย์ผู้สอน (n = 12)			นิสิต (n = 351)			รวม		
	\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. อาจารย์ผู้สอนผู้สอนได้ชี้แจงวัตถุประสงค์และรายละเอียดของรายวิชาพลานามัยก่อนการสอน	4.60	.55	มากที่สุด	4.50	.52	มาก	4.05	.73	มาก	4.38	.60	มาก
2. อาจารย์ผู้สอนผู้สอนมีการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนเพื่อกระตุ้นให้นิสิตมีความกระตือรือร้นในการเรียน	4.60	.55	มากที่สุด	4.50	.52	มาก	4.00	.75	มาก	4.37	.61	มาก
3. อาจารย์ผู้สอนผู้สอนอธิบายเนื้อหาของรายวิชาและสาธิตทักษะวิธีการต่างๆ ได้ชัดเจนเพื่อให้นิสิตเข้าใจเนื้อหาที่เรียน	4.40	.55	มาก	4.33	.49	มาก	4.07	.71	มาก	4.27	.58	มาก
4. อาจารย์ผู้สอนผู้สอนเปิดโอกาสให้นิสิตมีส่วนร่วม แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแสดงความคิดเห็นในระหว่างที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.20	.45	มาก	4.33	.49	มาก	4.07	.71	มาก	4.20	.55	มาก
5. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีรูปแบบการสอนและการจัดกิจกรรมที่หลากหลายในเชิงบูรณาการด้านทักษะการกีฬา	4.00	.55	มาก	4.50	.52	มาก	3.93	.70	มาก	4.14	.59	มาก
6. ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม และแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในเนื้อหาวิชาพลานามัยให้กับนิสิต	4.20	.45	มาก	4.33	.49	มาก	3.96	.76	มาก	4.16	.57	มาก

ตาราง 10 (ต่อ)

รายการประเมิน	อาจารย์ผู้สอน ประจำหลักสูตร (n = 5)			อาจารย์ผู้สอน (n = 12)			นิสิต (n = 351)			รวม		
	\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล
7. ผู้บริหารส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน ด้าน สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ในรายวิชาพลาสมาได้อย่างเพียงพอ	3.40	.55	ปาน กลาง	3.50	.67	ปาน กลาง	3.88	.78	มาก	3.59	.67	มาก
8. ผู้บริหารมีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.80	.84	มาก	3.83	.72	มาก	3.84	.81	มาก	3.82	.79	มาก
9. อาจารย์ผู้สอนผู้สอนใช้ สื่อ วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย เหมาะสม สอดคล้องกับเนื้อหาในรายวิชาที่สอน	3.80	.84	มาก	3.67	.78	มาก	3.90	.76	มาก	3.79	.79	มาก
10. อาจารย์ผู้สอนผู้สอนมีการใช้ สื่อ วัสดุอุปกรณ์ ที่หลากหลาย เพื่อช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจให้นิสิตเกิดความสุขสนทนและไม่ เบื่อ ในการเรียน	4.00	.55	มาก	4.00	.60	มาก	3.89	.78	มาก	3.96	.64	มาก

จากตาราง 10 พบว่า

อาจารย์ประจำหลักสูตร มีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ
อยู่ในระดับมาก 7 ข้อ และ อยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ

อาจารย์ผู้สอน มีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสม อยู่ในระดับมาก 9 ข้อ และ อยู่ใน
ระดับปานกลาง 1 ข้อ

นิสิต มีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสม อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน แบ่งออกเป็นรายชื่อ

รายการประเมิน	อาจารย์ผู้สอนประจำ หลักสูตร (n = 5)			อาจารย์ผู้สอน (n = 12)			นิสิต (n = 351)			รวม		
	\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล
1. เกณฑ์ในการวัดและประเมินผลได้กำหนดไว้อย่างชัดเจน ในคำอธิบายรายวิชา	4.60	.55	มากที่สุด	4.58	.51	มากที่สุด	3.98	.68	มาก	4.39	.58	มาก
2. อาจารย์ผู้สอนผู้สอนใช้วิธีการวัดและประเมินผลการเรียน หลายรูปแบบ	4.00	.71	มาก	4.25	.62	มาก	3.90	.74	มาก	4.05	.69	มาก
3. วิธีการวัดผลมีความสอดคล้องและเหมาะสมกับ วัตถุประสงค์ของเนื้อหาแต่ละรายวิชา	4.40	.55	มาก	4.50	.52	มาก	3.98	.69	มาก	4.29	.59	มาก
4. อาจารย์ผู้สอนผู้สอนออกข้อสอบครอบคลุมและ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหา	4.20	.45	มาก	4.41	.51	มาก	3.98	.71	มาก	4.20	.56	มาก
5. อาจารย์ผู้สอนผู้สอนสังเกตและประเมินพัฒนาการของ นิสิตอย่างต่อเนื่อง	4.00	.71	มาก	4.08	.51	มาก	3.96	.68	มาก	4.01	.63	มาก
6. อาจารย์ผู้สอนผู้สอนให้นิสิตทราบผลการเรียนรู้ของ ตนเองอย่างต่อเนื่อง	4.20	.45	มาก	4.08	.51	มาก	3.99	.74	มาก	4.09	.57	มาก
7. อาจารย์ผู้สอนผู้สอนประเมินผลการเรียนด้วยความ บริสุทธิ์ ยุติธรรม	4.60	.55	มากที่สุด	4.50	.52	มาก	4.07	.69	มาก	4.39	.59	มาก

จากตาราง 11 พบว่า

อาจารย์ประจำหลักสูตร มีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ และ อยู่ในระดับมาก 5 ข้อ

อาจารย์ผู้สอน มีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ และ อยู่ในระดับมาก 6 ข้อ

นิสิต มีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของกลุ่มตัวอย่างที่อาจารย์ประจำหลักสูตรและ อาจารย์ผู้สอนตอบแบบสอบถาม ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร แบ่งออกเป็นรายข้อ

รายการประเมิน	อาจารย์ผู้สอนประจำหลักสูตร (n = 5)			อาจารย์ผู้สอน (n = 12)			รวม		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ผู้บริหารมีการจัดสรรงบประมาณในการจัดการเรียนการสอน	3.60	.89	ปานกลาง	3.50	.80	ปานกลาง	3.55	.85	ปานกลาง
2. ผู้บริหารให้การสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอนผู้สอนแต่ละรายวิชา	3.40	.11	ปานกลาง	3.50	.90	ปานกลาง	3.45	.51	ปานกลาง
3. ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนผู้สอนร่วมกันประชุมแลกเปลี่ยนความรู้ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน	3.40	.55	ปานกลาง	3.33	.78	ปานกลาง	3.37	.67	ปานกลาง
4. ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนผู้สอนร่วมกันปรึกษาหารือแก้ไขปัญหา และอุปสรรค ในการเรียนการสอนของนิสิต	3.40	.55	ปานกลาง	3.25	.87	ปานกลาง	3.33	.71	ปานกลาง
5. ผู้บริหารมีการจัดฝึกอบรมเสริมทักษะให้ควมรู้สำหรับอาจารย์ผู้สอนผู้สอน	3.20	1.09	ปานกลาง	3.17	1.11	ปานกลาง	3.19	1.10	ปานกลาง

จากตาราง 12 พบว่า อาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นเป็นรายข้อ มีความเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของกลุ่มตัวอย่างที่อาจารย์ประจำหลักสูตรและ
อาจารย์ผู้สอนตอบแบบสอบถาม ด้านการจัดผู้สอน แบ่งออกเป็นรายชื่อ

รายการประเมิน	อาจารย์ผู้สอนประจำ หลักสูตร (n = 5)			อาจารย์ผู้สอน (n = 12)			รวม		
	\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล
1. ผู้บริหารจัดการสัดส่วน ระหว่างอาจารย์ผู้สอนกับ จำนวนนิสิตที่เรียนในแต่ละ รายวิชาได้อย่างเหมาะสม	3.20	.45	ปาน กลาง	3.17	.72	ปาน กลาง	3.19	.59	ปาน กลาง
2. ผู้บริหารจัดการอาจารย์ ผู้สอนที่มีความรู้ ความสามารถความ เชี่ยวชาญและประสบการณ์ มาเป็นผู้สอนในแต่ละ รายวิชา	4.00	.71	มาก	3.50	1.08	ปาน กลาง	3.75	.90	มาก
3. ผู้บริหารจัดการอาจารย์ ผู้สอนที่มีความรู้ตรงตาม เนื้อหาวิชาที่สอน	4.00	.71	มาก	3.83	.72	มาก	3.92	.72	มาก
4. ผู้บริหารได้มีการจัด ผู้สอนที่มีทักษะ ความสามารถในการ ถ่ายทอดความรู้ตามลักษณะ เนื้อหาวิชาที่สอน	4.20	.84	มาก	3.83	.83	มาก	4.02	.84	มาก
5. ผู้บริหารได้เชิญอาจารย์ ผู้สอนพิเศษที่มีความ เชี่ยวชาญภายนอกมา เป็นผู้สอน	3.40	1.14	ปาน กลาง	3.42	1.44	ปาน กลาง	3.41	1.29	ปาน กลาง

จากตาราง 13 พบว่า

อาจารย์ประจำหลักสูตร มีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสม อยู่ในระดับมาก 3 ข้อ
และ อยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ

อาจารย์ผู้สอน มีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสม อยู่ในระดับมาก 2 ข้อ และอยู่ใน
ระดับปานกลาง 3 ข้อ

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของกลุ่มตัวอย่างที่อาจารย์ประจำหลักสูตรและ
อาจารย์ผู้สอนตอบแบบสอบถาม ด้านคุณภาพของนิสิต แบ่งออกเป็นรายชื่อ

รายการประเมิน	อาจารย์ผู้สอนประจำ หลักสูตร (n = 5)			อาจารย์ผู้สอน (n = 12)			รวม		
	\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล
1. นิสิตที่เรียนในรายวิชา พลานามัย มีสุขภาพอนามัยที่ดี	4.20	.45	มาก	4.33	.49	มาก	4.27	.47	มาก
2. นิสิตเกิดความเบื่อหน่ายในการ เรียนรายวิชาพลานามัย	2.60	.55	ปาน กลาง	2.25	.87	น้อย	2.43	.71	น้อย
3. นิสิตที่เรียนในรายวิชา พลานามัย มีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ และรู้ภัย	4.00	.71	มาก	4.00	.60	มาก	4.00	.66	มาก
4. นิสิตที่เรียนในรายวิชา พลานามัย มีความรู้พื้นฐาน เรื่อง กฎ กติกา มารยาทในการ เล่นกีฬา และการออกกำลังกายได้	3.80	.84	มาก	4.00	.60	มาก	3.90	.72	มาก
5. นิสิตที่เรียนในรายวิชา พลานามัย มีเจตคติที่ดีต่อกีฬา และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ทางการเคลื่อนไหวในกีฬาประเภท ต่างๆ ได้	3.80	.84	มาก	3.92	.51	มาก	3.86	.68	มาก
6. นิสิตที่เรียนในรายวิชา พลานามัย สามารถนำความรู้และ ทักษะไปใช้ในการดำเนินชีวิตและ อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข	4.40	.89	มาก	4.25	.62	มาก	4.33	.76	มาก

จากตาราง 14 พบว่า

อาจารย์ประจำหลักสูตร มีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสม อยู่ในระดับมาก 5 ข้อ
และ อยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ

อาจารย์ผู้สอน มีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสม อยู่ในระดับมาก 5 ข้อ และ
อยู่ในระดับน้อย 1 ข้อ

2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม ด้านอาจารย์ผู้สอน แสดงดังตาราง 15

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ด้านอาจารย์ผู้สอน

รายการประเมิน	นิสิต (n = 351)		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. อาจารย์ผู้สอนผู้สอนสามารถถ่ายทอดเนื้อหาวิชาที่สอนได้ดี	4.08	.73	มาก
2. อาจารย์ผู้สอนผู้สอนแนะนำแนวการสอน การวัดและประเมินผลแก่นิสิต	4.05	.73	มาก
3. อาจารย์ผู้สอนผู้สอนมีความรู้ ความสามารถ เชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์ ในวิชาที่สอน	4.17	.71	มาก
4. อาจารย์ผู้สอนผู้สอนมีคุณธรรม จริยธรรม และมีเมตตาแก่นิสิต	4.06	.71	มาก
5. อาจารย์ผู้สอนผู้สอนมีความรับผิดชอบ และเข้าสอนตรงต่อเวลา	4.07	.76	มาก
6. อาจารย์ผู้สอนผู้สอนให้ความเป็นกันเองแก่นิสิต	4.11	.73	มาก
7. อาจารย์ผู้สอนผู้สอนมีการติดตามและนำความรู้ใหม่มาสอน	4.06	.76	มาก
8. อาจารย์ผู้สอนผู้สอนอธิบาย ให้คำแนะนำ คำปรึกษา ช่วยแก้ไขปัญหาลูกศิษย์เกี่ยวกับการเรียนให้กับนิสิต	4.08	.74	มาก
9. อาจารย์ผู้สอนผู้สอนมีบุคลิกภาพโดยรวมดี	4.10	.71	มาก
รวม	4.08	.73	มาก

จากตาราง 15 พบว่า นิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็น ด้านอาจารย์ผู้สอน โดยรวมและรายข้อทุกข้อ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05 - 4.17$)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ จุดเด่น จุดด้อย และข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

สรุปเป็นขั้นตอนเรียงตามความถี่จากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้

1. จุดเด่น	
1.1 อาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน	ความถี่
1.1.1 ด้านความมุ่งหมายและขอบเขตเนื้อหาหลักสูตร	
1) มีความมุ่งหมายชัดเจน ครอบคลุมและสอดคล้องสัมพันธ์กับเนื้อหาวิชาตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เป็นการเรียนรู้และเป็นความรู้พื้นฐานของนิสิตได้ดี	5
2) มีรายวิชาเลือกหลากหลายมากพอตามความต้องการและความสนใจของนิสิต และตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	3
1.1.2 ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร	
1) จัดให้มีวิชาเลือกหลากหลายเพียงพอต่อความต้องการและความสนใจ	7
2) มีงบประมาณสนับสนุนในการจัดการเรียนการสอน	3
1.1.3 ด้านการจัดผู้สอน	
จัดผู้สอนที่มีความรู้เชี่ยวชาญ ชำนาญ และมีประสบการณ์แต่ละชนิดกีฬา	10
1.1.4 ด้านเนื้อหาวิชา	
1) เนื้อหาวิชามีความชัดเจน ครอบคลุม ทุกประเด็นในแต่ละรายวิชา	11
2) เนื้อหา มีความครบถ้วนสมบูรณ์ตามหลักสูตร	4
1.1.5 ด้านวิธีการสอน การจัดกิจกรรมและปัจจัยส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน	
1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และมีการใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย	10
2) เน้นกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย	9
1.1.6 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน	
มีวิธีการประเมินที่หลากหลาย ชัดเจน นิสิตเข้าใจและยอมรับปฏิบัติตาม	4
1.1.7 ด้านคุณภาพของนิสิต	
1) เนื้อหาในแต่ละรายวิชา ได้สอดแทรกและเน้นให้นำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันทั้งต่อตนเองและสังคม	3
2) นิสิตสามารถนำไปประกอบวิชาชีพได้และส่งเสริมสุขภาพ	
คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	3

1.2 นิสิต	ความถี่
1.2.1 ด้านความมุ่งมั่นหมายและขอบเขตเนื้อหากลุ่มวิชา	
1) ขอบเขตเนื้อหาดี มีความเหมาะสม ครอบคลุมในหลายเรื่อง	80
2) เป็นกลุ่มวิชาที่มุ่งเน้นให้มีความรู้พื้นฐานด้านการปฏิบัติ รู้กฎกติกา มารยาท เทคนิคในการเล่นกีฬา สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	71
3) มีความหลากหลายในชนิดกีฬาและยังส่งเสริมให้นิสิตได้เล่นกีฬา มีความทันสมัย	20
4) ขอบเขตเนื้อหาวิชาสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่เรียน เป็นทักษะพื้นฐานที่ควรรู้ในเรื่องนั้นๆ	10
1.2.2 ด้านเนื้อหาวิชา	
1) มีเนื้อหาวิชาที่ครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ในรายวิชา และมีความเหมาะสมในการปรับใช้ในชีวิตประจำวัน	98
2) มีเนื้อหากระชับ เข้าใจง่าย มีความทันสมัย ความแปลกใหม่จาก วิชาเอก ทำให้มีความน่าสนใจ	80
3) รายวิชาที่เรียนแล้วสนุก มีความละเอียด เนื้อหาดี สามารถ ทำความเข้าใจได้ด้วยตัวเอง เรียนรู้ได้เร็ว มีเนื้อหาที่สอดแทรกคุณธรรมและจริยธรรม	41
1.2.3 ด้านอาจารย์ผู้สอน	
1) อาจารย์ผู้สอนสนุกสนาน เป็นกันเอง ทำให้นิสิตกล้าถาม กล้าปรึกษา สอนสนุก เป็นมิตรกับนิสิต	17
2) อาจารย์ผู้สอนสอนอย่างละเอียด สอนเข้าใจง่าย และชัดเจน มีทักษะความรู้ที่ดี สอนดี มุ่งมั่น ถ่ายทอดความรู้ให้นิสิตได้ดีมาก	9
3) อาจารย์ผู้สอนมีบุคลิกดี มีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา สุภาพ ใส่ใจนิสิตดี	7
1.2.4 ด้านวิธีการสอน การจัดกิจกรรมและปัจจัยส่งเสริม การจัดการเรียนการสอน	
1) อาจารย์ผู้สอนผู้สอนแนะนำสาธิต ชี้แจงจุดประสงค์ก่อนการเรียน การสอน บรรยากาศในการเรียน ทำให้กระตือรือร้น	30
2) วิธีการสอนมีคุณภาพ มีการเตรียมความพร้อมในการสอน มีวิธีการสอนที่ดี สามารถปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้	27
3) มีการสอนที่หลากหลาย เช่น การแบ่งกลุ่มนำเสนอทำให้นิสิต มีการจัดกิจกรรมในห้องเรียนมีสิ่งใหม่ๆ ให้ได้ศึกษา	19
1.2.5 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน	
1) การวัดประเมินจากการปฏิบัติ มีเกณฑ์การให้คะแนนที่ชัดเจนดี	6
2) การประเมินผลดี มีความเป็นมาตรฐานดี มีความเหมาะสม ตามสัดส่วนการประเมินให้คะแนน	6
3) ผู้สอนมีความยุติธรรม และมีความเป็นกลางมากๆ	5

2. จุดด้อย	
2.1 อาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน	ความถี่
2.1.1 ด้านความมุ่งหมายและขอบเขตเนื้อหาหลักสูตร ระยะเวลาในการเรียนการสอนไม่เพียงพอ	
เนื่องจากเป็นรายวิชาปฏิบัติ	4
2.1.2 ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร ขาดการประชุมแลกเปลี่ยนระหว่างอาจารย์ผู้สอนผู้สอนร่วมกันและ ผู้บริหาร อัตรารัฐ สัดส่วน ระหว่างงบประมาณ อาจารย์ผู้สอน และอุปกรณ์ไม่สอดคล้องกัน	4
2.1.2 ด้านการจัดผู้สอน	
1) การจัดผู้สอนยังไม่ตรงตามความรู้ความสามารถ	
บางครั้งจำนวนผู้เรียนมีมาก หรือมีน้อยเกินไป	6
2) จำนวนอาจารย์ผู้สอนผู้สอนน้อยลง และไม่สามารถเชิญ อาจารย์พิเศษมาสอนได้ เพราะทำตามนโยบาย	6
2.1.3 ด้านเนื้อหาวิชา	
กีฬา เป็นทักษะที่ต้องใช้เวลาในการฝึกนาน อาจต้อง มีการฝึกปฏิบัตินอกเวลา ทำให้สอนไม่ครบตามเนื้อหา	7
2.1.4 ด้านวิธีการสอน การจัดกิจกรรมและปัจจัยส่งเสริม การจัดการเรียนการสอน	
1) จำนวนอุปกรณ์ไม่เพียงพอ และสถานที่ในการเรียนฝึกปฏิบัติ มีน้อย	8
2) ขาดสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน	7
2.1.5 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน	
บางครั้งรายงานผลการเรียนของนิสิตไม่ต่อเนื่อง	2
2.1.6 ด้านคุณภาพของนิสิต	
นิสิตขาดทัศนคติที่ถูกต้อง เรียนเพื่อหวังเกรดเท่านั้น	3
2.2 นิสิต	ความถี่
2.2.1 ด้านความมุ่งหมายและขอบเขตเนื้อหาหลักสูตร	
1) ระยะเวลาในการเรียนการสอนน้อยเกินไป	20
2) ขอบเขตเนื้อหายังไม่ครอบคลุม กว้างเกินไป	19
2.2.2 ด้านเนื้อหาวิชา	
1) มีเนื้อหาเยอะเกินไป บางรายวิชายังเรียนไม่ครบ อาจจะต้องเพิ่มเติม	30
2) เนื้อหาบางรายวิชาขาดความทันสมัย	27
2.2.3 ด้านอาจารย์ผู้สอนผู้สอน	
1) บางรายวิชาจำนวนนิสิตมากทำให้อาจารย์ผู้สอนดูแลไม่ทั่วถึง	3
2) มีรูปแบบในการสอนไม่หลากหลาย	2

2.2.4 ด้านวิธีการสอน การจัดกิจกรรมและปัจจัยส่งเสริมการจัด	
การเรียนการสอน	
1) สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกไม่ได้สัดส่วน ไม่เพียงพอ	20
2) สถานที่ค่อนข้างจำกัดทำให้ไม่เพียงพอต่อการเรียนการสอน	
ในการฝึกปฏิบัติ	13
3) ระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอนน้อยเกินไป	11
2.2.5 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน	
การดูแลไม่ทั่วถึงเนื่องจากนิสิตมีจำนวนมาก	2
3. ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นต่างๆ ไป	
3.1 ความคิดเห็นของอาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน	ความถี่
1) ควรให้การสนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาให้เกิดประสิทธิภาพ	
และประสิทธิผลต่อผู้เรียน และผู้สอน	7
2) การศึกษาควรยึดหลักการผู้เรียนและความต้องการของผู้เรียน	
ไม่เห็นผลประโยชน์ของมูลค่าเงินเป็นสำคัญ	5
3) การใช้สถานที่การเรียนการสอน ยังไม่สนับสนุนการสอนเท่าที่ควร	
เนื่องจากมีข้อจำกัดในการใช้พื้นที่ในการเรียนการสอน	5
4) ควรมีการสร้างขวัญและกำลังใจบุคลากรชั้นผู้น้อยให้มากกว่านี้	2
3.2 ความคิดเห็นของนิสิต	ความถี่
3.2.1 ควรมีการเปิดสอนให้หลากหลายวิชาตามที่มีภาระงาน	
ในหมวดหมู่วิชา เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนสอนเกี่ยวกับศาสตร์อื่นๆ	
ที่เกี่ยวกับการป้องกันตัว	21
3.2.2 ควรมีการจัดสถานที่สำหรับจัดการเรียนการสอน การฝึกปฏิบัติให้	
เพียงพอเพราะนิสิตบางคนไม่สะดวกในการเดินทางไปเรียนไกล อาจเกิดอุบัติเหตุได้	20
3.2.3 อาจารย์ผู้สอนส่วนมากสอนเข้าใจ และชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหาใน	
รายวิชา เป็นรายวิชาที่สร้างเสริมสุขภาพที่เน้นการใช้ได้จริง และนิสิตสามารถ	
นำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	19
3.2.4 รายวิชามีความเหมาะสมมาก และการจัดการเรียนการสอน	
ส่วนมากอยู่ในภาพรวมดี	18
3.2.5 ควรมีการปรับลดรายวิชาศึกษาทั่วไปลงอีก เพราะควรให้ความสนใจ	
ในรายวิชาบังคับ ของสาขาวิชานั้นๆ เพื่อจะได้มีความรู้แน่นมากขึ้น	15
3.2.6 ควรจะมีการปรับจาก 1 หน่วยกิต ให้เป็น 2 หน่วยกิต	
หรือ 3 หน่วยกิต	13
3.2.7 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ตอบ หรือ ถามข้อสงสัย	10

จากการสังเกต จะเห็นได้ว่า

1. การเตรียมการสอนของผู้สอน พบว่า อาจารย์ผู้สอนที่สอนในกลุ่มรายวิชาพลานามัย มีการเตรียมการสอนครบ
2. ความพร้อมของผู้สอน พบว่า อาจารย์ผู้สอนผู้สอนในกลุ่มรายวิชาพลานามัย มีความพร้อมในการสอน ทั้งบุคลิก และการแต่งกาย
3. อุปกรณ์ประกอบการสอนพร้อมเพียงใด พบว่า อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน มีความพร้อมปานกลาง เนื่องจากจำนวนนิสิตมีจำนวนมาก ทำให้อุปกรณ์ประกอบการสอนบางรายวิชา ไม่เพียงพอ
4. สภาพแวดล้อมในการสอน
 - 4.1 สถานที่ พบว่า บางรายวิชาไม่มีสถานที่สำหรับใช้ในการเรียนการสอน ต้องเดินทางออกนอกพื้นที่ และสถานที่ไม่เพียงพอ
 - 4.2 จำนวนนิสิต จากการสังเกต พบว่า จำนวนนิสิตมีความเหมาะสมในการเรียนการสอนในรายวิชา แต่มีบางรายวิชาที่มีจำนวนนิสิตมากเกินไป ทำให้ผู้สอนดูแลไม่ทั่วถึง
 - 4.3 สิ่งอำนวยความสะดวก จากการสังเกต พบว่า สิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ยังไม่สะดวกเท่าที่ควร

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน หมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มรายวิชาพลานามัย ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนของนิสิตที่เรียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มรายวิชาพลานามัย ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ทั้ง 8 ด้าน ประกอบด้วย

1. ด้านความมุ่งหมายและขอบเขตเนื้อหากลุ่มวิชา
2. ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร
3. ด้านการจัดผู้สอน
4. ด้านเนื้อหาวิชา
5. ด้านวิธีการสอน การจัดกิจกรรม และปัจจัยส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน
6. ด้านการวัดและประเมินผล
7. ด้านคุณภาพนิสิต
8. ด้านอาจารย์ผู้สอน

สรุปผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล การติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน หมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มรายวิชาพลานามัย ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ด้านความมุ่งหมายและขอบเขตเนื้อหากลุ่มวิชา มีความเหมาะสมโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ รายวิชาพลานามัยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้นิสิตเกิดความรู้สึกสนุกสนานเพลิดเพลินในการเรียน การเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย รายวิชาพลานามัยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้นิสิตสามารถนำไปใช้ในการส่งเสริมการมีสุขภาพอนามัยที่ดี และรายวิชาพลานามัยมีเป้าหมายให้นิสิตสามารถนำเทคนิคทักษะและขั้นตอนการออกกำลังกายไปปฏิบัติใช้ในชีวิตประจำวันได้

2. ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร มีความเหมาะสมโดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ย ได้แก่ ผู้บริหารมีการจัดสรรงบประมาณในการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารให้การสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอนแต่ละรายวิชา และผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน ร่วมกันประชุมแลกเปลี่ยนความรู้ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

3. ด้านการจัดผู้สอน มีความเหมาะสมโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก 3 ข้อ มีความเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ผู้บริหารได้มีการจัดผู้สอนที่มีทักษะ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ตามลักษณะเนื้อหาวิชาที่สอน ผู้บริหารจัดอาจารย์ที่มีความรู้ตรงตามเนื้อหาวิชาที่สอน และ ผู้บริหารจัดอาจารย์ที่มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ มาเป็นผู้สอน ในแต่ละรายวิชา

4. ด้านเนื้อหาวิชา มีความเหมาะสมโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ เนื้อหาวิชาพลาสมาฯ ที่เรียนมีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต เนื้อหาวิชาพลาสมาฯ มีความครอบคลุม และสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร และเนื้อหาวิชาพลาสมาฯ มีความสำคัญและน่าสนใจต่อนิสิต และเนื้อหาวิชา พลาสมาฯนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ หรือรายวิชาอื่นๆ ได้

5. ด้านวิธีการสอน การจัดกิจกรรม และปัจจัยส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความเหมาะสม อยู่ในระดับ มาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนได้ชี้แจงวัตถุประสงค์และรายละเอียดของรายวิชา พลาสมาฯก่อนการสอน อาจารย์ผู้สอนมีการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนเพื่อกระตุ้นให้นิสิต มีความกระตือรือร้นในการเรียน และอาจารย์ผู้สอนอธิบายเนื้อหาของรายวิชาและสาธิตทักษะ วิธีการต่างๆ ได้ชัดเจนเพื่อให้ นิสิตเข้าใจเนื้อหาที่เรียน

6. ด้านการวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ เกณฑ์ในการวัดและประเมินผลได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนในคำอธิบายรายวิชา อาจารย์ผู้สอนประเมินผลการเรียน ด้วยความบริสุทธิ์ ยุติธรรม และวิธีการวัดผลมีความสอดคล้องและเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของเนื้อหา แต่ละรายวิชา

7. ด้านคุณภาพนิสิต มีความเหมาะสมโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก 5 ข้อ มีความเหมาะสม อยู่ในระดับน้อย 1 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ นิสิตที่เรียนในรายวิชาพลาสมาฯ สามารถนำความรู้และทักษะไปใช้ในการดำเนิน ชีวิตและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข นิสิตที่เรียนในรายวิชาพลาสมาฯ มีสุขภาพอนามัยที่ดี และนิสิตที่เรียนในรายวิชาพลาสมาฯ มีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ และรู้ภัย

8. ด้านอาจารย์ผู้สอน มีความเหมาะสมโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ ความสามารถ เชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์ ในวิชาที่สอน อาจารย์ผู้สอนให้ความสำคัญกับนิสิต และอาจารย์ผู้สอนมีบุคลิกภาพโดยรวมดี

9. ความคิดเห็น จุดเด่น จุดด้อย เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

9.1 ด้านความมุ่งหมายและขอบเขตเนื้อหากลุ่มวิชา

จุดเด่น มีความมุ่งหมายชัดเจน ครอบคลุมและสอดคล้องสัมพันธ์กับเนื้อหาวิชาตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เป็นการเรียนรู้และเป็นความรู้พื้นฐานของนิสิตได้ดี มีรายวิชาเลือกหลากหลายมากพอตามความต้องการและความสนใจของนิสิต และตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เป็นกลุ่มวิชาที่มุ่งเน้นให้มีความรู้พื้นฐานด้านการปฏิบัติ รู้กฎกติกา มารยาท เทคนิคในการเล่นกีฬา สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

จุดด้อย ระยะเวลาในการเรียนการสอนไม่เพียงพอ เนื่องจากเป็นรายวิชาปฏิบัติ ขอบเขตเนื้อหากว้างเกินไป กระบวนการจัดการเรียนรู้อยู่ขาดการบูรณาการที่ดี

9.2 ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร

จุดเด่น มีงบประมาณสนับสนุน มีรายวิชาเลือกหลากหลาย เพียงพอต่อความต้องการและความสนใจ

จุดด้อย อัตราส่วน สัดส่วน ระหว่างงบประมาณ อาจารย์ และอุปกรณ์ ไม่สอดคล้องกัน ขาดการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม ขาดการประชุมแลกเปลี่ยนระหว่างอาจารย์ผู้สอนร่วมกับผู้บริหาร

9.3 ด้านการจัดผู้สอน

จุดเด่น ผู้สอนมีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องนั้นๆ เปิดโอกาสให้มีอาจารย์ผู้สอนได้จำนวนมาก และผู้สอนมีความชำนาญแต่ละกีฬา

จุดด้อย จำนวนอาจารย์ผู้สอนน้อยลง เนื่องจากด้านความชำนาญการ เชี่ยวชาญยังไม่หลากหลาย และไม่สามารถเชิญอาจารย์พิเศษมาสอนได้ ตามนโยบาย และการจัดผู้สอนยังไม่ตรงตามความรู้ความสามารถ บางครั้งจำนวนผู้เรียนมีมาก หรือมีน้อยเกินไป

9.4 ด้านเนื้อหาวิชา

จุดเด่น เนื้อหา มีความชัดเจน ครอบคลุมทุกประเด็นในแต่ละรายวิชา มีเนื้อหาที่ครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ในรายวิชา และมีความเหมาะสมในการปรับใช้ในชีวิตประจำวัน มีเนื้อหา กระชับ เข้าใจง่าย มีความทันสมัย ความแปลกใหม่จากวิชาเอก น่าสนใจ เป็นรายวิชาที่เรียนแล้วสนุก มีความละเอียด เนื้อหาดี สามารถทำความเข้าใจได้ด้วยตนเอง เรียนรู้ได้เร็ว มีเนื้อหาที่ครบถ้วน และสอดคล้องคุณธรรม จริยธรรม

จุดด้อย มีเนื้อหาเยอะเกินไป บางรายวิชา ยังเรียนไม่ครบ อาจจะต้องเพิ่มเติมให้มากกว่านี้ เนื้อหาวิชาทางกีฬา เป็นทักษะที่ต้องใช้เวลาในการฝึกฝน อาจต้อง มีการฝึกปฏิบัตินอกเวลา ทำให้สอนไม่ครบตามเนื้อหา และเป้าหมายของเนื้อหาวิชา ยังไม่ชัดเจน

9.5 ด้านวิธีการสอน การจัดกิจกรรม และปัจจัยส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน

จุดเด่น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย ผู้สอนมีความกระตือรือร้นในการสอน ทำให้บรรยากาศในการเรียนดีขึ้น มีการสนับสนุนเรื่องอุปกรณ์ในการเรียนการสอน มีสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่เรียน อาจารย์ผู้สอนแนะนำสาธิต ชี้แจงจุดประสงค์ก่อนการเรียนการสอน วิธีการสอนมีคุณภาพ มีการเตรียมความพร้อมในการสอน มีวิธีการสอนที่ดี สามารถปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

จุดด้อย สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวกไม่ได้สัดส่วน และไม่พอเพียง สถานที่ค่อนข้างจำกัด ทำให้ไม่เพียงพอต่อการเรียนการสอนในการฝึกปฏิบัติ ขาดอุปกรณ์และนวัตกรรมในการช่วยสอน

9.6 ด้านการวัดและประเมินผล

จุดเด่น มีวิธีการประเมินที่หลากหลาย มีการติดตามผล การประเมินผลดี มีความเป็นมาตรฐานดี มีความเหมาะสม ตามสัดส่วนการประเมินให้คะแนน การวัดประเมินจากการปฏิบัติมีเกณฑ์การให้คะแนนที่ชัดเจนดี ผู้สอนมีความยุติธรรม และมีความเป็นกลางมาก

จุดด้อย ขาดเครื่องมือ และอุปกรณ์การประเมิน การดูแลไม่ทั่วถึงเนื่องจากนิสิตมีจำนวนมาก บางครั้งรายงานผลการเรียนของนิสิตไม่ต่อเนื่อง

9.7 ด้านคุณภาพนิสิต

จุดเด่น เนื้อหาในแต่ละรายวิชา ได้สอดแทรกและเน้นให้นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งต่อตนเองและสังคม นิสิตสามารถนำไปประกอบวิชาชีพได้และส่งเสริมสุขภาพคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

จุดด้อย นิสิตขาดทัศนคติที่ถูกต้อง เรียนเพื่อหวังเกรดเท่านั้น นิสิตไม่ได้เรียนกับบุคคลหรืออาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

9.8 ด้านอาจารย์ผู้สอน

จุดเด่น อาจารย์สนุกสนาน เป็นกันเอง ทำให้นิสิตกล้าถาม กล้าปรึกษา สอนสนุก เป็นมิตรกับนิสิต อาจารย์สอนอย่างละเอียด สอนเข้าใจง่าย และชัดเจน มีทักษะความรู้ที่ดี สอนดี มุ่งมั่น ถ่ายทอดความรู้ให้นิสิตได้ดีมาก อาจารย์มีบุคลิกดี มีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา สุขภาพ ใส่ใจนิสิตดี อาจารย์มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ แน่แนวดี อารมณ์ดี เข้ากับนิสิตได้ง่าย

จุดด้อย บางรายวิชาจำนวนนิสิตมากทำให้ดูแลไม่ทั่วถึง มีรูปแบบในการสอนไม่หลากหลายเท่าที่ควร

10. ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นต่างๆ ไป

10.1 ควรให้การสนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อผู้เรียน และผู้สอน

10.2 การศึกษาควรยึดหลักการผู้เรียนและความต้องการของผู้เรียน ไม่เห็นผลประโยชน์ของมูลค่าเงินเป็นตัวสำคัญ

10.3 ควรมีการเปิดสอนให้หลากหลายวิชาตามที่มีการแจ้งในหมวดหมู่วิชาเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนสอนเกี่ยวกับศาสตร์อื่นๆ ที่เกี่ยวกับกีฬา และการป้องกันตัว

10.4 ควรมีการจัดสถานที่สำหรับจัดการเรียนการสอน การฝึกปฏิบัติให้เพียงพอ เพราะนิสิตบางคนไม่สะดวกในการเดินทางไปเรียนไกล อาจเกิดอุบัติเหตุได้

10.5 อาจารย์ส่วนมากสอนเข้าใจ และชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหาในรายวิชาเป็นรายวิชาที่สร้างเสริมสุขภาพที่เน้นการใช้ได้จริง และนิสิตสามารถนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

10.6 ควรมีการปรับลดรายวิชาศึกษาทั่วไปลงอีก เพราะควรให้ความสนใจในรายวิชาบังคับ ของสาขาวิชานั้นๆ เพื่อจะได้มีความรู้แน่นมากขึ้น

10.7 ควรจะมีการปรับจาก 1 หน่วยกิต ให้เป็น 2 หน่วยกิต หรือ 3 หน่วยกิต

11. ข้อสังเกต พบว่า การเตรียมการสอนของอาจารย์ที่สอนในกลุ่มรายวิชาพลานามัยมีการเตรียมการสอนครบ มีความพร้อม ทั้งบุคลิก และการแต่งกาย แต่ อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีความพร้อมปานกลาง เนื่องจากนิสิตมีจำนวนมาก ทำให้อุปกรณ์ประกอบการสอนบางรายวิชาไม่เพียงพอ ส่วนสภาพแวดล้อมในการสอน พบว่า ยังไม่สะดวกเท่าที่ควร เนื่องจากบางรายวิชายังไม่มีสถานที่สำหรับใช้ในการเรียนการสอน ต้องเดินทางออกนอกพื้นที่ และสถานที่สำหรับการเรียนการสอนยังไม่เพียงพอ

อภิปรายผล

จากการติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน หมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มรายวิชาพลานามัย ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้วิจัยได้นำเสนอประเด็นการอภิปรายผลในด้านต่างๆ ดังนี้

1. ด้านความมุ่งหมายและขอบเขตเนื้อหาหลักสูตร พบว่า อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน และนิสิต มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าความมุ่งหมายและขอบเขตเนื้อหาหลักสูตรมีความเหมาะสมโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายวิชาพลานามัยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้นิสิตเกิดความสุขสนุกสนานเพลิดเพลินในการเรียนการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย รายวิชาพลานามัยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้นิสิตสามารถนำไปใช้ในการส่งเสริมการมีสุขภาพอนามัยที่ดี และรายวิชาพลานามัยมีเป้าหมายให้นิสิตสามารถนำเทคนิค ทักษะ และ ขั้นตอนการออกกำลังกายไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งจากการประเมินทำให้เห็นได้ว่าหลักสูตรได้กำหนดความมุ่งหมายและขอบเขตเนื้อหาหลักสูตร ที่ชัดเจน ครอบคลุม สอดคล้องกับเนื้อหาของหลักสูตร สอดคล้องกับงานวิจัยของ บังอร บุตรราช (2551 : 87) พบว่า ด้านความมุ่งหมายและขอบเขตเนื้อหาหลักสูตร มีความเหมาะสมในระดับมาก ผลการประเมินดังกล่าวเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่าวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสม เพราะมีการกำหนดขึ้นให้สอดคล้องกับปรัชญาของมหาวิทยาลัย ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ส่งเสริมพัฒนาการด้านจิตใจและความชัดเจน เข้าใจง่าย สอดคล้องกับ อุทุมพร จามรมาน (2533 : 10-34) ที่กล่าวว่า วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายทางการศึกษา กิจกรรมการเรียนการสอน ผู้เรียน ผู้สอน และยังสอดคล้องกับ กองทะเบียนและประมวลผล (2551 : 3-6) ที่กล่าวว่า มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เป็นสถาบันที่มีปณิธานมุ่งมั่นในการผลิตบัณฑิตให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการ ดังคำขวัญของมหาวิทยาลัยว่า “ผู้มีปัญญา พึงเป็นอยู่เพื่อมหาชน” ซึ่งหมวดวิชาศึกษาทั่วไปจึงเป็นรายวิชาที่มุ่งสร้างบัณฑิต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นิสิตสามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงตนอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี

2. ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร พบว่า อาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน มีความเห็นสอดคล้องกันว่าด้านการบริหารจัดการหลักสูตรมีความเหมาะสม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกเป็นรายข้อ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางเกือบทุกข้อ มี 1 ข้อ ที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตร มีความคิดเห็นต่างจากอาจารย์ผู้สอนว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คือ ผู้บริหารมีการจัดสรรงบประมาณในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งจากผลการประเมินดังกล่าวทำให้ทราบจุดบกพร่อง และเป็นปัญหาในการบริหารจัดการหลักสูตร มหาวิทยาลัยควรมีการปรับปรุง

และพัฒนาโดยให้การสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอนแต่ละรายวิชา ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนร่วมกันประชุมแลกเปลี่ยนความรู้ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ร่วมกันปรึกษาหารือ แก้ไขปัญหา และอุปสรรค ในการเรียนการสอนของนิสิต และควรมีการจัดฝึกอบรมเสริมทักษะให้ความรู้สำหรับอาจารย์ผู้สอน เพื่อให้การบริหารจัดการหลักสูตรมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ บังอร บุตรราช (2551 : 87) พบว่า ในด้านการบริหารจัดการหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเป็นปัญหาและอุปสรรคในการใช้หลักสูตรให้บรรลุผลที่สมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และควรให้มีการปรับปรุงและพัฒนาให้เป็นไปตามเกณฑ์การจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา

3. ด้านการจัดผู้สอน พบว่า อาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอนมีความเห็นสอดคล้องกันด้านการจัดผู้สอนว่ามีความเหมาะสม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก 3 ข้อ มีความเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ ได้แก่ ผู้บริหารได้มีการจัดผู้สอนที่มีทักษะ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ตามลักษณะเนื้อหาวิชาที่สอน ผู้บริหารจัดอาจารย์ที่มีความรู้ตรงตามเนื้อหาวิชาที่สอน และผู้บริหารจัดอาจารย์ที่มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ มาเป็นผู้สอนในแต่ละรายวิชา ส่วนข้อที่มีความเหมาะสมระดับปานกลาง ควรมีการปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้น ได้แก่ การจัดสัดส่วนระหว่างอาจารย์กับจำนวนนิสิตที่เรียนในแต่ละรายวิชาไม่มีความเหมาะสม เพราะมีจำนวนนิสิตมากเกินไป ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์และนิสิตเป็นไปได้ยากเพราะสัดส่วนไม่เหมาะสม ซึ่งการเรียนการสอนควรมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ ผู้สอน ผู้เรียน และการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน และควรมีการเชิญอาจารย์พิเศษที่มีความเชี่ยวชาญภายนอกมาเป็นผู้สอน ซึ่งทำให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ บังอร บุตรราช (2551 : 87) ที่พบว่า การจัดผู้สอนในภาพรวม มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากสัดส่วนของผู้สอนต่อจำนวนนิสิตในรายวิชาที่อาจารย์สอน ยังไม่เหมาะสม เพราะจำนวนนิสิตมีมากเกินไป ทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

4. ด้านเนื้อหาวิชา พบว่า อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน และนิสิต มีความเห็นสอดคล้องกันในด้านเนื้อหาวิชา โดยภาพรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกข้อ จากการผลการประเมินจะเห็นได้ว่า เนื้อหาวิชาพลาสมาที่มีความสำคัญและน่าสนใจต่อนิสิต มีความครอบคลุม และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีความทันสมัยและทันเหตุการณ์ เรียนแล้วมีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต มีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม และแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงแก่นิสิต สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ หรือรายวิชาอื่นๆ ได้ และที่สำคัญมีความเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้และทักษะความสามารถของนิสิต ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของเนื้อหาวิชาพลาสมาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

5. ด้านวิธีการสอน การจัดกิจกรรม. และด้านปัจจัยส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน พบว่า อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน และนิสิตที่เรียน มีความเห็นสอดคล้องกันในด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยภาพรวมมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะเห็นได้ว่า มีความเห็นสอดคล้องกันว่าเหมาะสมอยู่ในระดับมากเกือบทุกข้อ ส่วนข้อที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตร มีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่

อาจารย์ผู้สอนได้ชี้แจงวัตถุประสงค์และรายละเอียดของรายวิชาพลานามัยก่อนการสอน และมีการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนเพื่อกระตุ้นให้นิสิตมีความกระตือรือร้นในการเรียน ซึ่งเป็นอีกเหตุผลที่ทำให้มนิสิตมาเรียนในรายวิชาพลานามัยเป็นจำนวนมาก รวมทั้ง อาจารย์ผู้สอนเปิดโอกาสให้นิสิตมีส่วนร่วม แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแสดงความคิดเห็นในระหว่างที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีรูปแบบการสอนและการจัดกิจกรรมที่หลากหลายในเชิงบูรณาการ ด้านทักษะการกีฬา ทำให้นิสิตสนใจมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ชูติมา สุวรรณทะ (2540 : 19-22) ที่กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของทบวงมหาวิทยาลัย ได้กำหนดรูปแบบการจัดวิชาศึกษาทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษา ในด้านการจัดการเรียนการสอน โดยมีวิธีการสอนให้ผู้เรียนรู้จักวิเคราะห์ วิจารณ์ หาเหตุผล และผู้สอนหาวิธีที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่สอน เพื่อให้ผู้เรียนมีความสนใจมากขึ้น และควรให้การส่งเสริมมากสำหรับการจัดการเรียนการสอน คือ ด้านสื่อวัสดุ อุปกรณ์ในรายวิชาพลานามัยไม่เพียงพอ เนื่องจากนิสิตมีจำนวนมากว่า ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ บังอร บุตรราช (2551 : 88) พบว่า ด้านอาคารสถานที่ สื่อและอุปกรณ์การสอน ในภาพรวม มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง เนื่องจากสื่อและอุปกรณ์การสอน ยังไม่ดีเท่าที่ควร ทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

6. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน พบว่า อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน และนิสิตที่เรียน มีความเห็นสอดคล้องกันในการวัดและประเมินผลการเรียน โดยภาพรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสามารถบ่งบอกว่าหลักสูตรมีเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลได้กำหนดไว้ อย่างชัดเจนในคำอธิบายรายวิชา วิธีการวัดผลมีความสอดคล้องและเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของ เนื้อหาแต่ละรายวิชา ซึ่งสอดคล้องกับ สมนึก ภัททิยธนี (2556 : 1-4) ได้กล่าวว่า การวัดผลทางการศึกษา หมายถึง กระบวนการหาปริมาณความสามารถเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ต้องการ อันสืบเนื่องจากการเรียนการสอนโดยใช้เครื่องมือวัดทางการศึกษาอย่างใดอย่างหนึ่งมาวัดเพื่อให้ได้ข้อมูลอย่างชัดเจน ผลจากการวัดมักจะออกมาเป็นตัวเลขคะแนน หรือสัญลักษณ์ หรือข้อมูล และอาจารย์ผู้สอน ประเมินผลการเรียนด้วยความบริสุทธิ์ ยุติธรรม ทำให้การวัดและประเมินผลการเรียนมีคุณภาพ และมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ถึง มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบังอร บุตรราช (2551 : 89) พบว่า คณะกรรมการบริหารคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อาจารย์ผู้สอน นิสิตที่เคยเรียน มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าการวัดและประเมินผลในภาพรวม มีความเหมาะสมในระดับมาก อาจเนื่องจากอาจารย์ผู้สอนมีการชี้แจงเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่กำหนดไว้ชัดเจนและเหมาะสม ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดให้ผู้เรียนทราบ

7. ด้านคุณภาพของนิสิต พบว่า อาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน มีความเห็นสอดคล้องกัน โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากนิสิตที่เรียนในกลุ่มรายวิชาพลานามัย สามารถนำความรู้และทักษะไปใช้ในการดำเนินชีวิตและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข มีสุขภาพอนามัยที่ดี มีความรู้พื้นฐาน เรื่อง กฎ กติกา มารยาทในการเล่นกีฬา และการออกกำลังกายได้ และที่สำคัญนิสิตที่เรียนไม่เบื่อน่ายในการเรียนกลุ่มรายวิชาพลานามัย

8. ด้านอาจารย์ผู้สอน พบว่า นิสิตมีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกเป็นรายข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกข้อเช่นกัน อาจเนื่องมาจาก อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ ความสามารถ เชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์ ในวิชาที่สอน

ให้ความเป็นกันเองกับนิสิต สามารถถ่ายทอดเนื้อหาวิชาที่สอนได้ดี มีความรับผิดชอบ และเข้าสอนตรงต่อเวลา ให้ความสำคัญ คำปรึกษา ช่วยแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการเรียนให้กับนิสิต และผู้สอนมีบุคลิกภาพโดยรวมดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ควรนำข้อมูลที่ได้จากการติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน ไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร และการพัฒนาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน ควรมีการติดตามผลและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

1.2 ควรให้การสนับสนุน และส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนด้านการบริหารจัดการหลักสูตร โดยเฉพาะให้การสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอนแต่ละรายวิชา และด้านการจัดผู้สอน ควรจัดสัดส่วนระหว่างอาจารย์กับจำนวนนิสิตที่เรียนในแต่ละรายวิชาได้อย่างเหมาะสม ควรเชิญอาจารย์พิเศษที่มีความเชี่ยวชาญภายนอกมาเป็นผู้สอน ตามความต้องการและเป็นการเพิ่มคุณภาพของนิสิตให้ดียิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรจัดเก็บข้อมูลการติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน โดยการสัมภาษณ์เพิ่มเติม

2.2 ควรมีการติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนของรายวิชาต่างๆ ของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป และแต่ละรายวิชาของสาขาวิชาต่างๆ ของแต่ละหลักสูตร อย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลที่ดียิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. วิธีการและเครื่องมือประเมินผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ, 2548 ก.
- กองทะเบียนและประมวลผล. คู่มือการใช้ระบบทะเบียน. มหาสารคาม : กองทะเบียนและประมวลผล มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2548 ข.
- _____. คู่มือระเบียบข้อบังคับ ระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2551. มหาสารคาม : คลังน่านาวิทยา, 2551.
- คณิงนิตย์ สายสิงห์ และอนิรุทธ์ สายสิงห์. การจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ที่สอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่มีผลต่อความพึงพอใจของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม = An Approach of Learning and Teaching of General Education Lecturers Affecting Mahasarakham University Student's Satisfaction. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2555.
- คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. รายงานประจำปี 2556 คณะศึกษาศาสตร์. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2556.
- จารุวรรณ เขียวน้ำชุม. การประเมินหลักสูตรดัชนีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม : การวิจัยผสานวิธี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2553.
- ดวงพร นามหิงษ์. การติดตามและประเมินการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปกลุ่มวิทยาศาสตร์และคอมพิวเตอร์และกลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศ ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2552.
- ชมพูนุช รัตนา. รายงานการสัมมนาทางวิชาการแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปของหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรี. กรุงเทพฯ : ส่วนวิจัยและพัฒนาสำนักมาตรฐานอุดมศึกษา สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย, 2538.
- ชุดิมา สุวรรณทะ. สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนกระบวนวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2540.
- ญาณวรรณ เก่งถนอมม้า. การติดตามผลการปฏิบัติงานของบัณฑิตครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า ภาควิศวกรรมไฟฟ้า คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2540.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. นโยบาย แนวทาง และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา, 2544.
- นุชชานา เหลืองอังกูร และคณะ. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ. มหาสารคาม : ภาควิชาวิจัยและพัฒนาศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2544.
- บงอร บุตรราช. การติดตามและประเมินการจัดการเรียนการสอนการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียนขนาดใหญ่ หมวดศึกษาทั่วไป หลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2551.

- บุญชม ศรีสะอาด. การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2546.
- _____. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2545.
- บุญชม ศรีสะอาด และอรนุช ศรีสะอาด. การประเมินหลักสูตรระดับบัณฑิตสาขาวิชาการบริหาร และพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2551.
- ประชุม รอดประเสริฐ. การบริหารโครงการ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : เนติกุลการพิมพ์, 2539.
- เพิ่มศักดิ์ บัวส่อง. การประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนของนักศึกษาจากประเทศกัมพูชา ที่ศึกษาในอาชีวศึกษาศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2553.
- พรรณี อวนสกุล. รายงานผลการประเมินคุณภาพภายในประจำปีการศึกษา 2551. เชียงใหม่ : คณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค มหาวิทยาลัยพายัพ, 2542.
- พิมพ์พี คุ่มประดิษฐ์. การประเมินหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาเทคโนโลยี คอมพิวเตอร์ ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พุทธศักราช 2534. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2540.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. สัตตศิลา : หลักเจ็ดประการสำหรับการเปลี่ยนผ่านการศึกษาเข้าสู่ยุค เศรษฐกิจฐานความรู้. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.
- ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน. การประยุกต์ใช้ SPSS วิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย = Statistics package for the social sciences. กอสินธุ์ : ประสานการพิมพ์, 2551.
- ศิริพร ไสยรัตน์. การประเมินหลักสูตรปริญญาตรีพุทธศักราช 2543 หมวดศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยใช้รูปแบบ CIPP. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2548.
- สงคราม เขาวนศิลป์. การประเมินผลกระบวนวิชาศึกษาทั่วไป คณะมนุษยศาสตร์ ปีการศึกษา 2541 – 2542. เชียงใหม่ : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2542.
- สมคิด พรหมจ้อย. เทคนิคการประเมินโครงการ. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2542.
- _____. การเขียนโครงการวิจัย : หลักการและแนวปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : จตุพร ดีไซน์, 2554.
- สมชาย ดุรงค์เดช. การประเมินผลโครงการ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2542.
- สมนึก ภัทธิยธนี. การวัดผลการศึกษา. กอสินธุ์ : ประสานการพิมพ์, 2556.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. วิธีวิทยาการประเมินศาสตร์แห่งคุณค่า. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (2550 - 2554). กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2554.

- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. แผนพัฒนาการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 10 (2551- 2554). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2554.
- สำนักศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2554). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2554.
- สุพักตร์ พิบูลย์. “แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการประเมิน” ใน ประมวลสาระชุดวิชาการประเมิน และการจัดการโครงการประเมิน หน่วยที่ 1. หน้า 1-52. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์, 2545.
- สุวิมล ตีรภานันท์. การประเมินโครงการ : แนวทางสู่การปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการประเมินและการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2545.
- เสริมศรี ไชยศร. พื้นฐานการสอน. เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2539.
- อุทุมพร จามรมาร. คู่มือการประเมินโครงการฝึกอบรม. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- Alkin, Marvin C. Evaluation Theory Development. Los Angeles : U.S.A, 1969.
- Brown, D. Lawrence. “An Evaluation of Alternative Proxies for the Market's Assessment of Unexpected Earnings,” Journal of Accounting and Economics. 9(2) : 159–193 ; July, 1987.
- David Alan Byland. A conceptual Model for the Development and Formative Evaluation of an on-line Undergraduate Curriculum. Doctor's of Thesis United States Awarded : Capella University, 2001.
- Dalton, Bruce and Lois Wright. “Using Community Input for the Curriculum Review Process,” Journal of Social Work Education. 35(2) : 275 - 278 ; Spring – Summer, 1999.
- Ebel, R. L. Essentials of Educational Measurement. 3rd ed. Englewood Cliffs, NJ : Prentice Hall, 1979.
- Ebel, Frisbie. Essentials of Educational Measurement. 4th ed. Englewood Cliffs N.J. : Prentice-Hall, 1986.
- Gronlund, N.E. and R.L. Linn. Measurement and Evaluation in Teaching. 6th ed New York : MacMilla, 1990.
- Kittel, Robert Stuart. “Abstinence Education : Creating Evaluation Criteria And Evaluating Curriculum,” Dissertation Abstracts International. 65(3) : 883 – A ; September, 2004.
- Mingucci, Monica Marcolin. “Action Research as ESL Teacher Professional Development,” Dissertation Abstracts Intentional. 63(2) : 451 - A ; August, 2002.
- Ralph W. Tyler. “Appraisal of Educational Achievement Gained in the Armed Forces,” Educational and Psychological Measurement. (3) : 97-101 ; January, 1943.

- Scriven, M. "The methodology of evaluation," in Curriculum Evaluation. American Educational Research Association Monograph Series on Evaluation No. 1. edited by R.E. Stake. P. 51-60. Chicago : Rand McNally, 1967.
- Stufflebeam, D. L. "A standards-based Perspective on Evaluation," Advances in Program Evaluation. 3 : 61-88, 1997.
- Thorndike R. L. and E. P. Hagen. Measurement and Evaluation in Psychology and Education. 4th ed. New Delhi : Willey Eastern Limited, 1979.
- Tyler, R.W. Basic Principles of Curriculum and Instruction. Chicago : University of Chicago Press, 1950.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

การติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน หมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มพหุภาษามัย
ระดับปริญญาตรี
(ฉบับที่ 1 : สำหรับนิสิต)

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลวิจัย เรื่อง การติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน หมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มรายวิชาพหุภาษามัย ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในด้านต่างๆ ขอให้ท่านโปรดตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ซึ่งคำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

2. แบบสอบถามฉบับนี้มี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ทั้ง 5 ด้าน คือ

1. ด้านความมุ่งหมายและขอบเขตเนื้อหากลุ่มวิชา
2. ด้านเนื้อหาวิชา
3. ด้านอาจารย์ผู้สอน
4. ด้านวิธีการสอน การจัดกิจกรรม และปัจจัยส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน
5. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดเด่น จุดด้อย ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นต่างๆ ไป

3. ข้อมูลทั้งหมด ผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับ ไม่มีการเปิดเผยข้อมูลเป็นรายบุคคล

ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

นางสาวธนกร กอเสนาะรส

นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มมส

เบอร์โทร 085-2745003

ตอนที่ 1
สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่าง หน้าข้อความที่ตรงกับสถานภาพของท่าน

1. เพศ
 ¹ ชาย ² หญิง
2. คณะที่สังกัด
 ¹ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
 ² คณะวิศวกรรมศาสตร์
 ³ คณะนิติศาสตร์
 ⁴ คณะศึกษาศาสตร์
 ⁵ คณะเทคโนโลยี
 ⁶ คณะการบัญชีและการจัดการ
 ⁷ คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม
 ⁸ คณะแพทยศาสตร์
 ⁹ วิทยาลัยการเมืองการปกครอง

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนิสิตเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ทั้ง 5 ด้าน จำนวน 40 ข้อ
โดยให้นิสิตทำเครื่องหมาย / ลงช่องตามความคิดเห็น และให้ข้อเสนอแนะ

ความคิดเห็น	ระดับความเหมาะสม / ความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านความมุ่งหมายและขอบเขตเนื้อหาหลักสูตรวิชา					
1. รายวิชาพลานามัยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้นิสิตมีความรู้พื้นฐาน และมีทักษะในการเล่นกีฬา					
2. รายวิชาพลานามัยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้นิสิตมีความรู้เรื่องกฎ กติกา มารยาทในการเล่นกีฬา/การแข่งขัน					
3. รายวิชาพลานามัยมีเป้าหมายให้นิสิตสามารถนำเทคนิค ทักษะ และ ขั้นตอนการออกกำลังกายไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้					
4. รายวิชาพลานามัยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้นิสิตเกิดความสุขสนานเพลิดเพลินในการเรียน การเล่นกีฬา และการออกกำลังกาย					
5. รายวิชาพลานามัยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้นิสิตสามารถนำไปใช้ในการส่งเสริมการมีสุขภาพอนามัยที่ดี					
6. รายวิชาพลานามัยมีเป้าหมายเพื่อให้นิสิตสามารถนำความรู้และ ทักษะไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้					

ความคิดเห็น	ระดับความเหมาะสม /ความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
7. รายวิชาพลานามัยมีเป้าหมายเพื่อให้บัณฑิตมีเจตคติที่ดีต่อกีฬา และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ทางการเคลื่อนไหวในกีฬาประเภทต่างๆ ได้					
ด้านเนื้อหาวิชา					
8. เนื้อหาวิชาพลานามัยมีความสำคัญและน่าสนใจต่อนิสิต					
9. เนื้อหาวิชาพลานามัยมีความครอบคลุม และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร					
10. เนื้อหาวิชาพลานามัยมีความทันสมัยและทันเหตุการณ์					
11. เนื้อหาวิชาพลานามัยที่เรียนมีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต					
12. เนื้อหาวิชาพลานามัยมีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม และแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงแก่นิสิต					
13. เนื้อหาวิชาพลานามัยมีความเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้และทักษะความสามารถของนิสิต					
14. เนื้อหาวิชาพลานามัยนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ หรือรายวิชาอื่นๆ ได้					
ด้านอาจารย์ผู้สอน					
15. อาจารย์ผู้สอนสามารถถ่ายทอดเนื้อหาวิชาที่สอนได้ดี					
16. อาจารย์ผู้สอนแนะนำแนวการสอน การวัดและประเมินผลแก่นิสิต					
17. อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ ความสามารถ เชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์ ในวิชาที่สอน					
18. อาจารย์ผู้สอนมีคุณธรรม จริยธรรม และมีเมตตาแก่นิสิต					
19. อาจารย์ผู้สอนมีความรับผิดชอบ และเข้าสอนตรงต่อเวลา					
20. อาจารย์ผู้สอนให้ความเป็นกันเองแก่นิสิต					

ความคิดเห็น	ระดับความเหมาะสม /ความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
21. อาจารย์ผู้สอนมีการติดตามและนำความรู้ใหม่มาสอน					
22. อาจารย์ผู้สอนอธิบาย ให้คำแนะนำ คำปรึกษา ช่วยแก้ไขปัญหาลูกเกี่ยวกับการเรียนให้กับนิสิต					
23. อาจารย์ผู้สอนมีบุคลิกภาพโดยรวมดี					
ด้านวิธีการและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
24. อาจารย์ผู้สอนได้ชี้แจงวัตถุประสงค์และรายละเอียดของรายวิชาพลาสมาฯก่อนการสอน					
25. อาจารย์ผู้สอนมีการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนเพื่อกระตุ้นให้นิสิตมีความกระตือรือร้นในการเรียน					
26. อาจารย์ผู้สอนอธิบายเนื้อหาของรายวิชา และสาธิต ทักษะ วิธีการต่างๆ ได้ชัดเจนเพื่อให้นิสิตเข้าใจ เนื้อหาที่เรียน					
27. อาจารย์ผู้สอนเปิดโอกาสให้นิสิตมีส่วนร่วม แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแสดงความคิดเห็นในระหว่างที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
28. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีรูปแบบการสอน และการจัดกิจกรรมที่หลากหลายในเชิงบูรณาการ ด้านทักษะการกีฬา					
29. ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีการสอดแทรก คุณธรรม จริยธรรม และแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ในเนื้อหาวิชาพลาสมาฯให้กับนิสิต					
ด้านปัจจัยส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน					
30. ผู้บริหารส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ในรายวิชาพลาสมาฯได้อย่างเพียงพอ					
31. อาจารย์ผู้สอนได้นำเทคโนโลยีสมัยใหม่ มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
32. อาจารย์ผู้สอนใช้ สื่อ วัสดุอุปกรณ์การเรียน การสอนที่ทันสมัยเหมาะสม สอดคล้องกับเนื้อหา ในรายวิชาที่สอน					

ความคิดเห็น	ระดับความเหมาะสม /ความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
33. อาจารย์ผู้สอนมีการใช้ สื่อ วัสดุอุปกรณ์ ที่หลากหลาย เพื่อช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจ ให้นิสิตเกิดความสนุกสนานและไม่เบื่อ ในการศึกษา					
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน					
34. เกณฑ์ในการวัดและประเมินผลได้กำหนดไว้อย่าง ชัดเจนในคำอธิบายรายวิชา					
35. อาจารย์ผู้สอนใช้วิธีการวัดและประเมินผลการเรียน หลายรูปแบบ					
36. วิธีการวัดผลมีความสอดคล้องและเหมาะสมกับ วัตถุประสงค์ของเนื้อหาแต่ละรายวิชา					
37. อาจารย์ผู้สอนออกข้อสอบครอบคลุมและสอดคล้อง กับวัตถุประสงค์ และเนื้อหา					
38. อาจารย์ผู้สอนสังเกตและประเมินพัฒนาการของ นิสิตอย่างต่อเนื่อง					
39. อาจารย์ผู้สอนให้นิสิตทราบผลการเรียนรู้ของตนเอง อย่างต่อเนื่อง					
40. อาจารย์ผู้สอนประเมินผลการเรียนด้วยความบริสุทธิ์ ยุติธรรม					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดเด่น จุดด้อย ปัญหา และความต้องการเกี่ยวกับการจัดการเรียน
การสอน ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นต่างๆ ไป

1. ด้านความมุ่งหมายและขอบเขตเนื้อหาหลักสูตรวิชา

จุดเด่น	จุดด้อย

2. ด้านเนื้อหาวิชา

จุดเด่น	จุดด้อย

3. ด้านอาจารย์ผู้สอน

จุดเด่น	จุดด้อย

4. ด้านวิธีการสอน การจัดกิจกรรม และปัจจัยส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน

จุดเด่น	จุดด้อย

5. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

จุดเด่น	จุดด้อย

6. ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นต่างๆ ไป

.....

.....

.....

แบบสอบถาม

การติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน หมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มพลานามัย
ระดับปริญญาตรี

(ฉบับที่ 2 : สำหรับอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน)

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลวิจัย เรื่อง การติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน หมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มพลานามัย ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในด้านต่างๆ ขอให้ท่านโปรดตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ซึ่งคำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

2. แบบสอบถามฉบับนี้มี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับसानภาพของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ทั้ง 7 ด้าน คือ

1. ด้านความมุ่งหมายและขอบเขตเนื้อหาหลักสูตร
2. ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร
3. ด้านการจัดผู้สอน
4. ด้านเนื้อหาวิชา
5. ด้านวิธีการสอน การจัดกิจกรรม และปัจจัยส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน
6. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน
7. ด้านคุณภาพของนิสิต

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดเด่น จุดด้อย ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นต่างๆ ไป

3. ข้อมูลทั้งหมด ผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับ ไม่มีการเปิดเผยข้อมูลเป็นรายบุคคล

ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

นางสาวธนกร กอเสนาะรส

นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มมส

เบอร์โทร 085-2745003

ตอนที่ 1
สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่าง หน้าข้อความที่ตรงกับสถานภาพของท่าน

1. เพศ
¹ ชาย ² หญิง
2. ตำแหน่งหน้าที่
¹ อาจารย์ประจำหลักสูตร
² อาจารย์ผู้สอน
3. การศึกษาสูงสุด
¹ปริญญาเอก
²ปริญญาโท
³ปริญญาตรี
4. ตำแหน่งทางวิชาการ
¹ ศาสตราจารย์
² รองศาสตราจารย์
³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
⁴ อาจารย์
5. ประสบการณ์การสอนในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม
¹ 1 - 5 ปี
² 6 - 10 ปี
³ 11 - 15 ปี
⁴ มากกว่า 15 ปี

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ทั้ง 7 ด้าน จำนวน 47 ข้อ
โดยทำเครื่องหมาย / ลงช่องตามความคิดเห็น และให้ข้อเสนอแนะ

ความคิดเห็น	ระดับความเหมาะสม / ความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านความมุ่งหมายและขอบเขตเนื้อหากลุ่มวิชา					
1. รายวิชาพลานามัยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐาน และมีทักษะในการเล่นกีฬา					
2. รายวิชาพลานามัยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้บัณฑิตมีความรู้เรื่องกฎ กติกา มารยาทในการเล่นกีฬา/การแข่งขัน					

ความคิดเห็น	ระดับความเหมาะสม /ความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3. รายวิชาพลานามัยมีเป้าหมายให้นิสิตสามารถนำเทคนิค ทักษะ และ ขั้นตอนการออกกำลังกายไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้					
4. รายวิชาพลานามัยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้นิสิตเกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลินในการเรียน การเล่น กีฬา และการออกกำลังกาย					
5. รายวิชาพลานามัยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้นิสิตสามารถนำไปใช้ใน การส่งเสริมการมีสุขภาพอนามัยที่ดี					
6. รายวิชาพลานามัยมีเป้าหมายเพื่อให้นิสิตสามารถนำความรู้และ ทักษะไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้					
7. รายวิชาพลานามัยมีเป้าหมายเพื่อให้นิสิตมีเจตคติที่ดีต่อกีฬา และมี ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ทางการเคลื่อนไหวในกีฬาประเภทต่างๆ ได้					
ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร					
8. ผู้บริหารมีการจัดสรรงบประมาณในการจัดการเรียน การสอน					
9. ผู้บริหารให้การสนับสนุนงบประมาณในการจัด กิจกรรมการเรียน การสอนของอาจารย์ผู้สอน แต่ละรายวิชา					
10. ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนร่วมกันประชุมแลกเปลี่ยน ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน					
11. ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนร่วมกันปรึกษาหารือ แก้ไขปัญหา และอุปสรรค ในการเรียนการสอนของ นิสิต					
12. ผู้บริหารมีการจัดฝึกอบรมเสริมทักษะให้ความรู้ สำหรับอาจารย์ผู้สอน					
ด้านการจัดผู้สอน					
13. ผู้บริหารจัดสัดส่วนระหว่างอาจารย์กับจำนวนนิสิตที่ เรียนในแต่ละ รายวิชาได้อย่างเหมาะสม					

ความคิดเห็น	ระดับความเหมาะสม /ความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
14. ผู้บริหารจัดการอาจารย์ที่มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ มาเป็นผู้สอนในแต่ละรายวิชา					
15. ผู้บริหารจัดการอาจารย์ที่มีความรู้ตรงตามเนื้อหาวิชาที่สอน					
16. ผู้บริหารได้มีการจัดผู้สอนที่มีทักษะ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ตามลักษณะเนื้อหาวิชาที่สอน					
17. ผู้บริหารได้เชิญอาจารย์พิเศษที่มีความเชี่ยวชาญ ภายนอกมาเป็นผู้สอน					
ด้านเนื้อหาวิชา					
18. เนื้อหาวิชาพลาณามัยมีความสำคัญและน่าสนใจต่อนิสิต					
19. เนื้อหาวิชาพลาณามัยมีความครอบคลุม และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร					
20. เนื้อหาวิชาพลาณามัยมีความทันสมัยและทันเหตุการณ์					
21. เนื้อหาวิชาพลาณามัยที่เรียนมีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต					
22. เนื้อหาวิชาพลาณามัยมีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมและแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงแก่นิสิต					
23. เนื้อหาวิชาพลาณามัยมีความเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้และทักษะ ความสามารถของนิสิต					
24. เนื้อหาวิชาพลาณามัยนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ หรือ รายวิชาอื่นๆ ได้					
ด้านวิธีการสอน การจัดกิจกรรม และปัจจัยส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน					
25. อาจารย์ผู้สอนได้ชี้แจงวัตถุประสงค์และรายละเอียดของรายวิชาพลาณามัยก่อนการสอน					
26. อาจารย์ผู้สอนมีการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนเพื่อกระตุ้นให้นิสิต มีความกระตือรือร้นในการเรียน					
27. อาจารย์ผู้สอนอธิบายเนื้อหาของรายวิชา และสาธิต ทักษะ วิธีการต่างๆ ได้ชัดเจนเพื่อให้นิสิตเข้าใจเนื้อหาที่เรียน					

ความคิดเห็น	ระดับความเหมาะสม /ความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
28. อาจารย์ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วม แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแสดงความคิดเห็นในระหว่างที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
29. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีรูปแบบการสอน และการจัดกิจกรรมที่หลากหลายในเชิงบูรณาการด้านทักษะการกีฬา					
30. ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม และแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในเนื้อหาวิชาพละนันทนันทให้แก่นักศึกษา					
31. ผู้บริหารส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อวัสดุ อุปกรณ์ในรายวิชาพละนันทนันทได้อย่างเพียงพอ					
32. ผู้บริหารมีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน					
33. อาจารย์ผู้สอนใช้ สื่อ วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน ที่ทันสมัยเหมาะสม สอดคล้องกับเนื้อหาในรายวิชาที่สอน					
34. อาจารย์ผู้สอนมีการใช้ สื่อ วัสดุอุปกรณ์ที่หลากหลาย เพื่อช่วย กระตุ้นและสร้างความสนใจให้นักศึกษาเกิดความสนุกสนานและไม่เบื่อ ในการเรียน					
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน					
35. เกณฑ์ในการวัดและประเมินผลได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนในคำอธิบายรายวิชา					
36. อาจารย์ผู้สอนใช้วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนหลายรูปแบบ					
37. วิธีการวัดผลมีความสอดคล้องและเหมาะสม กับวัตถุประสงค์ของ เนื้อหาแต่ละรายวิชา					
38. อาจารย์ผู้สอนออกข้อสอบครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และเนื้อหา					
39. อาจารย์ผู้สอนสังเกตและประเมินพัฒนาการของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง					

ความคิดเห็น	ระดับความเหมาะสม /ความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
40. อาจารย์ผู้สอนให้นิสิตทราบผลการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง					
41. อาจารย์ผู้สอนประเมินผลการเรียนด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม					
ด้านคุณภาพของนิสิต					
42. นิสิตที่เรียนในรายวิชาพลานามัย มีสุขภาพอนามัยที่ดี					
43. นิสิตเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนรายวิชาพลานามัย					
44. นิสิตที่เรียนในรายวิชาพลานามัย มีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ และรู้ภัย					
45. นิสิตที่เรียนในรายวิชาพลานามัย มีความรู้พื้นฐานเรื่อง กฎ กติกา มารยาทในการเล่นกีฬา และการออกกำลังกายได้					
46. นิสิตที่เรียนในรายวิชาพลานามัย มีเจตคติที่ดีต่อกีฬา และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ทางการเคลื่อนไหวในกีฬาประเภทต่างๆ ได้					
47. นิสิตที่เรียนในรายวิชาพลานามัย สามารถนำความรู้และทักษะไปใช้ในการดำเนินชีวิตและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดเด่น จุดด้อย ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นต่างๆ ไป

1. ด้านความมุ่งหมายและขอบเขตเนื้อหาหลักสูตรวิชา

จุดเด่น	จุดด้อย

2. ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร

จุดเด่น	จุดด้อย

3. ด้านการจัดผู้สอน

จุดเด่น	จุดด้อย

4. ด้านเนื้อหาวิชา

จุดเด่น	จุดด้อย

5. ด้านวิธีการสอน การจัดกิจกรรม และปัจจัยส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน

จุดเด่น	จุดด้อย

6. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

จุดเด่น	จุดด้อย

7. ด้านคุณภาพนิสิต

จุดเด่น	จุดด้อย

8. ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่นๆ ไป

.....

.....

.....

แบบสังเกตเพื่อวัดภาคปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มรายวิชาพลานามัย

รายการที่สังเกต	น้ำหนักคะแนน		
	() เตรียมได้ครบ	() เตรียมไม่ครบ	() ไม่เตรียม
1. การเตรียมการสอนของผู้สอน	() มีความพร้อมมาก	() มีความพร้อมปานกลาง	() ไม่มีความพร้อม
2. ความพร้อมของผู้สอน	() ครบตามที่กำหนด	() ไม่ครบตามที่กำหนด	() ไม่ได้เตรียม
3. อุปกรณ์ประกอบการสอนพร้อมเพียงใด	() มีความพร้อมและความเหมาะสมมาก	() มีความพร้อมและมีความเหมาะสมปานกลาง	() ไม่มีความพร้อมและไม่มีความเหมาะสม
4. สภาพแวดล้อมในการสอน - สถานที่ - จำนวนนิสิต - สิ่งอำนวยความสะดวก	() ครบตามที่กำหนด	() ไม่ครบตามที่กำหนด	() ไม่ได้เตรียม

ภาคผนวก ข
ค่าดัชนีความสอดคล้อง ค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถาม
และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตาราง 16 ผลการประเมินความสอดคล้องของข้อคำถาม จากผู้เชี่ยวชาญ ค่าอำนาจจำแนก (r_{xy}) ที่เข้าเกณฑ์และ ค่าความเชื่อมั่น (α) ของแบบสอบถาม (ฉบับที่ 1 สำหรับนิสิต)

ข้อที่	ดัชนีความสอดคล้อง	ค่าอำนาจจำแนก (r_{xy})	ข้อที่	ดัชนีความสอดคล้อง	ค่าอำนาจจำแนก (r_{xy})
1	1	0.75	21	1	0.60
2	1	0.69	22	0.6	0.67
3	1	0.61	23	1	0.52
4	1	0.77	24	1	0.71
5	1	0.57	25	1	0.51
6	0.8	0.70	26	0.8	0.76
7	1	0.68	27	1	0.60
8	0.8	0.66	28	1	0.66
9	1	0.43	29	1	0.65
10	0.8	0.54	30	1	0.65
11	1	0.60	31	1	0.59
12	1	0.38	32	1	0.72
13	1	0.67	33	1	0.67
14	1	0.49	34	1	0.64
15	0.8	0.53	35	1	0.69
16	1	0.50	36	1	0.65
17	1	0.56	37	1	0.61
18	1	0.46	38	0.6	0.58
19	1	0.60	39	1	0.58
20	1	0.58	40	1	0.63

ค่าความเชื่อมั่น (α) ของแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.96

ตาราง 17 ผลการประเมินความสอดคล้องของข้อความ จากผู้เชี่ยวชาญ
(ฉบับที่ 2 อาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน)

ข้อที่	ดัชนีความสอดคล้อง	ข้อที่	ดัชนีความสอดคล้อง
1	1	25	1
2	1	26	1
3	1	27	1
4	1	28	1
5	0.8	29	1
6	0.6	30	1
7	1	31	1
8	0.8	32	1
9	0.8	33	1
10	1	34	1
11	0.8	35	1
12	0.8	36	0.6
13	0.6	37	1
14	1	38	1
15	1	39	1
16	1	40	1
17	1	41	1
18	1	42	1
19	1	43	1
20	0.8	44	1
21	0.6	45	1
22	0.6	46	1
23	1	47	1
24	1		

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ ทดลองใช้เครื่องมือ
และเก็บรวบรวมข้อมูล

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ โทร. 0-4374-3142 ต่อ 6060

ที่ ศธ 0530.5(2)/ว. 7167

วันที่ 2 กรกฎาคม 2557

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพท เมืองเฉลิม

ด้วย นางสาวธนกร กอเสนาะรส นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน หมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มสหศาสตร์ (รายวิชาพลาณามัย) ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม : ศึกษากรณีรายวิชา” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยมีอาจารย์ ดร.มังกร ศรีสะอาด เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และ อาจารย์ ดร.นุชชานา เหลืองอั้ง เป็นกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ในครั้งนี

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ในครั้งนี เพื่อที่นิตจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพท เมืองเฉลิม)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตและวิจัย ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ โทร. 0-4374-3142 ต่อ 6060
 ที่ ศธ 0530.5(2)/ว.จ.๑๕๖ วันที่ 2 กรกฎาคม 2557
 เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน รองศาสตราจารย์ มบัณฑิต ห้ายเรือคำ

ด้วย นางสาวธนกร กอเสนาะรส นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน หมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มสหศาสตร์ (รายวิชาฟิสิกส์) ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม : ศึกษากรณีรายวิชา” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยมี อาจารย์ ดร.มังกร ศรีสะอาด เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และ อาจารย์ ดร.บุชวรา เหลืองอังกูร เป็นกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ในครั้งนี้ เพื่อที่นิตจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาท เนื่องเฉลิม)
 รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตและวิจัย ปฏิบัติราชการแทน
 คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ โทร. 0-4374-3142 ต่อ 6060

ที่ ศธ 0530.5(2)/ว. ๖๑๕๖

วันที่ 2 กรกฎาคม 2557

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์ ดร.ชัยรัตน์ ชูสกุล

ด้วย นางสาวธนกร กอเสนาะรส นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน หมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มสหศาสตร์ (รายวิชาพลานามัย) ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม : ศึกษากรณีรายวิชา" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยมี อาจารย์ ดร.มังกร ศรีสะอาด เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และ อาจารย์ ดร.นุชชานา เหลืองอังกู เป็นกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ในครั้งนี้ เพื่อที่นิสิตจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพ เนืองเฉลิม)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตและวิจัย ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ที่ ศธ 0530.5(2)/ว.71๕7

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

๒ กรกฎาคม 2557

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์ ดร.ชยานนท์ อวิคุณประเสริฐ (มหาวิทยาลัยนครพนม)

ด้วย นางสาวอนภร กอเสนาะรส นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน หมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มสหศาสตร์ (รายวิชาพลานามัย) ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม : ศึกษากรณีรายวิชา” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยมี อาจารย์ ดร.มังกร ศรีสะอาด เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และ อาจารย์ ดร.นุชชานา เหลืองอังกูร เป็นกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ในครั้งนี้ เพื่อที่นิตจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาธ เนืองเฉลิม)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตและวิจัย ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ฝ่ายวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทร. 0-4375-4321 ถึง 40 ต่อ 6076

ที่ ศธ 0530.5(2)/ว.71๖7

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

2 กรกฎาคม 2557

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์วีระยุทธ กองวงษา (มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม)

ด้วย นางสาวธนกร กอเสนาะรส นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน หมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มสหศาสตร์ (รายวิชาฟลานามัย) ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม : ศึกษากรณีรายวิชา” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยมี อาจารย์ ดร.มังกร ศรีสะอาด เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และ อาจารย์ ดร.นุชชญา เหลืองอังกูร เป็นกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ในครั้งนี้ เพื่อที่นิติตจะได้ดำเนินการในขั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาธ เนืองเฉลิม)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตและวิจัย ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ฝ่ายวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทร. 0-4375-4321 ถึง 40 ต่อ 6076

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ โทร. 0-4374-3142 ต่อ 6060
 ที่ ศธ 0530.5(2)/2108 วันที่ 13 สิงหาคม 2557
 เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือเพื่อทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์ผู้สอน

ด้วย นางสาวธนกร กอเสนาธรส นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล
 การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง
 “การติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน หมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มสหศาสตร์
 (รายวิชาพลานามัย) ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม : ศึกษากรณีรายวิชา” ซึ่งเป็นส่วน
 หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยมี อาจารย์ ดร.มังกร ศรีสะอาด
 เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และ อาจารย์ ดร.นุชวรา เหลืองอังกู เป็นกรรมการ
 ควบคุมวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตามวัตถุประสงค์
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดอนุญาตให้
 นางสาวธนกร กอเสนาธรส ทดลองใช้เครื่องมือกับนิสิตระดับปริญญาตรี ทั้งนี้จะทดลองใช้เครื่องมือ
 ข้อมูลดังกล่าว เดือนสิงหาคม 2557 เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่าง
 ยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาธ เนืองเฉลิม)
 รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตและวิจัย ปฏิบัติราชการแทน
 คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ โทร. 0-4374-3142 ต่อ 6060
 ที่ ศธ 0530.5(2)/ว.๒1๐๙ วันที่ 13 สิงหาคม 2557
 เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์ยุสสน

ด้วย นางสาวธนกร กอเสนาะรส นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน หมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มสหศาสตร์ (รายวิชาพลานามัย) ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม : ศึกษากรณีรายวิชา” ซึ่งเป็นส่วน หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยมี อาจารย์ ดร.มังกร ศรีสะอาด เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และ อาจารย์ ดร.นุชวรา เหลืองอังกูร เป็นกรรมการ ควบคุมวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดอนุญาตให้ นางสาวธนกร กอเสนาะรส เก็บรวบรวมข้อมูลกับนิสิตระดับปริญญาตรี ทั้งนี้จะเก็บรวบรวมข้อมูล ดังกล่าว เดือนสิงหาคม 2557 เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาท เนืองเฉลิม)
 รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตและวิจัย ปฏิบัติราชการแทน
 คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวธนกร กอเสนาะรส
วันเกิด	วันที่ 21 เมษายน พ.ศ. 2523
สถานที่เกิด	อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 160 หมู่ที่ 1 ตำบลนาเมือง อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด 45120
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
สถานที่ทำงาน	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2540	ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านข้างวิทยากร จังหวัดร้อยเอ็ด
พ.ศ. 2540	มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด
พ.ศ. 2542	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเสลภูมิพิทยาคม จังหวัดร้อยเอ็ด
พ.ศ. 2546	ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป สถาบันราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2558	ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาวิจัยและ ประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

